

Gracjan
www.gracjan-k.republika.pl

Praca zbiorowa.
inż. Gracjan Kuźniak,
mgr Dariusz Kuźniak
Paweł Janik

PODRĘCZNIK RADIESTEZJI

nauczanie kursowe

PODSTAWY PRACY WAHADŁEM I RÓŻDŹKĄ

LUTY 2016

PODSTAWY PRACY WAHADŁEM I RÓŻDŻKĄ

SPIS TREŚCI

1 Wstęp.	3
2. Zasady BHP w radiestezi.	4
3. Sprzęt i przyrządy radiestezyjne.	5
3.1. Sprzęt radiestezyjny używany na kursie w pracach radiestezyjnych.	5
3.2. Rodzaje wahadeł.	6
3.3. Rodzaje różdżek.	6
3.4. Rodzaje biometrów i diagramów radiestezyjnych. Technika wykonywania pomiarów przy użyciu biometrów i diagramów.	11
4. Sposób trzymania wahadła i różdżki.	16
5. Konwencja mentalna dla wskazań wahadła.	17
6. Predyspozycje i wrażliwość radiestezyjna. Autosugestia. Postawa przy pomiarach.	18
7. Posługiwanie się wahadłami radiestezyjnymi.	20
7.1. Dobór przyrządów radiestezyjnych do określonych czynności.	20
7.2. Zawieszenie wahadła – ustalanie długości miejsca uchwytu.	20
8. Rozpoczęcie pracy wahadłem - „uruchamianie zdolności radiestezyjnych.”	22
8.1. Dobór sprzętu. Początki.	22
8.2. Ćwiczenia wstępne.	23
8.3. Indywidualne „uruchamianie zdolności radiestezyjnych”.	24
9. Kolory (częstotliwości) radiestezyjne - znaczenie kolorów w zdrowiu człowieka.	24
10. Zastosowanie praw radiestezi.	25
10.1. Prawo cienia.	25
10.2. Prawo sympatii.	25
10.3. Prawo „Biskupa”- (BISHOFA).	26
10.4. Prawo serii.	26
11. Badania i doświadczenia radiestezyjne - rozpoczęcie pracy wahadłem.	26
Indywidualne wykonywanie ćwiczeń.	
11.1. Ćwiczenia z określaniem polaryzacji - magnetycznej – elektrycznej.	26
11.2. Określanie rodzaju energii - magnetycznej i elektrycznej.	27
11.3. Określenie poziomu zużycia baterii elektrycznej.	27
11.4. Rozpoznawanie roztworów i ich stężenia.	28
11.5. Określenie przydatności produktów do spożycia.	28
11.6. Sprawdzanie doboru kosmetyków.	29
12. Wpływ tła na pomiary radiestezyjne.	29
12.1 Pomiar polaryzacji patyczka w mocnym, zakłócającym polu magnetycznym.	29
13 Badania i doświadczenia radiestezyjne.	30
13.1. Sprawdzanie doboru i dawkowania środków leczniczych.	30
13.2. Poszukiwanie przedmiotów.	30
14 Wykrywanie promieniowań geopatycznych i określanie ich szkodliwości, graficzny obraz stref zadrażeń.	30
14.1. Rodzaje promieniowań (radiacji).	31
15. Wytyczenie dla określania położenia pasm promieniowania. Ćwiczenia	33
15.1. Wytyczenie (określenie) położenia pasma promieniowania żyły wodnej.	33
15.2. Wytyczenie do określenia położenia pasma promieniowania bocznego żyły wodnej.	33
15.3. Poszukiwanie wody. Lokalizacja studni – ujęcia wody.	34
15.4. Wytyczenie dla określenia położenia pasma promieniowania sieciowego (siatki szwajcarskiej)	34
15.5. Zdrowie w świetle dobrych i złych naturalnych promieniowań.	39
15.6. Określenie parametrów energetycznych przy pomocy i biometrów.	39
16. Układ promieniowań sieciowych – rzędy siatki - pola wirowe i inne występujące tam zjawiska.	42
16.1. Grupa badawcza prowadząca wiodące badania układu promieniowań sieciowych.	42

16.2. Układ promieniowań sieciowych.	42
16.3. Promieniowanie jonizujące występujące w lewoskrętnych polach wirowych.	44
16.4. Schematu układu geobiologicznych pasm promieniowań sieciowych i pól wirowych niższego poziomu (rzędu)..	44
• a. Przypomnienie schematu układu geobiologicznych pasm promieniowań sieciowych i pól wirowych.	45
• b. Podział dwóch charakterystycznych podstawowych okienek siatki geobiologicznej poziomu podstawowego na 49 mniejszych poziomu -1.	46
16.5. Siatka diagonalna i występujące w jej układzie inne (kolumny) pola energii.	47
17. Siatka szwajcarska z dwoma żyłami wodnymi i polami wirowymi. (przekrój poziomy – rząd -siatki 0(podstawowy)).	47
18. Badanie pomieszczeń i terenu. Oceny i ekspertyzy radiestezyjne.	48
18.1. Ocena miejsca.	48
18.2 ..Wymagane parametry.	49
18.3. Przecenianie szkodliwości żył wodnych na tle pól wirowych.	49
18.4. Szczegółowa ocena miejsca.	50
19. Promieniowanie kształtów – neoenergia.	52
20. Promieniowanie pochodzące od urządzeń i instalacji technicznych.	53
21. Ekrany radiestezyjne, emitery, odpromienniki.	53
21.1. Stosowane odpromienniki.	53
21.2. Prawidłowe zabezpieczenie.	54
21.3. Ocena działania ekranów radiestezyjnych, emiterów i odpromienników.	55
Rysunki.	69
DODATKI - ARTYKUŁY PUBLIKOWANE W PRASIE.	55
I Bezpłodność a polaryzacja magnetyczna par.	55
II Teleradiestezyjna ocena radiacji przy pomocy urządzeń łączności	60
III Nie ryzykuj utratą swojego zdrowia	64

PODSTAWY PRACY WAHADŁEM i RÓŻDŻKĄ

1.WSTĘP.

Rozpoczynamy cykl nauki radiestezji według nowatorskiego, autorskiego programu nauczania. Jest to nowe spojrzenia na radiestezję, radiestezję XXI wieku i każdy, pod naszą opieką, może się jej nauczyć. Do nauczania radiestezji i technik radiestezyjnych podchodzimy w sposób odmienny od powszechnego. Odrzucamy mity o potrzebie posiadania predyspozycji do nauki i zdolności radiestezyjnych. Powszechne jest twierdzenie, że u niektórych osób stwierdza się brak predyspozycji radiestezyjnych i nie mogą się posługiwać sprzętem radiestezyjnym ale nie jest to prawdą (wyjaśnienie w dalszej części kursu).

Większość podręczników z radiestezji oparta jest częściowo na powierzchowności, domniemaniach i fikcji co nie służy dobrze do zastosowania radiestezji w praktyce. Podejście do niektórych zagadnień zakażonych jest fikcją czyli wytworami wyobraźni. Czymś czemu nie nie odpowiada w rzeczywistości. Dzięki domniemaniom pewne dowody są łatwiejsze do przeprowadzania. Pozwala to na uprawdopodobnienie pewnych faktów, do których nie ma pewności, czy są prawdziwe, jednak wiele przemawia za tym, by je za takie uznać. Odmienne nasze podejście, oparte na szczegółowych badaniach, obserwacjach i pomiarach pozwoliło na rozwinięcie i pogłębienie spojrzenia na niektóre zjawiska.

Cykl nie będzie miał nic wspólnego z geomancją.

GEO- w złożeniach: Ziemia; ziemia; skorupa ziemską; MANCJA w złożeniach: wróżenie

Etym. - gr. manteia 'dar jasnowidzenia; wróżba; wyrocznia' od manteústhai 'wróżyć; prorokować'.)

Nie będziemy uczyć się wróżenia z ziemi tylko przede wszystkim pomiarów radiestezyjnych i technik radiestezyjnych. Szkolenie prowadzone nowoczesną metodą w oparciu o ćwiczenia prowadzące do poznania teorii. Kurs pozwala każdemu nauczyć się technik radiestezyjnych i rozszerzenia swoich możliwości poznawczych. Uzyskana wiedza do zastosowania w szeroko pojętej radiestezji, bioenergoterapii, psychoterapii, psychotronice, biotronice oraz w wielu pokrewnych dziedzinach i „życiu codziennym”.

Będzie to radiestezja na wyższym poziomie a nie tradycyjne kręcenie wahadłem w prawo lub lewo. Będziemy się uczyć przede wszystkim pomiarów radiestezyjnych i ich zastosowania.

Będzie to nauka pod kątem wykorzystania technik radiestezyjnych dla ochrony i poprawy stanu zdrowia. Już na początku obalimy kilka mitów w stosowanej dotychczas radiestezji.

Pierwsze ćwiczenia wykonywane będą w „sferze fizyki” i niektórym będzie się wydawać, że tego typu ćwiczenia są zbędne i nudne. Otrzymane wyniki będziemy mogli sprawdzić innymi technikami niż radiestezyjną. Jednak muszą być wykonane by poszerzyć naszą technikę pomiarową i zwiększyć naszą pewność i zaufanie do uzyskanych informacji. Musimy przekonać się, że posiadamy potężne narzędzie do oceny otaczających nas zjawisk. Musimy tylko logicznie podejść do tematów które nas interesują.

Wykonywane pomiary baterii, polaryzacji magnesu posłużą do poznania metod i przeniesienia ich do pomiaru wszelkiego rodzaju energii i promieniowań. W przeciwnym przypadku nie dojdziemy do takiego poziomu by mierzyć subtelne energie i je oceniać. Pomiary rodzaju energii, polaryzacji na magnesie i baterii będą później podstawą do prawidłowych pomiarów wszelkiego rodzaju zagadnień.

Zapoznamy się z podstawowym sprzętem radiestezyjnym i jego zastosowaniem.

2. Zasady BHP w radiestezji.

Podstawową zasadą w radiestezji jest bezwzględne przestrzeganie zasad BHP w stosunku do własnej osoby jak i innych.

1. Bezpieczeństwo i higiena pracy w radiestezji jest nie tylko znaczącym składnikiem utrzymania zdrowia radiestety, ale również zapewnia odpowiednią jakość pracy oraz podwyższa stopień trafności diagnoz z użyciem różdżki i wahadła. Niewłaściwe podejście do pracy obniża też wrażliwość radiestetyczną i potencjalne możliwości pracy ze sprzętem radiestetycznym. Wielu radiestetów niestety dość lekkomyślnie podchodzi do spraw BHP, co pociąga za sobą wiele negatywnych skutków zdrowotnych, jak również jest przyczyną błędów w pracy.
2. Czas pracy początkującego radiestety wynosi 20 – 30 minut dziennie. Dla weteranów nie dłużej niż 2 – 2,5 godz. dziennie. Wahadełkiem można pracować nawet więcej godzin bez negatywnych następstw zdrowotnych jeżeli jesteśmy w pełnej kondycji i na bieżąco się regenerujemy. Pracujemy gdy jesteśmy zdrowi. W czasie choroby praca wahadłem, różdżką lub uzdrawianie może pogłębiać nasze stany chorobowe i zaburzyć efekty działania.
3. Osoby poważnie chore nie powinny zajmować się radiestezją, nauką radiestezji lub aktywnie wykonywać badań ćwiczeń radiestetycznych lub uzdrawiania.
4. Musimy pamiętać, że ochrona mentalna przed naturalnym promieniowaniem (geopatycznym, kształtu, przedmiotów, urządzeń elektrycznych itp.) jest niewystarczająca.
5. Największe wyczerpanie organizmu jest w przypadku pracy różdżkami a szczególnie różdżką dwuramienną.
6. Radiesteci popełniają błąd pracując długo z różdżką bez opanowania technik regeneracji sił życiowych i odpromieniowania własnego ciała. Czas pracy z różdżką dwuramienną nie powinien być dłuższy niż 20 – 35 minut dziennie.
7. Przed rozpoczęciem pracy należy dokonać prawidłowego doboru sprzętu radiestetycznego by nie absorbować, w trakcie pracy, nadmiernie szkodliwego promieniowania. Musimy pamiętać, że od rodzaju sprzętu, w tym od wielkości (ciężaru) wahadła zależy absorpcja szkodliwych energii.
8. Wielu radiestetów i bioenergoterapeutów używa dużych wahadeł terapeutycznych do pomiarów, ocen i diagnoz radiestetycznych. Wahadła te nadają się przede wszystkim do emitowania określonych energii terapeutycznych. Zastosowanie ich do pomiarów jest podstawowym błędem ze względu na dużą bezwładność, małą czułość i zwiększone wchłanianie energii przez radiestetę i dużą możliwość mylnych odczytów.
9. Jak najkrótsze przebywanie w strefie szkodliwej i jak najkrótsza praca ze szkodliwymi energiami. Radiesteci posiadają o wiele większą wrażliwość, od przeciętnej na wchłanianie szkodliwego promieniowania. Wpływ szkodliwych promieniowań, ze względu na wrażliwość, następuje szybciej. Radiesteta w czasie badań często świadomie poszukuje szkodliwych promieniowań i naraża swój organizm. Dochodzi do kumulacji szkodliwych promieniowań. Promieniowanie geopatyczne czy „chorobowe” oddziałuje szczególnie na metabolizm organizmu i osłabia jego siły witalne. Gdy promieniowanie organizmu obniży się poniżej 6500 jednostek według skali Bovis'a, należy przerwać dalsze prace i zregenerować organizm przy pomocy różnych metod. Należy również kontrolować stopień napromieniowania ciała szkodliwymi energiami.
10. Przy długotrwałej pracy wahadłem należy tak postępować by ruchy wahadła były powolne. (szybkość obrotów wahadła odzwierciedla natężenie przepływu energii.)
11. Jak najkrótsze przebywanie w strefie szkodliwej i jak najkrótsza praca ze szkodliwymi energiami. Radiesteci posiadają o wiele większą wrażliwość, od przeciętnej, na szkodliwe promieniowania. Wpływ szkodliwych promieniowań następuje szybciej. Promieniowanie geopatyczne czy „chorobowe” oddziałuje szczególnie na metabolizm organizmu i osłabia jego siły witalne. Gdy promieniowanie organizmu obniży się poniżej 6500 jednostek

według skali Bovis'a lub odczuwamy osłabienie, zmęczenie, należy przerwać dalsze prace i zregenerować organizm przy pomocy różnych metod. Należy również kontrolować stopień napromieniowania własnego ciała szkodliwymi energiami. Musimy pamiętać, że niektóre wahadła emitują szkodliwą dla zdrowia energię. Same stanowią źródło promieniowania. Wahadło wprowadzone w ruch obrotowy bez określonego celu, emituje wokół siebie bardzo szkodliwe dla zdrowia człowieka promieniowanie z zakresu zieleni ujemnej (negatywnej). Fakt ten nakłada na radiestetę obowiązek przestrzegania szczególnych zasad użytkowania wahadła. Musimy pamiętać by nigdy nie wprowadzać wahadła w ruch obrotowy bez określonego celu.

12. Pamiętajmy by w początkowym okresie nauki nigdy nie pracować z wahadłami „IZIS” „OZYRYS”, „KARNAK”. Zasady BHP dla tych wahadeł będą omówione na kursie dla zaawansowanych. Jeżeli pracujemy siedząc, musimy zająć taką pozycję, by promieniowanie z czubka wahadła nie padało na nogę lub inną część ciała.
13. Musimy pamiętać, że niektóre wahadła, gdy istnieje taka możliwość, koniecznie należy rozkręcić i przechować rozmontowane („OZYRYS”, „KARNAK”). W trakcie przechowywania muszą być zabezpieczone w odpowiedni sposób.
14. Musimy pamiętać, że niektóre kształty, figury, generatory energii, znaczna część „sprzętu radiestetyjnego, emitorów i ekranów itp” emitują szkodliwą dla zdrowia energię w tym energię jonizującą i w trakcie przechowywania muszą być zabezpieczone folią aluminiową lub w inny odpowiedni sposób.
15. Do przechowywania i zabezpieczenia przed szkodliwym promieniowaniem zaleca się zastosowanie metalowych pudełek które są ekranowane minimum czterema warstwami „spożywczey” folii aluminiowej.
16. Po wyczerpującej pracy należy użyć biometrów i ocenić zmiany energetyczne w organizmie radiestety powstałe w trakcie działania. W każdej ocenie można posługiwać się wahadłem i używać biometrów dla precyzyjnego określenia wielkości zaburzeń powstałych w wyniku pracy sprzętem radiestetyjnym lub do określania efektów zabiegów oczyszczających ze szkodliwych energii bioenergoterapeutycznych lub innych z przeprowadzonych naturoterapii. Przyjmuje się, że przeciętnie zdrowy organizm posiada ponad 6500 j. w skali Bovis'a i równocześnie kolor radiestetyjny zielony (zwany przez niektórych białym) {nie mylić z kolorem własnym człowieka, który jest w zasadzie stały i ulega zmianie jedynie w wyniku rozwoju osobowości}. Wskazania poniżej tych wartości interpretujemy jako osłabienie organizmu, stany patologiczne oraz zmiany fizyczne. Wskazania powyżej tych wartości świadczą o dobrym stanie zdrowia, silnym biopolu, dużej vitalności.
17. W trakcie dłuższej pracy sprzętem radiestetyjnym należy robić przerwy i w miarę możliwości spłukiwać ręce wodą w celu neutralizacji szkodliwych energii.
18. Po wyczerpującej pracy należy stosować techniki oczyszczania organizmu. Ważną kwestią dla zachowania zdrowia radiestety jest bezpieczeństwo pracy i odpromieniowanie organizmu po pracach radiestetyjnych. Niezawodną metodą odpromieniowania jest wzięcie po pracy „długiego prysznic” lub kąpiele w słonej wodzie.

3.Sprzęt i przyrządy radiestetyjne.

3.1. Sprzęt radiestetyjny używany na kursie w pracach radiestetyjnych.

1. Przed rozpoczęciem pracy dokonujemy prawidłowego doboru sprzętu radiestetyjnego by nie absorbować nadmiernie, w trakcie pracy, szkodliwego promieniowania. W diagnostyce używamy wahadeł lekkich i o neutralnym lub jak najmniej szkodliwym promieniowaniu. Używamy wahadeł o małym ciężarze gdyż posługiwanie się nimi gwarantuje mniejszą absorpcję szkodliwej energii chorobowej lub innej przez radiestetę.
2. Wahadło radiestetyjne jest jednym z podstawowych przyrządów badawczych radiestety. Wahadło to ma służyć do wykrywania różnego typu źródeł domniemanego promieniowania

i oceny zjawiska. Wahadło radiestezyjne przybiera różne symetryczne kształty a najczęściej występuje w postaci stożków bądź kul, które są zawieszone na niesprężystym sznurku lub łańcuszku. Większość wahadełek składa się z 20-30 centymetrowej nitki i ciężarka o masie 4-250 gramów - nie jest to oczywiście regułą. Wahadła są odbiornikami jak i nadajnikami (emitorami) energii. Można nimi pracować mentalnie. W pracach radiestezyjnych używamy różnorodnego sprzętu.

3. Rozpoczynamy pracę od wahadeł lekkich i o neutralnym (jak najmniej szkodliwym) promieniowaniu. Musimy pamiętać, że niektóre rodzaje wahadeł radiestezyjnych same stanowią źródło promieniowania.

4. Zaczynamy naukę wahadłem lekkim (najlepiej mosiężnym) o wadze do 20 gram. Ruch wahadła podlega interpretacji według określonego schematu. Nie zalecamy przyjmowania własnych interpretacji ruchu wahadła gdyż może to ograniczać możliwości oceny.

5. Zalecamy przez początkujących stosowanie następujących wahadeł:

5.1 Wahadła podstawowe (proste, kropelka) - rys. Nr 1

Opis: mosiądz, długość od 2 cm – waga 9g do 3.7cm – waga max. 25g.

Grupa wahadeł podstawowych - nie posiadają własnego, szkodliwego promieniowania, które mogłoby wpłynąć negatywnie na osobę pracującą tym wahadłem. Zalecane do ćwiczeń w początkowym rozwoju oraz początkowych badań. Służą również np.: do odczytywania diagramów, badań radiestezyjnych, do testowania produktów spożywczych, ziół, wskazań promieniowania cieków. Wahadło, jak wszystkie, służy zarówno do emitowania jak i do odbioru wibracji.

5.2 Wahadło Izys - rys. Nr 3

Opis; mosiądz 2,7 cm ; waga 4g do 3.5 cm – waga max. 26g.

Grupa wahadeł egipskich. Kształtem symbolizuje Krzyż Życia, wzmocniony baterią z czterech lub sześciu ogniw. Charakteryzuje się wysoką czułością radiestezyjną. Wahadło, jak wszystkie, służy zarówno do emitowania jak i do odbioru wibracji. Jest wahadłem samoodpromieniowującym się.

5.3. Wahadło „Mer-Izis”. Rys. Nr 6

Opis: mosiądz, 2,2 cm ; waga 8g.

Opis: jest nowoczesną konstrukcją wykorzystującą energię promieniowania kształtów. Powstało na bazie wahadeł egipskich (generuje podobne wibracje jak egipskie wahadła Izis) z dodatkowym wzmacniaczem uzdrawiającej energii.

5.4. Nie zaleca się w początkowej fazie używać do nauki wahadeł drewnianych, kryształowych czy z tworzyw sztucznych oraz wahadeł o wadze powyżej 20gramów.

5.5. W dalszej praktyce można używać różnorodnego sprzętu w postaci wahadeł bardziej złożonych, specjalistycznych, różdżek jednoramiennych, dwuramiennych, pionowych lub kątowych oraz innego sprzętu. W działaniach terapeutycznych należy używać większych wahadeł o określonym zakresie promieniowań.

3.2. Rodzaje wahadeł radiestezyjnych.

Wahadła wykonane są przeważnie z takich materiałów jak mosiądz, aluminium, drewno bukowe, mahoniowe, hebanowe, drewno tropikalne oraz z tworzyw sztucznych.

Nowym użytkownikom wahadełka sugeruje się, aby sami wybrali najlepszy dla siebie model. Jest to podejście złe gdyż osoba początkująca nie posiada należytej wiedzy i doświadczenia. Wahadła podlegają „wpływowi poleceń mentalnych”(a więc zgodnie z wolą osoby posługującej się nim) i mogą spełniać rolę odbiornika bądź nadajnika „dowolnego” promieniowania.

1. Wahadło proste (kropelka, podstawowe) rys. Nr 1

Wahadło kropelka; mosiądz; długość od 2 cm – waga 9g do 3,7cm – waga 25g.

Opis: Grupa wahadeł podstawowych, nie posiadają własnego, szkodliwego promieniowania, które mogłoby wpłynąć negatywnie na osobę pracującą tym wahadłem. Zalecane do ćwiczeń

w początkowym okresie rozwoju oraz do początkowych badań. Służą również np.: do odczytywania parametrów z diagramów, badań radiestezyjnych, do testowania produktów spożywczych, ziół, wskazań promieniowania cieków. Wahadło służy zarówno do emitowania jak i do odbioru wibracji (zresztą jak wszystkie).

2. Wahadło neutralne. rys nr. 2

Opis: Wahadło neutralne (naturalne) jest wykonane z dwóch sklejonych ze sobą kawałków drewna o odwróconej względem siebie polaryzacji. Jest to drewniana kula w kolorze czarnym zawieszona na sznurku na którym są zaznaczone kolory spektrum widma słonecznego.

Nie jest stosowane przez nasz zespół przy pracach badawczych i pomiarach radiestezyjnych ze względu na dużą bezwładność.

Wahadło to jako drewniane może służyć zarówno do emitowania jak i do odbioru wszelkiego rodzaju wibracji (zresztą jak wszystkie inne). U niektórych znajduje szczególne zastosowanie w pracach badawczych (określenia intensywności i rodzaju promieniowania), w diagnostyce radiestezyjnej i chromoterapii. Przez nas niezalecane.

3. Wahadło na świadka.

Wahadłem na świadka nazywamy wahadło do środka którego można włożyć jakąś substancję zwaną świadkiem radiestezyjnym.

4. Wahadła egipskie .

Do wszystkich wahadeł egipskich musimy podchodzić ze szczególną ostrożnością. Emitują w sposób ciągły własne promieniowanie. Umieszczone w pozycji pionowej w stanie spoczynku, również emitują w stosunku do stron świata określony kolor. Jeżeli umieścimy pod wahadłem diagram - koło kolorów (wahadło nad czarnym centralnym punktem) i ukierunkujemy go kolorem zieleni ujemnej w kierunku północy to emitowane z wahadła kolory pokrywają się z kolorami na diagramie. Wahadła Izis, Karnak i Ozyrys od szpica wahadła emitują szkodliwą energię koloru zieleni ujemnej o znacznym natężeniu. Ponadto wahadło Ozyrys emituje we wszystkich kierunkach szkodliwą energię koloru zieleni ujemnej. Jest więc najbardziej szkodliwym wahadłem które emituje wokół siebie bardzo szkodliwe dla zdrowia człowieka promieniowanie z zakresu zieleni ujemnej (negatywnej). Wahadła egipskie nawet nieużywane emitują w określonych kierunkach szkodliwą energię. Jeżeli istnieje taka możliwość, koniecznie musimy je rozkręć i przechowywać rozmontowane w ekranowanym pudełku. Do przechowywania i zabezpieczenia przed szkodliwym promieniowaniem zaleca się zastosowanie metalowych pudełek które są ekranowane minimum czterema warstwami „spożywczej” folii aluminiowej. Wszystkie wahadła egipskie emitują w sposób ciągły własne promieniowanie dezimpregnując się (oczyszczając się) po każdorazowym użyciu.

4.1. Wahadło egipskie „Izis” („Izys”). Rys. Nr 3.

Wahadło Izis ; mosiądz, długość od 2,7 cm - waga 4 g do 12 cm - waga 283g.

Opis: Kształtem symbolizuje Krzyż Życia, wzmocniony baterią ogniów. Charakteryzuje się wysoką czułością radiestezyjną. Można nim przekazać całe pasmo widma widzialnego. ISIS samoistnie emituje własne promieniowanie kilku kolorów w tym białego. Wykonywane jest ono najczęściej z mosiądzu lub drewna hebanowego. Jest wahadłem samoodpromieniowującym się. Promieniowanie jest wzmacniane za pomocą 4 lub więcej równoległych względem siebie płytek. Dlatego wahadło cechuje bardzo wysoka czułość radiestezyjna.

Wahadło może służyć do wszelkich czynności radiestezyjnych. Ponieważ używane bywa zarówno jako odbiornik, jak i nadajnik emitujący na mentalne polecenie

określone promieniowanie, może mieć szerokie zastosowanie w terapii. Dużą zaletą wahadła jest możliwość jego wykorzystania jako emitera (nadajnika) fali nośnej, gdyż wykorzystując fakt, że w sposób ciągły, w trakcie użycia, emituje promieniowanie o dużym natężeniu, możemy przekazywać na odległość promieniowanie ziół, lekarstw, mikroelementów witamin itp. Wahadło IZIS ma więc duże zastosowanie w teleradiestezji terapeutycznej. Kolejną jego zaletą jest samoczynne oczyszczanie się ze szkodliwego promieniowania przez co nie wymaga odpromieniowania (neutralizowania).

4.2. Wahadło egipskie „Karnak”. Rys. Nr 4

Wahadło Karnak ; mosiądz, długość od 3,0 cm - waga 4,8g do 7,0 cm - waga 40 g

Opis: Wahadła egipskie; karnak wykonane są najczęściej z mosiądzu, lub drewna (czasami hebanowego, tropikalnego). Rodzaj zastosowanego materiału, zachowanie proporcjonalnego (do pierwowzoru) kształtu i właściwej polaryzacji poszczególnych elementów (przy wahadle składanym) mają decydujący wpływ na stopień czułości i przydatności tego typu wahadeł do celów radiestezyjnych. Jego niewątpliwą zaletą jest również to, że nie wymaga każdorazowej dezimpregnacji (oczyszczania). Nieużywane, leżące wahadło Karnak emituje wkoło w sposób ciągły własne promieniowanie koloru białego a ze stożka koloru zieleni ujemnej.

O jego zaletach decydują kształt i proporcje poszczególnych elementów. W korpusie wahadła czasami wydrążona jest pusta przestrzeń, w której można umieścić tzw. „świadka radiestezyjnego”, czyli próbkę wzorcowej substancji. Wahadło wyróżnia się bardzo wysoką czułością i znakomicie reaguje na polecenia myślowe radiestety, (stąd też jest zaliczane do wahadeł mentalnych). Jest to również bardzo dobry nadajnik i odbiornik różnych kolorów radiestezyjnych i to na bardzo znaczne odległości.

W wahadle Karnak podstawą właściwości jest jego kształt.

W rękach kogoś niedoświadczonego i początkującego zachowuje się jak zwykle wahadło proste, ale w przypadkach nieumiejętnego użycia może być nawet groźne dla zdrowia radiestety. Wahadło nieruchome lub wprowadzone bez określonego celu w ruch obrotowy emituje bardzo szkodliwe dla zdrowia człowieka promieniowanie. Umieszczone w pozycji pionowej, w stanie spoczynku, emituje w stosunku do stron świata określony kolor. Jeżeli umieścimy pod wahadłem diagram - koło kolorów (wahadło nad czarnym centralnym punktem) i ukierunkujemy go kolorem zieleni ujemnej w kierunku północy to emitowane z wahadła kolory pokrywają się z kolorami na diagramie. Więc rozróżniamy:

- w kierunku wschodu - czerwony Cz
- w kierunku zachodu - fiolet F
- w kierunku południa - zieleń Z
- w kierunku północy - zieleń ujemnej -V
- w kierunku pod wahadłem – kolor zieleni ujemnej -V

Wahadło wprowadzone w ruch obrotowy bez określonego celu, emituje wokół siebie bardzo szkodliwe dla zdrowia człowieka promieniowanie z zakresu zieleni ujemnej (negatywnej).

Fakt ten nakłada na radiestetę obowiązek przestrzegania szczególnych zasad użytkowania wahadła:

nigdy nie wprowadzaj wahadła w ruch obrotowy bez określonego celu
nigdy nie pracuj z wahadłem KARNAK, gdy masz północ za plecami,
gdy istnieje taka możliwość, koniecznie rozkręć wahadło i przechowaj je rozmontowane w ekranowanym pudełku.

Następną ciekawą własnością wahadła jest nienasycanie się żadnym promieniowaniem radiestezyjnym :

- ani promieniowaniem „ świadka”
- ani falą astralną radiestety
- ani falami mentalnymi
- nie zostaje ślad promieniowania ocenianego ani nadawanego

4.3. Wahadło egipskie „Ozyrys”. Rys. Nr 5

Wahadło Ozyrys ; mosiądz, długość od 4,0 cm - waga 28 g do 7,5 cm - waga 250 g

Opis: Dzięki swemu kształtowi i baterii z czterech ogniw (z czterech półkul) zakończonych stożkiem ma bardzo duży stopień wzmacniania i promieniowania. Emituje w sposób ciągły (nawet w spoczynku) dookoła kolor zieleni ujemnej o średnim natężeniu a ze stożka kolor zieleni ujemnej o dużym natężeniu.

Może być stosowane przy leczeniu chorób nowotworowych oraz schorzeń na tle bakteryjnym i wirusowym. Podczas pracy i w czasie przechowywania ze względu na ciągłe promieniowanie zieleni ujemnej należy przestrzegać rygorystycznie wymogów bezpieczeństwa.

Jest ono wybitnie leczniczym wahadłem z grupy wahadeł egipskich. Nazwa pochodzi od imienia władcy świata pozagrobowego. Wykonuje się je w kilku różnych odmianach .

Ponieważ wahadło emituje promieniowanie zieleni ujemnej o dużym natężeniu powinno być tak skonstruowane, aby półkule, z których składa się wahadło, można było rozłączać w czasie nieużywania i łączyć w dowolne kombinacje . W ten sposób OZYRYS może mieć różną moc oddziaływania w zależności od potrzeb. Jego wielkość wpływa na intensywność promieniowania.

Wahadło OZYRYS, **niezależnie od nazwy**, jest niewątpliwie najbardziej niebezpiecznym wahadłem, jakim posługują się radiesteci ze względu na emisję zieleni ujemnej o dużym natężeniu.

OZYRYS musi być przechowywany w stanie rozmontowanym a jeżeli nie ma takiej możliwości to nie kupujemy takiego wahadła ze względu na uciążliwe przechowywanie. Powinno być używane z zachowaniem BHP i pełnej świadomości zagrożenia jakie jest związane z kolorem zieleni ujemnej (zwanej również zielenią negatywną), emitowanej z wahadła w bardzo silnym natężeniu. Ewentualna pomyłka czy dekoncentracja zwiększa zagrożenie użytkownikowi napromieniowaniem kolorem zieleni ujemnej. Nie należy go nigdy wprowadzać w ruch obrotowy bez wyraźnego celu. Wahadło szybko nasycza (impregnuje) dany obiekt. Dla porównania uzyskujemy podobny efekt oddziaływania wahadłem: wahadło neutralne –200 obrotów, wahadło Izis –20 obrotów; Karnak –10 obrotów : Ozyrys – 3 obroty.

4.4. Wahadło Mer-Izis. Rys. Nr 6

Wahadło Mer-Izis: mosiądz, długość od 4,4 cm - waga 70 g do 2,2 cm ; waga 8 g

Opis: Wahadło; Mer-Izis, jest nowoczesną konstrukcją wykorzystującą energię promieniowania kształtów. Powstało na bazie wahadeł egipskich (generuje podobne wibracje jak egipskie wahadła Izis) z dodatkowym wzmacniaczem uzdrawiającej energii. Jest niewątpliwie ciekawym i unikalnym przykładem konstrukcji na skalę XXI w. Posiada spektrum kolorów: biały, „złoty”, fiolet.

5. Wahadło uniwersalne. Rys. Nr 7

Wahadło uniwersalne na kursie podstawowym nie będzie używane. **Nie zalecamy używania wahadła uniwersalnego ze względu na jego małą sprawność i problematyczne stosowanie.** Pokażemy jak w prosty sposób można zastąpić stosowanie wahadła uniwersalnego dużo dokładniejszą i szybszą metodą.

Opis: Wahadło Uniwersalne ; buk , średnica 5,0 lub 6 cm drewno, 4 lub 6 baterii

Wahadło uniwersalne opracowane przez radiestetów francuskich (de Belizal, Chaumery) stanowi drewniana kula odpowiednio zorientowana w przestrzeni (zaznaczono na niej równik elektromagnetyczny i dwa południki; elektryczny i magnetyczny) zawieszona na metalowym kabłąku. Ta konstrukcja umożliwia bardzo precyzyjne zaznaczenie na całej powierzchni kuli, miejsca emisji lub odbioru każdego rodzaju promieniowania. Wahadła te, jeżeli są prawidłowo wyskalowane, są według niektórych doskonałymi przyrządami radiestezyjnymi znajdującymi szerokie zastosowanie w diagnostyce radiestezyjnej, chromoterapii (leczenie kolorami), pracach badawczych i poszukiwawczych. Ich uniwersalność i możliwość stosowania również w teleradiestezji czyni je niezbędnym wyposażeniem każdego radiestety (**nasz zespół nie podziela tego poglądu**).

Wahadła uniwersalne Baja; są dwa podstawowe typy: wahadło WU – 5,4 i WU –6,6.

Oba wahadła posiadają kształt kulisty i zbudowane są ze specjalnie dobranej drewna . W ich wnętrzu umieszczona jest bateria magnetyczna w postaci półkul.

WU- 5,4 oznacza wahadło o średnicy 5cm, zaopatrzone w baterię z 4 półkulami, natomiast WU-6,6 wahadło o średnicy 6cm, posiadające baterię znacznie silniejszą, bo składające się z 6 półkul.

Wahadła uniwersalne Ciszaka; są trzy podstawowe typy: Wahadło Uniwersalne buk 5,0 cm, drewno 4 baterie, Wahadło Uniwersalne buk 6,0 cm, drewno 6 baterii oraz Wahadło Uniwersalne aluminium 5 cm.

Wahadła posiadają pałąk zamocowany obrotowo końcami na biegunach wahadła.

Do pałąka umocowany jest sznurek z trzema węzłami do pracy w zakresie promieniowania elektrycznego , magnetycznego i elektromagnetycznego.

Wahadła uniwersalne mogą być używane w bardzo szerokim zakresie ale ich stosowanie jest niepraktyczne i przy sprawdzaniu koloru bardzo uciążliwe.

Podstawowe zastosowanie u niektórych terapeutów znajdują w diagnostyce i chromoterapii, czyli leczeniu za pomocą oddziaływań związanych z kolorami radiestezjnymi. Przyjmuje się, że owe kolory należy rozumieć jako drgania o tej samej częstotliwości fal co kolor widma słonecznego.

Prócz barw występujących w widmie, radiesteci posługujący się wahadłem uniwersalnym mają do dyspozycji inne kolory radiestezyjne: ultrafiolet, biel, podczerwień, czarny oraz tzw. zieleń ujemną, najkrótszą i najbardziej przenikliwą z generowanych przez wahadło wibracji. Zieleń ujemna może służyć jako fala nośna dla różnych energii. Ma ona również właściwości bakteriobójcze i konserwacyjne, a w niektórych wypadkach może być używana do niszczenia komórek nowotworowych.

Ustawiając odpowiednio pałąk i sznurek, można odbierać i emitować dowolny rodzaj wibracji zaznaczony na południkach i równiku wahadła.

Z kolei promieniowania oznaczone kolejnymi literami greckiego alfabetu oznaczają szkodliwe promieniowania z zakresu tzw. pasma koloru szarego. Można je spotkać w lewostronnych polach wirowych, przenoszone w promieniowaniach cieków wodnych, sprzętu elektrycznego, telewizorów, linii wysokiego napięcia i emisji jonizujących i radioaktywnych.

Stosowanie wahadła uniwersalnego, według naszych długoletnich badań i doświadczeń, daje radiesteci wątpliwe możliwości badawcze ze względu na małą sprawność i dokładność ustalenia parametru jak i wątpliwe możliwości terapeutyczne.

3.3. Rodzaje różdżek.

1. Różdżki jednoramienne. Rys. Nr 8

Opis: Jej wskazania są interpretowane podobne jak przy pracy wahadłem. Różdżka ta jest bardzo praktyczna w użyciu. Może być stosowana w wielu przypadkach np. do poszukiwania żył wodnych, wskazania miejsc napromieniowanych, do diagnozowania doboru ziół, żywności.

Długość 40 cm, stal, rączka drewniana, metalowa, zakończona drewnianą kulą lub metalową końcówką.

2. Różdżki dwuramienne. Rys. Nr 9

WADA –obie dłonie zajęte. Największe wyczerpanie organizmu w przypadku pracy z różdżką dwuramienną. Radiesteci popełniają błąd pracując długo z różdżką bez opanowania technik regeneracji sił życiowych i odpromieniowania własnego ciała. Czas pracy z różdżką dwuramienną (dla początkujących) nie powinien być dłuższy niż 20 – 35 minut dziennie .

ZALETA – możliwość regulacji jej czułości za pomocą zwiększenia lub zmniejszenia siły napięcia ramion różdżki. Rodzaj rączek wpływa na czułość różdżki.

Dawniej wykonywano ją doraźnie z drewna leszczyny, wierzby, klonu lub dębu.

Opis: Jest jednym z najstarszych, najbardziej rozpowszechnionych i najczęściej używanych przyrządów do wszelkiego rodzaju poszukiwań podziemnych. Możemy prowadzić poszukiwania żył wodnych, złóż minerałów, źródeł wody, zagubionych przedmiotów. Czasami stosowana do diagnozowania.

Długość od 39 cm, końcówka mosiądz; rączki miedź lub ze sprężyny

3. Różdżka Kosmos (pionowa). Rys. Nr 10

Opis: Jest stosowana do określania siatki promieniowań geobiologicznych, pasm promieniowań sieciowych oraz do wszelkiego rodzaju poszukiwań podziemnych, przedmiotów itp. Długość ok. 30 – 40cm.

4. Różdżki hiszpańskie (kątowe). Rys. Nr 11

Różdżki hiszpańskie (kątowe) - zwane inaczej rezonatorami, posiadają kształt litery L. Do pracy używa się zazwyczaj dwóch identycznych różdżek, trzymany po jednej w każdej dłoni. Mniejszy bok różdżki osadzony jest w tulei wykonanej z drewna, ebonitu, sprężyny lub tworzywa sztucznego. W tulei znajdują się najczęściej łożyska ułatwiające obrót ramienia różdżki.

Różdżki hiszpańskie mogą być teleskopowe; dł. od 60cm.

Zaletą różdżek hiszpańskich jest to, iż pokazują one nie tylko, gdzie znajdują się brzegi żył wodnych, ale również kierunek ich przebiegu. Mogą być stosowane do określania siatki promieniowań.

Różdżki hiszpańskie są przyrządem radiestezyjnym dość prostym. Posługiwanie się tym sprzętem można nauczyć się łatwo.

3.4. Rodzaje biometrów i diagramów radiestezyjnych. Technika wykonywania pomiarów przy użyciu biometrów i diagramów.

1. Biometry i diagramy. Rodzaje. Pomiary.

Do przyrządów pomagających w pracy radiestezyjnej zaliczyć możemy i diagramy i biometry (biometr - diagram dla pomiarów „bio”). Z grubsza możemy podzielić je na kątowe (kołowe) i liniowe. Mogą one służyć do przeróżnych badań i pomiarów. Przy pomocy diagramów możemy bardzo dokładnie określić wartości badanych energii. Posiadają różnego typu skale pomiarowe. W zależności od rodzaju diagramów wahadło wykonuje odpowiednie ruchy.

W zasadzie przy stosowaniu diagramów czy biometrów pomiarowych nie jest wymagane by świadek – osoba dotykał diagramu jak i nie jest wymagane by inna forma świadka (czy substancji) była kładziona na diagramie.

Pomiary na diagramach kątowych (kołowych) są dużo sprawniejsze niż na diagramach liniowych.

Przy diagramach kątowych (kołowych) wahadło wykonuje wahania (ruchy prostoliniowe) wskazując wartości na podziałce. Przy rozpoczęciu pomiaru umieszczamy wahadło w niedużej odległości nad środkiem diagramu pomiarowego, miejscem oznaczonym punktem (tak jest w większości diagramów). Pomiar odczytujemy trzymając diagram przed sobą (nie z boku) patrząc na wahadło i diagram z góry by odczytać należycie wskazanie. **Patrząc się z boku zazwyczaj dokonujemy błędnego odczytu ze względu na „optyczne przesunięcie kątowe” miejsca odczytu.** Pomiary na diagramach kątowych są zdecydowanie szybsze niż przy diagramach liniowych co przekłada się na mniejszą absorpcję szkodliwych energii. Należy unikać wykonywania przez wahadło ruchów kolistych na początku pomiaru gdyż wydłuża to czas pomiaru. Ruch kołowy dopuszcza się tylko w niektórych przypadkach i może pojawić się jeżeli:

- a. korzystając z diagramów kołowych (kątowych) traktujemy je jak liniowe – wydłuża to czas pomiaru (śledzimy otrzymanie wyniku wzdłuż podziałki.)

- b. do pomiarów przyjmujemy zbyt małą skalę, np. 10 zamiast 100 lub 1 000. (liczba obrotów wahadła może oznaczać konieczność zwiększenia skali jak wyżej. Podobnie jest gdy przyjmujemy zbyt dużą skalę).

Należy pamiętać, że przy diagramach kołowych uzyskujemy dwie wartości na skali pomiarowej i musimy dopiero sprawdzić która jest właściwa zadając dodatkowe pytanie. Zła interpretacja prowadzi do mylnych wyników.

Przy diagramach liniowych gdy np. chcemy określić parametr miejsca przy zbliżaniu się do określonej, badanej wartości wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo, przy tej określonej wartości (gdy jest to jedna wartość) wykonuje ruch wahadłowy po linii prostej prostopadłej do linii diagramu (lub w prawo) i następnie dalej przy oddalaniu się od odczytanej wartości, wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo.

Jeżeli badany zakres stanowi ciąg kolejnych wartości to wahadło przy zbliżaniu się do określonej, pierwszej wartości wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo. Przy pierwszej wartości wykonuje ruch wahadłowy po linii prostej prostopadłej do linii diagramu (granica), następnie wykonuje ruch kołowy w prawo (przy ciągu wartości) i następnie znowu ruch po linii prostej przy ostatniej wartości. Dalej znowu wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo. Jeżeli badany zakres stanowi kilka kolejnych wartości to wahadło przy zbliżaniu się do określonej, badanej wartości wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo. Przy pierwszej wartości wykonuje ruch wahadłowy po linii prostej prostopadłej do linii diagramu (granica), następnie wykonuje ruch kołowy w prawo (przy ciągu wartości) i następnie znowu ruch po linii prostej przy ostatniej wartości. Dalej znowu wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo.

3. Do nauki i pomiarów będziemy używać następujących skal:

a. SKALA BOVIS'A - BIOMETR BOVIS'A (lub rozszerzona skala BSM).

Skala Bovis'a służy do określania poziomu energetycznego, witalności miejsca jak i poziomu bioenergetycznego, witalności zdrowia, biowitalności organizmu itp.

W Polsce przyjmuje się, że dobre miejsce posiada minimum 6.500 JB (JBSM - w skali BSM).

W Korei i innych wschodnich krajach przyjmuje się wartości minimum 10 000 – 12 000 JBSM.

O diagramie – biometrze - skali Bovis'a – w niektórych podręcznikach pisze się, że mierzy się nią natężenie promieniowania co jest błędem. Witalność i natężenie to dwa niezależne parametry. Początkowo skala ta miała zakres jednostek do 10 000 JB bo tyle było potrzeba do pomiarów Bovis'owi. Skala powstała do pomiarów świeżości żywności wykonywanych przez Bovis'a. W okresie późniejszym skalę rozszerzono i nazwano skalą BSM (skala otwarta). Jest to skala witalności.

b. Skale zawarte w DIAGRAMIE GRACJAN - KOŁO KOLORÓW i WITALNOŚCI.

Na naszym diagramie kołowym „GRACJAN” znajduje się kilka występujących dotychczas skal oraz nasze autorskie, zmodernizowane koło kolorów z nowymi elementami.

c. Nowa autorska SKALA GRADAN oddziaływania biologicznego – pozytywnego i negatywnego wpływu na organizm (opracowana przez nasz zespół badawczy).

O potrzebie utworzenia i przyjęcia **NOWEJ SKALI** ugruntował nas, kolega ze Stowarzyszenia Rzeczoznawców Radiestezji, nieżyjący inż. Witold Piasecki – twórca **skali SRW**.

d. SKALA POZNAŃSKA. Skala dziesięciostopniowa. Jest skalą intensywności, natężenia

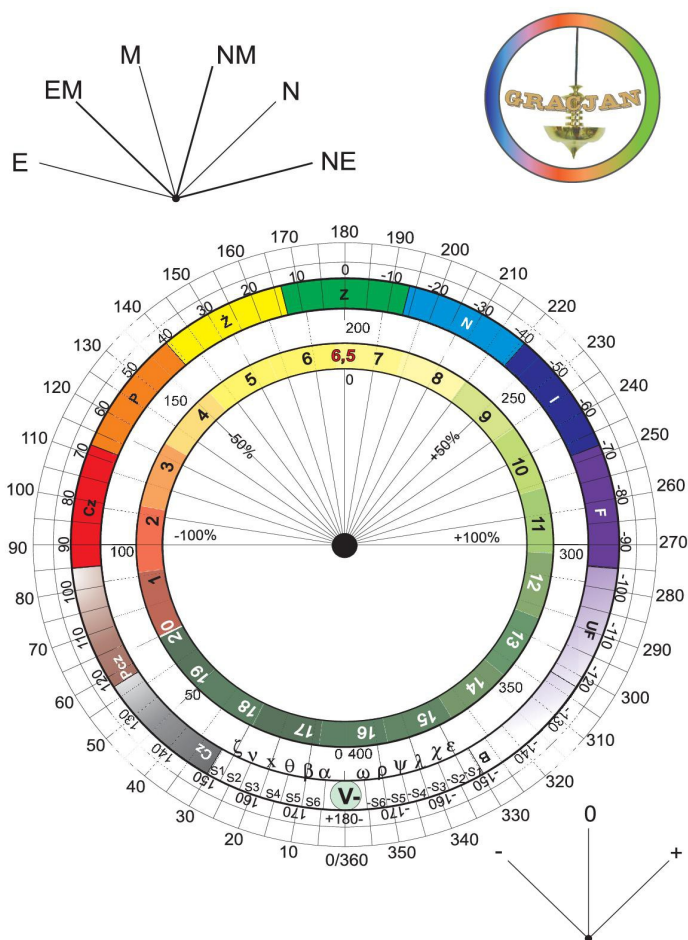
promieniowania - skala zamknięta, logarytmiczna. Logarytmiczna to znaczy, że wartości między stopniami nie wzrastają liniowo tylko logarytmicznie. Wartość 10° dąży do nieskończoności.

Należy podkreślić, że natężenie promieniowania jest parametrem niezależnym od witalności promieniowania.

O innych występujących skalach.

a. **SKALA SRW** została opracowana przez inż. Witolda Piaseckiego w 1982r jako system do badań oraz ocen terenów. Jest stosowana przede wszystkim przez grupę radiestetów warszawskich. System SRW jest zbiorem zasad mierzenia i porównywania różnych rodzajów szkodliwych radiacji leżących w strefie wrażliwości człowieka (oddziaływania na człowieka). W systemie SRW utrzymana jest skala liniowa /wszystkie stopnie są sobie równe/. W stopniach SRW można określić różne rodzaje szkodliwych oddziaływań na człowieka np. żył wodnych, hałasu i pól elektrycznych. W zasadzie system SRW nie jest przystosowany do oceny pozytywnych radiacji. Skala SRW nie jest przystosowana, według stwierdzenia jej autora, do oceny pozytywnych radiacji – tak oświadczył w trakcie przeprowadzanych z nami rozmów o promieniowaniach sieciowych i pozytywnych polach wirowych na Zjeździe Jubileuszowym z okazji XV-lecia SRR w dn. 15-17.06.2007 r. w Sękocinie). Kol. Witold Piasecki wnioskował byśmy utworzyli nową skalę przystosowaną do oceny występujących radiacji w prawoskrętnych, pozytywnych polach wirowych i innych pozytywnych zjawiskach.

DIAGRAM GRACJAN - KOŁO KOLORÓW i WITALNOŚCI.

Na kole kolorów występują dwa podziały kątowe koła;

- **podział koła w stopniach (360 °)** na zewnątrz diagramu.

- **podział koła w gradach (gradusach) (400°)** pomiędzy pierścieniem kolorów a pierścieniem „witalności”- służy do szybkiego przeliczania stopni na gradusy.

- **Pierścień do oceny kolorów radiestetycznych.** - kolory „radiestetyczne” przypisane do parametru kątowego . Podział na kolory ciepłe i zimne (ze znakiem plus lub minus) – w celu dokładnego określenia koloru (parametru) podaje się wartość kątową. Umożliwia to dokładne określenie i zarejestrowanie parametru.

- Dla pasma koloru szarego dla uproszczenia określenia położenia na kole kolorów - przy literach greckich wprowadziliśmy polskie nazwy – literka S (kolor szary) z cyfrą (+) lub (-) od 1 do 6 w celu uzyskania prostszej i lepszej klasyfikacji parametru „pasma szarego”.

- W środku pasma szarego między S6 i -S6 znajduje się zieleń ujemna (-V). Jest to energia (radiacja) najbardziej szkodliwa dla człowieka.

- Na naszym diagramie kołowym „GRACJAN” na kolejnym wewnętrznym pierścieniu mamy

rozszerzoną skalę, witalności energii, Bovis'a zwaną BSM. Jest to skala na kolorowym pierścieniu oznaczonym od 1 do 20 tysięcy JB (JBSM). Cały pierścień to 20 tys. JBSM.

Na pierścieniu oznaczona jest, kolorem czerwonym, wartość 6,5 tys. JB przyjęta jako minimum dobrej witalności. Jeżeli mierzylibyśmy wartość powyżej 20 tys. JBSM np. 25 tys to korzystając z tej skali otrzymamy wynik 5 tys. który musimy uzupełnić o wartość 20 tys. Przed ustaleniem wartości 5 tys wahadło może i powinno wykonać ruch obrotowy w prawo.(wyższy parametr)

- Wewnątrz koła kolorów znajduje się skala procentowa od -100% do (+)100%

Ponadto znajdują się ;

- diagram dla określenia rodzaju energii, (dla E, EM, M, NM, N, NE)
- diagram dla określenia polaryzacji, (dla polaryzacji +, - i 0 (zero))

4. Wyjaśnienie istoty kolorów radiestezyjnych.

W którymś z okresów rozwoju radiestezji wprowadzono zapożyczone z optyki kolory przyporządkowując im określone częstotliwości promieniowania. Naturalny rozkład kolorów mamy na okręgu (kole). Kolorem neutralnym dla człowieka, przy rozpatrywaniu promieniowania jest kolor zielony czyli równowagi energetycznej (zwany przez niektórych kolorem białym jako zbiór wszystkich kolorów – jest to mała nieścisłość). Przy ocenie stanu chorobowego narządu otrzymujemy kolor chorobowy narządu. Nie należy mylić koloru chorobowego z kolorem własnym narządu gdyż każdy narząd ma inny własny kolor. Jeżeli mówimy o kolorze równowagi energetycznej w badanym narządzie to będzie nim kolor zielony (zwany również przez niektórych białym). Są to różne pojęcia - kolor chorobowy narządu, kolor równowagi energetycznej narządu i kolor własny narządu.

W „KOLE KOLORÓW” „na lewo” od koloru zielonego mamy tzw. kolory ciepłe (oznaczane +) a „na prawo” kolory zimne (-). Im dalej znajduje się określony kolor od koloru zielonego tym ma większy wpływ oddziaływania na człowieka – szybciej powoduje nierównowagę energetyczną przy takim samym natężeniu promieniowania (emisji).

Kolory o wartościach od 90° przez 0° do -90° nazywamy kolorami widzialnymi a od 90° przez +/- 180° do -90° nazywamy kolorami niewidzialnymi.

Przy pomiarach kolorów zaleca się stosowanie diagramu kołowego gdyż jest to praktyczniejsze, szybsze i dokładniejsze niż wahadłem uniwersalnym. Stosowanie wahadła uniwersalnego jako przyrządu pomiarowego koloru jest bardzo uciążliwe, niedokładne i czasochłonne. Ustalenie jednego koloru energii może trwać nawet kilka minut. Każdy kto stosował to wahadło przekonał się o tym. **Wahadło uniwersalne może służyć ewentualnie jako wzorzec danego koloru pod warunkiem, że jest prawidłowo wyskalowane przez producenta.**

Dużo lepszym do pomiarów jest diagram kolorów. Ustalenie koloru jest bardzo szybkie i w miarę dokładne. Przy posilkowaniu się diagramem kolorów w układzie kątowym pozwala na szybkie i cyfrowe określenie koloru, jego charakteru. Można go dokładnie opisać. Jest to szczególnie ważne przy pracach badawczych czy przy ocenie miejsca.

Pomiędzy kolorem czarnym i białym (dół koła kolorów) mamy pasmo zwane kolorem szarym z najgroźniejszym kolorem zielenią ujemną (-V.) Poczynając od części koloru czarnego poprzez kolor szary z zielenią ujemną do części koloru białego mamy energię jonizującą (w organizmie człowieka wywołuje wolne rodniki). Musimy więc pamiętać, że część koloru czarnego i część koloru białego stanowi energię jonizującą i dostrajanie wszelkich urządzeń zabezpieczających do koloru białego z koła kolorów jest wielkim błędem.

Naturalny rozkład kolorów na kole mamy np. na blacie okrągłego stolika. W kierunku południa mamy kolor zieleni dodatniej (kolor najbardziej przyjazny człowiekowi, kolor do którego zdąża kolor chorobowy po jego równoważeniu, kolor neutralny dla stanu równowagi – zdrowia)

a w kierunku północy kolor zieleni ujemnej (jest to najniższa częstotliwość i zarazem najwyższa szkodliwość dla człowieka.) na wschód kolor czerwony a na zachód kolor fiolet. Przestrzenny rozkład kolorów i energii mamy na kuli.

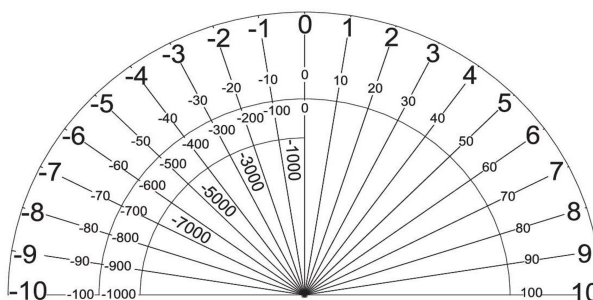
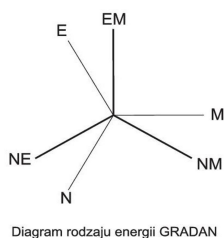
Przy ocenie wpływu koloru na zdrowie musimy wziąć pod uwagę wartość natężenia (intensywność promieniowania), rodzaj promieniowania (rodzaj energii) i zakres częstotliwości.

Natężenie koloru mierzymy w dziesięciostopniowej, logarytmicznej skali poznańskiej.

Diagram polaryzacji GRADAN

Wpływ na zdrowie człowieka przy długotrwałym przebywaniu w danym miejscu	Wskazniki jakości	Naświetlenie powierzchni (skala logarytmiczna od 10 do 10 ⁵ SKALA A POZIOMANIE)			Napromieniowanie osoby kokrem szarym (złotem i jęmkim)	Oddziaływanie biologiczne (skala gradacji - linowa owata) szkodliwość biologiczną
		Kolory widzialne	Kolory szare	Kolor zieleni jęmkim		
stymulujące samowzrostowanie zdrowie promieniowanie promieniowanie elektryczne promieniowanie patologiczne promieniowanie zapożyczenia życia promieniowanie niebezpieczne	8 000000 5 000000 - 6 500000 5 000000 - 5 000000 5 000000 - 5 000000 5 000000 - 5 000000 5 000000 - 5 000000	0 0-2 ⁺ 0-3 ⁺ 5-8 ⁺ 8-10 ⁺ 10-100 ⁺	0-1 ⁺ 0-2 ⁺ 3-6 ⁺ 6-10 ⁺ 10-100 ⁺	0-0-5 ⁺ 0-0-2 ⁺ 2-4-0 ⁺ 2-4-0 ⁺ 2-4-0 ⁺	0-30% 30-50% 50-60% 66%-80% 80%-100% 100%-100%	>100% 100%-50% 50%-20% 20%-10% 10%-5% 5%-100%

Skala intensywności, natężenia promieniowania na diagramie gradan stanowi prawą,

dotatnią część skali oddziaływania biologicznego diagramu GRADAN. Służy do określania intensywności promieniowania. Jest skalą zamkniętą.

Na diagramie GRADAN prawą, zewnętrzną część skali możemy traktować jako **skaleę poznańską** (od 1^0 do 10^0)

Ponadto znajdują się ;

- diagram dla określenia rodzaju energii, (dla E, EM, M, NM, N, NE)
- diagram dla określenia polaryzacji, (dla polaryzacji +, - i 0 (zero))
- tabela parametrów - **Wpływ na zdrowie człowieka przy długotrwałym przebywaniu w danym miejscu.**

4. Sposób trzymania wahadła i różdżki.

1. Każde wahadło na określonym zawieszeniu ma charakterystyczne punkty zwane podzakresami. Są one niezależne od radiestety. Początkujący radiesteta nie jest sam w stanie ustalić podzakresów i dobiera sobie przypadkowe miejsce. Powinien skorzystać z pomocy praktykującego radiestety. Trzymając wahadło w niewłaściwym miejscu powodujemy, że jest ono mało czułe i nieprecyzyjne a wprowadzone w ruch obrotowy emituje dodatkowo „kolor” energii który może być nieznany (np -50°) a przy obrocie w kierunku przeciwnym „kolor przeciwny” tj $+50^\circ$. Te charakterystyczne punkty każde wahadło ma w miejscach zależnych od rodzaju i ciężaru wahadła, rodzaju zawieszenia (nitka, łańcuszek). Punkty te charakteryzują się tym, że wprowadzone w ruch obrotowy wahadło emituje kolor zielony przy obrotach w prawo jak i obrotach w lewo. Otrzymujemy w ten sposób identycznie wyskalowany sprzęt radiestezyjny. Sposób ustalenia punktów poznamy w dalszej części kursu. Zawieszenie wahałka najlepiej trzymać między kciukiem a palcem wskazującym w oznaczonym miejscu, nadmiar sznurka należy schować w dłoni. Na zawieszeniu jest ustalony charakterystyczny punkt, miejsce w którym chwytamy wahadło. Każdy rodzaj wahadła ma swoje, określone na zawieszeniu stałe miejsce uchwytu. Otrzymujemy w ten sposób identycznie działający sprzęt radiestezyjny.

2. Często spotykamy się z dziwnymi zaleceniami i instrukcjami odnośnie trzymania wahadła i posługiwania się nim. Wygląda to tak jakby autor instrukcji nigdy nie pracował wahadłem.

A oto typowa, WADLIWA instrukcja producenta o pracy wahadłem dla początkujących:

Aby jakąś informację uzyskać metodą radiestezyjną, należy:

- *odprężyć się, a następnie skoncentrować na badanym obiekcie aby móc "odebrać jego promieniowanie" poprzez ruch wahadła wywołany podświadomymi, mimowolnymi ruchami mięśni. Wszelka dekoncentracja jest źródłem błędów,*
- *postawić sobie konkretne pytanie, na które chcemy uzyskać odpowiedź, np.: czy ten pokarm jest dla mnie dobry? Czy ta roślina dobrze na mnie oddziałuje? Czy te miejsce jest dobre do spania - dla osoby X? Itp.*
- *nie poddawać się autosugestii,*
- *ustalić własną konwencję mentalną (myślową)*
- *wahadełko bierzemy do prawej ręki, chyba że jesteśmy leworęczni to do lewej.*
- *Sznurek wahałka najlepiej trzymać między kciukiem a palcem wskazującym, nadmiar sznurka należy schować w dłoni.*

Długość sznurka, czyli długość "własnego promienia" dobieramy w sposób następujący: ustawiamy wahałko nad lewą dłonią, nad rozgałęzieniem kciuka i palca wskazującego i pytając się mentalnie o tą długość popuszczamy zwolna sznurek aż dojdziemy do położenia, w którym uzyskamy odpowiedź "tak". Może to być obrót wahadła po największym kole (promieniu) lub max. wychylenie pionowe (wg naszej konwencji).

Konwencję ruchów możemy ustalić na następującym przykładzie: weźmy dwa jabłka, Jedno zdrowe, drugie zgniłe. Pytając się o ich jakość uzyskamy dwa różne ruchy wahadła ("tak" i "nie"). Po takim przygotowaniu możemy przystąpić do badań, np. produktów spożywczych.

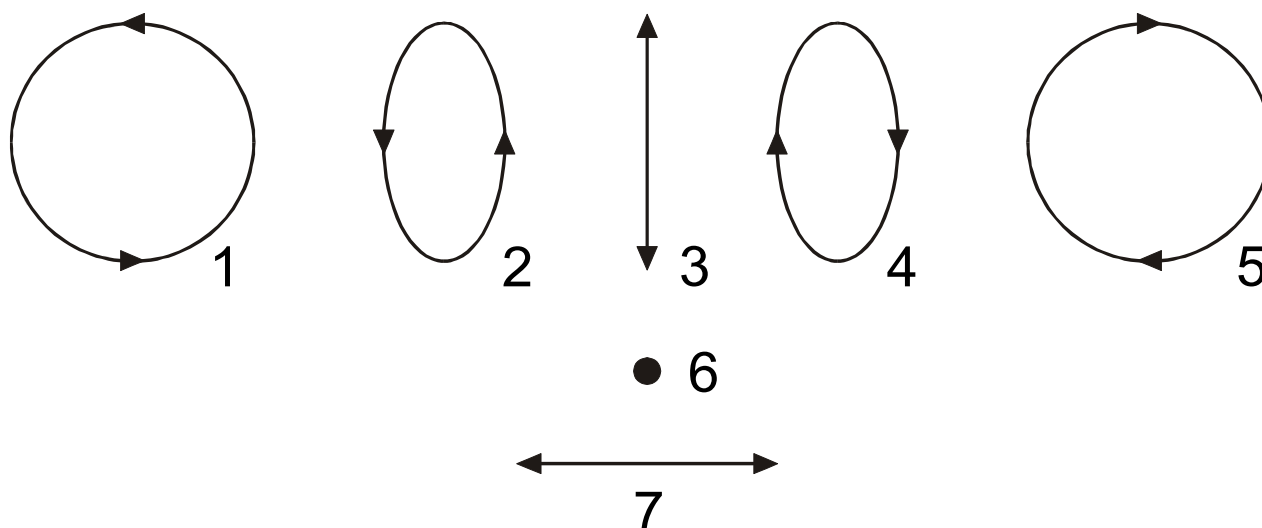
- Po każdym "badaniu" (np. po sprawdzeniu czy można pić dany napój), wahadło należy "rozładować" uderzając nim jednorazowo np. o stół lub ścianę, oczyszczając się z poprzedniego wyniku.
- Życzymy samych trafnych odpowiedzi, a jeśli zdarzy się mylna odpowiedź nie zrażaj się początkowymi niepowodzeniami. Nie świadczą one o braku zdolności, lecz o braku wprawy lub o błędzie w "sztuce".

3. Ustalając własną konwencję jest błędem. To tak jakby każdy chciał opracować własny alfabet w oparciu o istniejące znaki graficzne nie mając pojęcia o całym alfabecie. Zazwyczaj osobista konwencja jest bardzo uproszczona.

4. Zazwyczaj najwięcej problemów sprawia różdżka dwuramienna, nieco mniej różdżka jednoramienna i różdżki hiszpańskie (rezonatory). Wszystko jest jednak kwestią ćwiczeń i wytrwałości. Żaden radiesteta nie powinien ograniczać się do posługiwania jedynie różdżką lub wahadłem.

4.3. Konwencja mentalna dla wskazań wahadła

Ruchy wahadła. Konwencja podstawowa

1. - ruch kołowy w lewo oznacza „nie, źle, chory, negatywny, szkodliwy, ujemny, północny” i wszystkie inne rodzaje zaprzeczenia.
2. - ruch eliptyczny w lewo oznacza „niepełne nie” (im bardziej zbliżony do koła tym wartość ujemna większa)
3. - ruch prostoliniowy ode mnie i do mnie lub między dwoma badanymi substancjami oznacza:
 - granicę między dobrze i źle lub zdrowy i chory.
 - ruch wahadłowy łączący, zgodności.
4. - ruch eliptyczny w prawo oznacza „niepełne tak” (im bardziej zbliżony do koła tym wartość dodatnia większa)
5. - ruch kołowy w prawo oznacza „tak, dobrze, zdrowy, pozytywny, dodatni, południowy” i wszystkie inne rodzaje potwierdzenia.
6. - bezruch wahadła oznacza – nic na ten temat nie można powiedzieć, nie jesteś jeszcze przygotowany do rozpatrywania tego tematu.
7. - ruch prostoliniowy rozdzielający oznacza:
 - zostaw ten temat, nie jesteś dopuszczony do tematu.
 - w bioenergoterapii – nie działaj, nie możesz już pomóc.

Konwencja mentalna wskazań wahadła **przy stosowaniu prawa sympatii** – ruch wahadła pomiędzy dwoma porównywanymi lub badanymi przedmiotami;

- wskazanie **3** – oscylacje łączące te przedmioty – pełna harmonia, zgodność pomiędzy dwoma przedmiotami, brak konfliktu;
- wskazanie **7** – oscylacje rozdzielające te przedmioty – to negacja, niezgodność, reakcja przeciwstawna, konflikt.

Uzyskany ruch wahadła jest odpowiedzią na zadane pytanie.

6. Predyspozycje i wrażliwość radiestezyjna. Postawa przy pomiarach.

Autosugestia.

1. W tej części kursu nie będziemy brali pod uwagę i stosowali się do poważnych prac w tym temacie pochodzących z XIX wieku. Mamy XXI wiek i będziemy bazować na nowych odkryciach i badaniach. Będziemy propagować doświadczenia uzyskane na przeprowadzanych kursach radiestezyj i bioenergoterapii na różnych poziomach.

Fałszywym mitem radiestezyj jest twierdzenie, że u niektórych osób stwierdza się brak predyspozycji radiestezyjnych i nie mogą się posługiwać sprzętem radiestezyjnym. Jedną z przyczyn defektu jest brak polaryzacji magnetycznej lub niewłaściwa polaryzacja palców trzymających np. wahadło. Fakt taki jest odwracalny. Prawidłowa polaryzacja jest niezbędna do uzyskania możliwości pracy sprzętem radiestezyjnym. Jeżeli kandydat na radiestetę ma problemy w powyższym temacie to prowadzący go radiestetę powinien dokonać mu korekty polaryzacji całego ciała lub palców dłoni. Zdarza się, że kciuk i palec wskazujący mają tę samą polaryzację lub jeden z palców ma zanik polaryzacji (tzw. palec głuchy). Po korekcie stanu każdy może posługiwać się sprzętem radiestezyjnym. Uzyskanie prawidłowej polaryzacji palców pozwala na pracę wahadłem.

Początkowy brak reakcji sprzętu może również wynikać z faktów:

- źle „wyskalowane” zawieszenie wahadła,
- źle dobrane wahadło,
- osoba nie posiada podstawowych umiejętności pracy wahadłem lub różdżką i musi się tego nauczyć, najlepiej pod nadzorem radiestetę,
- brak należytego podejścia do zastosowania sprzętu radiestezyjnego lub przyjęcie niewłaściwej postawy ciała (dla początkującego najlepsza jest pozycja stojąca). W literaturze możemy się spotkać z zaleceniem by „w pozycji siedzącej ręka trzymająca wahadło powinna być podparta w łokciu (jest to mniej męczące), druga ręka może spoczywać na kolanach lub podierać głowę”. Założę się, że większość z początkujących radiestetów po przyjęciu takiej postawy zniechęci się do wahadełka bo nie będzie należytej reakcji a ono tylko będzie „zwisac w bezruchu” lub wahać się. Błędem jest trzymanie wolnej ręki z tyłu ciała.
- brak należytej koncentracji przy ćwiczeniu, rozproszenie uwagi. Należy w bardzo prosty ale precyzyjny i zrozumiały sposób określić zakres ćwiczenia. Jeżeli stosujemy formę pytań to muszą być jednoznaczne i w miarę precyzyjne.
- **Dla początkujących zaleca się pozycję stojącą. Dla skupienia uwagi można posilkować się dłonią (wolną) trzymając ją nad badanym elementem. Traktujemy ją jako „antenę” pobierającą informacje od badanego elementu. Podobnie postępujemy w przypadku przedmiotu który jest przed nami w niedużej odległości lub pracując w terenie oceniamy zjawisko z odległości.**

Początkowy brak reakcji sprzętu może również wynikać z faktów:

- nadmierne przemęczenie
- zła polaryzacja wahadła powstała przy jego wytwarzaniu lub przechowywaniu. Należy chwycić za zawieszenie i przy zwisie „stuknąć z umiarkowaną siłą w twardy przedmiot (kaloryfer, kamienny parapet lub tp.)
- osoba nie posiada prawidłowej polaryzacji magnetycznej organizmu lub palców trzymających np. wahadło. Prawidłowa polaryzacja jest niezbędna do uzyskania możliwości pracy sprzętem radiestezyjnym. Jeżeli kandydat na radiestetę ma problemy w powyższym

temacie to prowadzący go radiesteta powinien dokonać mu korekty polaryzacji całego ciała lub palców dłoni. Zdarza się, że kciuk i palec wskazujący mają tę samą polaryzację lub jeden z palców ma zanik polaryzacji (tzw. palec głuchy).

Początkowa wrażliwość radiestezyjna zwiększa się w trakcie prac i zdobywania doświadczeń przez radiestetę. Uwrażliwienie radiestezyjne – jest to indywidualna, różna wrażliwość na otaczające nas radiacje. Jest to również podwyższenie się stopnia wrażliwości w trakcie badań. Niestosowanie osobistej blokady i zasad BHP w trakcie intensywnej pracy może doprowadzić aż do szkodliwej niekontrolowanej nadwrażliwości. Nadwrażliwość jest zjawiskiem zbędnym, wręcz szkodliwym. Jeżeli w trakcie posługiwania się wahadłami uzyskujemy bardzo intensywne, szybkie obroty wahadła może to świadczyć o nadwrażliwości. Szybkie, dynamiczne obroty wahadła są zbędne. Wystarczy jeżeli będziemy uzyskiwali powolne, spokojne ruchy wahadła.

O prawidłowej WRAŻLIWOŚCI RADIESTEZYJNEJ możemy powiedzieć jeżeli jesteśmy w stanie określić bardzo słabe, śladowe energie. Jeżeli możemy zająć stanowisko odnośnie składowych energii lub zbioru. Szybkość i dynamika ruchu wahadła nie jest wykładnią WRAŻLIWOŚCI RADIESTEZYJNEJ.

Zbyt mała wrażliwość radiestezyjna może wynikać z przyjęcia złej postawy w trakcie badań. Powinna być naturalna i niekrępująca. Może wynikać również z nieprawidłowego doboru sprzętu.

2. Autosugestia w badaniach radiestezyjnych.

Autosugestia w badaniach radiestezyjnych polega na nieświadomym wywoływaniu ruchów wahadła zgodnie z przekonaniem lub myślą radiestety lub sugestii innych osób biorących udział w badaniu lub obserwujących. Jest oddziaływaniem na procesy psychiczne i fizjologiczne, które leżą poza zasięgiem naszej świadomości, to jest takie, z których nie zdajemy sobie sprawy. Ważną rzeczą, która warunkuje powstanie skutecznego działania autosugestii w badaniu radiestezyjnym są nasze potrzeby psychiczne.

Na przykład:

- Dziecko sprawdzając stan zdrowia rodzica może otrzymywać oczekiwany wynik tj. dobry stan zdrowia.
- Sprawdzając swój stan zdrowia możemy otrzymywać wynik oczekiwany, potwierdzający dobry stan.
- Początkujący radiesteta wykonując badanie radiestezyjne może uzyskiwać taki wynik jak inni uczestnicy wykonujący to samo badanie – choć wynik może być niewłaściwy.

Przy występowaniu autosugestii, obserwując uważnie ruchy wahadła, zauważymy że wahadło wykona pierwotnie ruch we właściwym kierunku i nagle zmieni na przeciwny, utrzymując go. Powtarzając doświadczenie pierwotny ruch wahadła będzie zazwyczaj krótszy. Wynik będzie taki jaki oczekuje ćwicząca osoba.

Jeżeli do badań radiestezyjnych używa się niewłaściwie ciężkich wahadeł (niektóre mają nawet po 250g) musimy nadać wahadłu ruch pierwotny tzn. np. kołysanie. Dalszy ruch wahadła jest zazwyczaj taki jakiego oczekuje badająca osoba.

W badaniach radiestezyjnych do oceny musimy podchodzić bez emocji i obojętnie do otrzymanego wyniku. Nie może nam zależeć na otrzymaniu konkretnego, pozytywnego wyniku a powinniśmy oczekiwać rzetelnej oceny.

7. Zastosowanie i posługiwanie się przyrządami radiestezyjnymi.

7.1. Dobór przyrządów radiestezyjnych do określonych czynności.

Przed rozpoczęciem pracy dokonujemy prawidłowego doboru sprzętu radiestezyjnego by nie absorbować, w trakcie pracy, nadmiernie szkodliwego promieniowania.

W diagnostyce używamy wahadeł lekkich i o neutralnym lub jak najmniej szkodliwym promieniowaniu. Używamy wahadeł o małym ciężarze gdyż posługiwanie się nimi gwarantuje mniejszą absorpcję szkodliwej, chorobowej energii lub innej.

Wielu radiestetów i bioenergoterapeutów używa dużych wahadeł terapeutycznych do pomiarów, ocen i diagnoz. Wahadła te nadają się przede wszystkim do emitowania określonych energii terapeutycznych. Zastosowanie ich do pomiarów jest podstawowym błędem ze względu na dużą bezwładność i małą czułość. W literaturze spotykamy się z twierdzeniem, że „do prac w terenie używa się wahadeł ciężkich, o wadze do 200gramów” (osobiście nie wyobrażam sobie wykonywanie badań tak ciężkim wahadłem bo jaka będzie dokładność pomiarów – jest podstawowy błąd w sztuce).

- W zakresie badań dla początkujących stosujemy wahadła lekkie do 20 g. I w tym temacie w literaturze spotykamy się z mylnym twierdzeniem, że „wahadło zbyt lekkie będzie reagowało dla odmiany, na wszystkie sygnały i zakłócenia, wykonując ruchy zbyt niespokojnie i nieuporządkowanie”. Nic bardziej błędnego. Taką opinię może prezentować początkujący radiesteta lub „radiesteta teoretyk” bez praktyki a piszący podręczniki do nauki radiestezyj. Jak poznamy w dalszej części kursu zależy to od innych czynników oraz podejścia radiestety do badania (ćwiczenia), jego koncentracji i wiedzy.
- Dla zaawansowanych a początkujących w zakresie badań promieniowań sieciowych, pól wirowych oraz innych występujących tam zjawisk (należy posiadać możliwości rozróżnienia rodzaju energii) – zaleca się do badań stosowania wahadła lekkiego do 20 g. lub znacznie lżejszego. W dalszej praktyce można używać różnorodnego sprzętu w postaci wahadeł bardziej złożonych, specjalistycznych (koniecznie muszą być lekkie), różdżek jednoramiennych, dwuramiennych, pionowych lub kątowych oraz innego sprzętu. Wahadła ciężkie mogą „nie reagować” na bardzo słabe radiacje lub „nie nadążać” za szybkimi zmianami. Używanie różdżek powoduje większą absorpcję szkodliwej energii chorobowej oraz wolniejszą i mniejszą możliwość korzystania z diagramów i biometrów.

Musimy pamiętać, że w pracach radiestezyjnych używamy różnorodnego sprzętu. Rozpoczynamy pracę od wahadeł lekkich i o neutralnym (jak najmniej szkodliwym) promieniowaniu. W dalszej praktyce można używać różnorodnego sprzętu w postaci wahadeł bardziej złożonych specjalistycznych (koniecznie muszą być lekkie), różdżek jednoramiennych, dwuramiennych, pionowych lub kątowych oraz innego sprzętu.

Używanie różdżek powoduje większą absorpcję szkodliwej energii chorobowej oraz wolniejszą i mniejszą możliwość korzystania z diagramów i biometrów.

- Podczas kontaktów z różdżkami powinniśmy dokonać wyboru najbardziej odpowiadającego nam sprzętu. Każdy radiesteta powinien mieć swój komplet podstawowych różdżek, które najczęściej stosuje przy pomiarach i badaniach radiestezyjnych. Natomiast do określonych badań specjalistycznych i weryfikacji należy stosować różny sprzęt.
- Nie preferujemy samodzielnego wykonywania wahadeł z przypadkowych przedmiotów.

7.2 Zawieszenie wahadła – ustalanie długości miejsca uchwytu.

- Zawieszenie wahadła jest częścią składową wahadła. Powinno być wykonane z nierozciągliwego materiału. Może to być nić, kordonek, cienki sznurek lub łańcuszek. Jest rzeczą zbędną by musiało być wykonane z materiału naturalnego. (Dawniej sądzono, że jest to niezbędne).
- Ważna jest długość zawieszenia wahadła. Powinna wynosić od 20 do 30 cm. Na końcu zawieszenia wahadła najczęściej znajduje się koralik służący jako zabezpieczenie w chwili wyslizgnięcia się wahadełka.

- Do każdego wahadła dobiera się zawieszenie o odpowiedniej grubości i sztywności. Zbyt sztywne zawieszenie dla lekkiego wahadła np. 4 gramowego może ograniczać jego swobodne ruchy.
- Na zawieszeniu wahadła zazwyczaj wykonuje się węzełki lub w inny sposób oznacza się miejsca uchwytu w czasie jego używania. Stara szkoła twierdzi, że „Po odpowiednich doświadczeniach i ustaleniach na zawieszeniu robi się węzełki, które ułatwiają szybkie ustalanie potrzebnej długości”. Jak wcześniej przykładowo pisałem, ***błędnie proponuje się:** „Długość sznurka, czyli długość "własnego promienia" dobieramy w sposób następujący: ustawiamy wahadelko nad lewą dłoń, nad rozgałęzieniem kciuka i palca wskazującego i pytając się mentalnie o tą długość popuszczamy z wolna sznurek aż dojdziemy do położenia, w którym uzyskamy odpowiedź "tak". Może to być obrót wahadła po największym kole (promieniu) lub max. wychylenie pionowe (wg własnej konwencji)”*.
- Według naszych badań, potwierdzonych doświadczalnie na wielu kursach radiestezji, proponujemy określone punkty (miejsca) na zawieszeniu wahadła wynikające z jego ciężaru, budowy oraz materiału z którego zostało wykonane. Punkty te korespondują z kolorem zielonym na kole kolorów radiestezyjnych. Przyjmując tą zasadę możemy określić, że punkty takie występują cyklicznie na zawieszeniu wahadła. Nazwiemy je początkowo **PUNKTAMI KOLEJNEGO PODZAKRESU**. Dlaczego i co z tego wynika dowiemy się w dalszej części kursu.
- Wniosek praktyczny - skalując w określony sposób wahadło przy pomocy identyfikatora którym jest wspomniane koło kolorów, wszyscy radiesteci otrzymują identycznie wyskalowane wahadło i uzyskują identyczne lub bardzo zbliżone wyniki badań przy pomiarach z użyciem diagramów i biometrów pomiarowych. I może wreszcie skończy się mit o „różnicach indywidualnych” między radiestetami. Są różnice – ale w stopniu wrażliwości, a nie ma ich w zasadniczych badaniach uzyskiwanych przy pomocy identycznie wyskalowanego sprzętu radiestezyjnego i przyjętej techniki pomiarowej. Ważną tu jest również metodyka pomiarów i uściślenie tematu pomiarów. Drobne, subtelne różnice powodują otrzymanie różnych wyników. Podstawowym dowodem potwierdzającym tą tezę są wyniki otrzymywane przy wszelkich pomiarach opartych na diagramach i biometrach pomiarowych z dokładnie określonym tematem pomiarów.
- Z powyższych względów proponujemy niezwłoczne odrzucenie sposobów skalowania kolorów radiestezyjnych na zawieszeniu wahadeł radiestezyjnych polegających na: „braniu kolorowych papierków albo szmatek i zawiązywaniu węzełków tam, gdzie wahadło będzie reagowało” itp. albowiem tą metodą produkuje się wyłącznie źródła błędów pomiarowych „różnic indywidualnych” między radiestetami. Jednakowe kolory, które widzimy na tych „pseudo wzornikach”, wynikają z różnych składowych i różnią się energetycznie (kolorem radiestezyjnym). Radiesteci w wyniku stosowania tej metody posługują się wahadłami odmiennie wyskalowanymi w zależności od odcienia barwy czyli częstotliwości radiestezyjnej, którą przyjęto za podstawę skalowania wahadła. Stosowanie tak źle wyskalowanych wahadeł w terapii przy emitowaniu kolorów jest poważnym błędem.
- Doświadczalnie można stwierdzić, że uchwycenie dowolnego punktu na zawieszeniu wahadła i wprowadzenie w ruch obrotowy wahadła, założmy w prawo, powoduje emitowanie koloru który możemy ustalić w prosty sposób na kole kolorów radiestezyjnych (jest to jedno z podstawowych ćwiczeń które wykonamy w dalszej części kursu). Następnie wykonując obroty w lewo otrzymamy kolor przeciwstawny (wyjaśnienie w dalszej części kursu) na kole kolorów radiestezyjnych. Dotyczy to przede wszystkim „kolorów widzialnych”. Przy „kolorach niewidzialnych” stosując wahadła egipskie wygląda to trochę inaczej.
- Jest to również dowód na potrzebę ustalenia punktu podzakresu.
- Punkt podzakresu, dla niektórych wahadeł, na którym będziemy rozpoczynać przygodę z pomiarami radiestezyjnymi przedstawia tabela

Nazwa wahadła	Nr na rys. przedstawiający wahadło	Waga wahadła / długość *	Odległość od wahadła do punktu podzakresu	Producent wahadła- nr katalogowy
Wahadła mosiężne		g / mm	mm	
Wahadło podstawowe	1	14g / 22mm	56mm	Firma CISZAK- W/1.1
Wahadło podstawowe	1	17g / 27mm	60mm	Firma CISZAK- W/1.2
Wahadło podstawowe	2	6g / 25mm	57mm	Firma CISZAK- W/1.3
Wahadło podstawowe	2	20g / 37mm	63mm	Firma CISZAK- W/1.4
Wahadło kropelka.	3	10g / 30mm	47mm	Firma ANKO 4100 i 4110
Wahadło kropelka.	3	15g / 34mm	51mm	Firma ANKO 4200 i 4210
Wahadło egipskie „Izis”	4	4g / 27mm	50mm	Firma CISZAK- W/2.4
	4	26g / 50mm	55mm	Firma CISZAK- W/2.3
	4	87g / 75mm	65mm	Firma CISZAK- W/2.2
Wahadło „Mer-Izis”	5	8g / 22mm	62mm	Firma CISZAK- W/5.3
Wahadło egipskie „Karnak”	6	4,8g / 30mm	49mm	Firma CISZAK- W/3.3
	6	15g / 45mm	53mm	Firma CISZAK- W/3.2
	6	45g / 70mm	57mm	Firma CISZAK- W/3.1

* -w rzeczywistości waga i wymiar WAHADŁA w niektórych przypadkach odbiega nieznacznie od parametrów podanych przez producenta i w związku z tym odległość ulega nieznacznej różnicy wynoszącej +/- 1mm.

Wygląd wahadel - długość zawieszenia opisana w tabelce

8. Rozpoczęcie pracy wahadłem - „uruchamianie zdolności radiestezyjnych”

8.1. Dobór sprzętu. Początki.

Dokonyjemy doboru wahadła (lekkie !!!) i jeżeli jest nowe to skalujemy je lub sprawdzamy. Skalowanie wykonujemy zgodnie z wytycznymi z powyższej tabelki.

Zdarzają się przypadki, że nowe wahadło ma złą polaryzację magnetyczną – wówczas z tego powodu prezentuje małą czułość. Dla uporządkowania polaryzacji wahadła chwytamy za zawieszenie (nitkę) i uderzamy energicznie wahadłem w twardy przedmiot (kamienny

parapet, żeliwny kaloryfer itp). Czasami zdarza się ta drobna wada wahadła przy jego produkcji nawet renomowanym producentom. Jeżeli zbyt długo nie używamy wahadła to może zdarzyć się zmiana polaryzacji – wówczas postępujemy podobnie.

Podobnie możemy postępować z wahadłem po każdym ćwiczeniu i uderzamy wahadłem w blat stołu lub w coś innego – jednak wykonujemy to w innym celu.

Pierwsze ćwiczenia wykonywane będą w „sferze fizyki” i niektórym będzie się wydawać, że tego typu ćwiczenia są zbędne i nudne. Jednak muszą być wykonane by poszerzyć naszą technikę pomiarową. Wyniki tego rodzaju ćwiczeń są proste do sprawdzenia i dlatego są przydatne na początku pracy wahadłem.

Wykonywane pomiary baterii, polaryzacji magnesu posłużą do poznania techniki i metod pomiarowych. Uzyskane doświadczenie pozwoli do pomiaru wszelkiego rodzaju promieniowań i energii w tym tych najsubtelniejszych. W przeciwnym przypadku nie dojdziemy do takiego poziomu by mierzyć subtelne energie i je oceniać. Pomiary rodzaju energii, polaryzacji na magnesie i baterii będą później podstawą do prawidłowych pomiarów promieniowań naturalnych, z urządzeń technicznych lub energii człowieka, jego zdrowia i tp. . Uzyskane umiejętności i wiedza będą wykorzystywane w każdym dziale psychotroniki.

Przed przystąpieniem do badań pragniemy przypomnieć, że będziemy spotykali się ze szkodliwym promieniowaniem o różnym natężeniu i dla własnego zdrowia musimy to wziąć pod uwagę. Musimy przestrzegać podstawowych zasad BHP przy pracach radiestezyjnych ujętych w punkcie 2.

Podstawowym występującym tu problemem będzie fakt, że wkraczamy w sferę zagadnień dotychczas nie postrzeganych, stanowiących pewną nowość w powszechnej praktyce radiestezyjnej. Będziemy badać radiestezyjnie subtelne promieniowania obok których przechodziliśmy, nie zauważając ich. Badania będą wymagały pełnego skupienia, odpowiedniej czułości radiestezyjnej i dokładności. Napotkane trudności nie powinny zrażać badaczy. Często zdarza się, szczególnie w początkowej fazie, że ćwiczenie lub badanie określonego zagadnienia należy powtarzać kilkakrotnie by uzyskać pewną poprawną technikę i czułość radiestezyjną. Początkowy brak pozytywnych wyników i potwierdzeń badanych zagadnień, nie powinien nasuwać wniosków, że fakty takie nie istnieją. Podstawowe badania radiestezyjne, choćby tylko polegające na określeniu podstawowych parametrów będą wymagały odpowiedniego ustawienia się, dokładności i koncentracji.

U niektórych w początkowym okresie, promieniowania istniejące w badanym zakresie, mogą być nieuchwytnie. Nie świadczy to, że nie istnieją, że nie będą mogli ich wyznaczyć lub określić. Otrzymanie prawidłowych wyników będzie wtedy wymagało wewnętrznej pracy i poszerzenia kunsztu radiestezyjnego. Decydującą tu rolę będzie odgrywała zdolność radiestezyjna do rozpoznawania poszczególnych energii i ich polaryzacji.

Badania radiestezyjne polegają na uzyskaniu informacji o stanie energetycznym przedmiotu lub osoby. Pomiary radiestezyjne można prowadzić bezpośrednio nad przedmiotem lub obiektem. Jest to sprawdzenie, ocena lub diagnoza bezpośrednia. Innym sposobem jest praca radiestezyjna w oparciu o plany, rysunki itp. Jest to sprawdzenie, ocena lub diagnoza pośrednia. Można również prowadzić sprawdzenie, ocenę czy diagnozę teleradiestezyjnie z użyciem świadka (zdjęcia przedmiotu, podpisu czy pisma), planów i rysunków anatomicznych, połączenia telefonicznego.

Badania radiestezyjne prowadzimy na głębokich poziomach mentalnych. Na proste, precyzyjnie zadane pytanie, na które istnieje tylko odpowiedź "tak" lub "nie" jesteśmy w stanie uzyskać interesujące nas informacje.

8.2. Ćwiczenia wstępne.

Ćwiczenie wykonujemy wielokrotnie i przechodzimy do następnego. Obowiązuje kolejność wykonywania. Pierwsze ćwiczenia początkujący może wykonywać pod kontrolą bardziej zaawansowanego radiestety.

Do ćwiczeń przygotowujemy:

- kompas lub igłę magnetyczną,
- jeden lub kilka magnesów,
- kilka baterii o różnym stanie energetycznym,
- Pręt metalowy lub duży gwóźdź,
- patyk i zapalki
- jeżeli możliwe to elektroniczny tester baterii.

8.3. Indywidualne „uruchamianie zdolności radiestezyjnych”.

Ćwiczenia wykonujemy w ten sposób, że wahadło trzymamy (w opisany wcześniej sposób), nad przedmiotem i głośno lub mentalnie zadajemy proste pytanie na które chcemy uzyskać informacje. Analizując ruch wahadła otrzymujemy odpowiedź.

Ćwiczenie nr 1. Dla początkujących "uruchomienie wahadła".

- Bierzemy magnes i badamy:
 - a. Czy promieniuje od magnesu energia magnetyczna.
 - b. Czy promieniuje od magnesu energia elektryczna.

Wahadło przy punkcie a powinno wykonać ruch obrotowy w prawo (konwencja - ruch nr 5 ale nie 3) a przy punkcie b powinno wykonać ruch obrotowy w lewo (konwencja ruch nr 1 ale nie 7).

Jeżeli otrzymamy inne wskazania to ćwiczymy do skutku.

Dla początkujących zaleca się pozycję stojącą. Dla skupienia uwagi można posiłkować się dłonią (wolną) trzymając ją nad badanym elementem. Traktujemy ją jako „antenę” pobierającą informacje od badanego elementu. Podobnie postępujemy w przypadku przedmiotu który jest przed nami w niedużej odległości.

Jeżeli po kilkukrotnych podejściach do ćwiczenia wahadło nie uruchomi się to należy sprawdzić wahadło i polaryzację palców w dłoni. Należy się konsultować z dobrym radiestetą, Sprawdzenie można wykonać na odległość.

9 Kolory (częstotliwości) radiestezyjne - znaczenie kolorów w zdrowiu człowieka.

Naturalny rozkład kolorów mamy na każdym okręgu (kole). Kolorem równowagi (neutralnym) dla człowieka, przy rozpatrywaniu zdrowia czy promieniowania jest kolor zielony (zwany przez niektórych kolorem białym jako zbiór wszystkich kolorów – jest to mała nieścisłość). Przy ocenie stanu chorobowego narządu otrzymujemy kolor chorobowy narządu. Nie należy mylić koloru chorobowego z kolorem własnym narządu gdyż każdy narząd ma inny własny kolor. Jeżeli mówimy o kolorze równowagi energetycznej w badanym narządzie to będzie nim kolor zielony (zwany również przez niektórych białym). Są to różne pojęcia - kolor chorobowy narządu, kolor równowagi energetycznej narządu i kolor własny narządu.

Oceniając stan zaburzeń zdrowia osoby przy pomocy kolorów radiestezyjnych posługujemy się „KOŁEM KOLORÓW”. Na kole kolorów „na lewo” od koloru zielonego mamy tzw. kolory ciepłe (oznaczane +) a „na prawo” kolory zimne (-). Im dalej znajduje się określony kolor od koloru zielonego tym ma większy wpływ oddziaływania na człowieka – szybciej powoduje nierównowagę energetyczną przy takim samym natężeniu promieniowania (emisji), stwierdzamy większe zaburzenia stanu zdrowia.

Przy pomiarach kolorów zaleca się stosowanie diagramu kołowego gdyż jest to praktyczniejsze, szybsze i dokładniejsze niż wahadłem uniwersalnym. Stosowanie wahadła uniwersalnego jako przyrządu pomiarowego koloru jest bardzo uciążliwe, niedokładne i czasochłonne. Ustalenie jednego koloru energii może trwać nawet kilka minut. Każdy kto stosował to wahadło przekonał się o tym. **Wahadło uniwersalne może służyć ewentualnie jako wzorzec danego koloru pod warunkiem, że jest prawidłowo wyskalowane przez producenta.**

Dużo lepszym do pomiarów jest diagram kolorów. Ustalenie koloru jest bardzo szybkie

i w miarę dokładne. Przy posilkowaniu się diagramem kolorów w układzie kątowym pozwala na szybkie i cyfrowe określenie koloru, jego charakteru. Można dokładnie dokonać oceny. Jest to szczególnie ważne przy ocenie zdrowia i ustalaniu koloru równoważącego.

Kolor zielony jest najbardziej przyjazny człowiekowi i stanowi równowagę energetyczną. Kolor neutralny dla stanu równowagi - zdrowia. Jest to kolor do którego zdąża kolor chorobowy po jego równoważeniu. Stwierdzenie napromieniowania osoby kolorem zieleni ujemnej (jest to najniższa częstotliwość i zarazem najwyższa szkodliwość dla człowieka) może sugerować o poważnym stanie chorobowym. W tym przypadku jest ważny procent napromieniowania osoby kolorem szarym lub zieleni ujemnej. Napromieniowanie lekko patogenne to 20%-30%, napromieniowanie patogenne to 30%-65%, napromieniowanie zagrażające poważnym chorobom 65%-80%, napromieniowanie niedopuszczalne, zagrażające życiu 80%-100%.

Przy ocenie wpływu koloru na zdrowie musimy wziąć pod uwagę wartość natężenia (intensywność promieniowania), rodzaj promieniowania (rodzaj energii) i zakres częstotliwości. Każdy kolor ma polaryzację ale to na innym kursie.

Począwszy od części koloru czarnego poprzez kolor szary z zielenią ujemną do części koloru białego mamy energię jonizującą (w organizmie człowieka wywołuje wolne rodniki). Musimy więc pamiętać, że część koloru czarnego i część koloru białego stanowi energię jonizującą.

Natężenie koloru mierzymy w dziesięciostopniowej, logarytmicznej skali poznańskiej.

10, Zastosowanie praw radiestezji.

PRAWA RADIESTEZYJNE – w działalności radiestezyjnej stosuje się podstawowe prawa jak prawa: cienia (remanencji), sympatii, biskupa (BISHOFA) i prawo serii.

Znajomość i właściwa interpretacja praw radiestezyjnych pozwalają uniknąć błędów i pomyłek podczas prowadzonych badań.

10.1Prawo cienia (remanencji).

Prawo cienia jest to zjawisko pozostawiania śladów po przedmiocie, usuniętym z dotychczasowego miejsca pobytu. Nazwana jest także „prawem pozostałości radiestezyjnej” lub „prawem cienia”. Prawo to mówi o tym, że każde ciało pozostawia po sobie, na podłożu gdzie spoczywało, ślad radiestezyjny, nad którym przyrządy radiestezyjne będą reagować podobnie, jak nad właściwym przedmiotem. Ważne przy odtwarzaniu drogi przejścia czy przejazdu.

Ślad – cień po pewnym czasie zanika. Długotrwały ślad pozostawiają: człowiek, zwierzęta, przedmioty metalowe (złoto), a najkrótszy lekkie przedmioty drewniane i papier.

10.2.Prawo sympatii.

SYMPATIA, HARMONIA, ZGODNOŚĆ (prawo sympatii) – służy do określania wzajemnego związku między dwoma obiektami, wzajemnej sympatii dwóch osób lub oceny nastawienia jednej osoby do drugiej, a także może być porównywaniem, wykrywaniem fałszerstw, sprawdzianem działania, wyborem lekarstwa dla danej osoby, wyborem pożywienia, ziół itp. W prawie sympatii wykorzystuje się odkryty przez ks. Abbe Mermeta „promień świadka substancji”. Jeśli między dwoma przedmiotami umieścimy wahadło, będzie ono wykonywało obroty zgodne z ruchem wskazówek zegara, lub wyraźne oscylacje, łączące te dwa przedmioty, to taki ruch wahadła należy interpretować jako pełną harmonię i zgodność między nimi. Oscylacje rozdzielające te dwa przedmioty lub obrót w lewo, to niezgodność i negacja. Każdy inny ruch wahadła interpretuje się jako obojętny.

Stosując podstawowe prawo radiestezji - prawo harmonii (sympatii), konwencję mentalną i orientację mentalną, jesteśmy w stanie przy użyciu sprzętu radiestezyjnego ocenić interesujące nas zjawiska występujące między dwoma lub większą liczbą przedmiotów lub substancji.

10.3.Prawo Biskupa.(BISHOFA)

PRAWO BISKUPA /BISHOFA/ - wykorzystuje się szczególnie w poszukiwaniu wody dla określenia głębokości ciekłu. Odcinek od punktu odbioru promieniowania bocznego (45°) z punktem położonym ponad ciekłem tworzy ramię trójkąta prostokątnego; drugie od żyły wodnej do punktu nad nią. Ponieważ oba ramiona przy kącie 45° są sobie równe, wielkość ta równa się głębokości położenia ciekłu.

- promieniowanie główne – promień główny – jest to promieniowanie pionowe nad ciekłami wodnymi, powstające w wyniku tarcia wody o podłoże. Promieniowanie to jest szkodliwe dla organizmów żywych i materii nieożywionej. Według prof. L. Radwanowskiego promieniowanie nad ciekłami wodnymi ma strukturę wieloskładnikową i składa się m.in. z fal akustycznych, fal Alfvena i innych.
- główne promieniowanie boczne – jest to promieniowanie zwiastujące, rozchodzące się pod kątem 45° w stosunku do „powierzchni” płynącej pod ziemią żyły wodnej. Promieniowanie boczne powoduje pojawienie się reakcji różdżki lub wahania przed i za promieniowaniem głównym ciekłu (jest od niego dużo słabsze ale może wprowadzić w błąd przy poszukiwaniu wody)

10.4 Prawo serii.

PRAWO SERII – jest to liczba cykli obrotów wahadła, charakterystyczna dla danej substancji i pozwalająca na jej identyfikację. Liczbę seryjną aktualnego rozpoznania każdy radiesteta ustala dla siebie indywidualnie. Silne oscylacje wahadła, po ruchach wirowych, wskazują tzw. promień podstawowy. Ks. Mermet podawał liczby seryjne dla: żelaza – 4, srebra –6, wody –7, kamienia polnego –10, złota – 11, węgla – 30 itp. **Wg. nas metoda wątpliwa. Uciążliwa.** Są lepsze sposoby.

11. Badania i doświadczenia radiestezyjne - rozpoczęcie pracy wahadłem. Indywidualne wykonywanie ćwiczeń.

Do badań zalicza się też ćwiczenia doskonalące umiejętności lub doświadczenia radiestety. Badania radiestezyjne to czynności związane z uzyskaniem kompleksowych informacji wg postawionego planu i założonego programu, dotyczących przedmiotu badań.

Przedmiotem badań mogą być ludzie i zwierzęta, obiekty i materia nieożywiona, jak również stosunki sytuacyjne (poszukiwania), jakościowe, ilościowe i inne.

Badanie stanowi świadomy odbiór radiacji (promieniowań) oraz interpretacja doznań, odczuć i wrażeń. Badania radiestezyjne wymagają przepływu energii między badającym, a badanym obiektem. Metodą uświadamiania sobie faktu odebrania przez organizm radiestezyjnego promieniowania jest dostrzegalny ruch różdżki lub wahadła. (ewentualnie doznanie ciepła, zimna, mrowienia, widzenia itp.- zjawisko niekorzystne i zbędne) Zamknięciem badania jest interpretacja, a następnie opis wyników.

11.1. Ćwiczenia z określaniem polaryzacji magnetycznej i elektrycznej.

Ćwiczenie nr 2.

Bierzemy magnes i badamy polaryzację (biegunowość):

- a. Jaką mamy po tej stronie magnesu polaryzację magnetyczną. (plus lub minus)
- b. Jaką mamy po drugiej stronie magnesu polaryzację magnetyczną. (minus lub plus)

Otrzymujemy wskazania wahadła ;

Wahadło po jednej stronie powinno wykonać ruch obrotowy w prawo (konwencja ruch nr 5 ale nie 3) to znaczy jest to polaryzacja plusowa a po drugiej stronie powinno wykonać ruch obrotowy w lewo (konwencja ruch nr 1 ale nie 7) to znaczy jest to polaryzacja minusowa.

Jeżeli mamy po obu stronach otrzymujemy wynik - tą samą polaryzację to popełniłmy błąd.

Następnie ćwiczenie powtarzamy z drugim magnesem i określamy polaryzację. Następnie

przybliżamy magnesy do siebie i stwierdzamy czy prawidłowo określiliśmy polaryzację magnetyczną.

W przypadku braku wiedzy o biegunowości danego magnesu sprawdzamy ją kompasem.

Następnie możemy tą samą ocenę polaryzacji przeprowadzić przy użyciu diagramu pomiarowego.

Ćwiczenie nr 3.

Bierzemy baterię „płaską” 3R12 4,5V lub 6LR61 9V.

Po zasłonięciu baterii określamy (sprawdzamy) polaryzację styków. Porównujemy z oznaczeniem na baterii.

W tym przypadku możemy się posłużyć określaniem lewy/prawy styk

Bierzemy baterię „okrągłą”.

Po zasłonięciu baterii sprawdzamy polaryzację na jej końcach.

Porównujemy z oznaczeniem na baterii.

Podobnie możemy ćwiczyć z innymi bateriami.

Otrzymujemy wskazania wahadła jak w ćwiczeniu 2.

Ćwiczenie nr 4.

Bierzemy pręt metalowy.

Określamy polaryzację magnetyczną po obu końcach pręta.

Otrzymujemy wskazania wahadła jak w ćwiczeniu 2.

Ćwiczenie nr 5

Bierzemy patyczek.

Określamy polaryzację magnetyczną po obu końcach patyczka.

Otrzymujemy wskazania wahadła jak w ćwiczeniu 2.

Ćwiczenie nr 6

Bierzemy zapalkę (obciąć siarkę by oba końce były jednakowe) lub mały patyczek.

Określamy polaryzację magnetyczną po obu końcach zapalki.

Otrzymujemy wskazania wahadła jak w ćwiczeniu 2.

Po wykonaniu powyższych ćwiczeń i uzyskaniu poprawnych wyników przechodzimy do tych samych ćwiczeń, wykonując ocenę polaryzacji, stosując diagram pomiarowy.

11.2. Określanie rodzaju energii - magnetycznej i elektrycznej.

Ćwiczenie nr 7.

Bierzemy magnes i badamy:

a. czy promieniuje od magnesu energia magnetyczna.

b. czy promieniuje od magnesu energia elektryczna.

Ćwiczenie nr 8

Bierzemy baterię elektryczną i badamy:

a. czy promieniuje od baterii elektrycznej energia magnetyczna.

b. czy promieniuje od baterii elektrycznej energia elektryczna.

11.3. Określenie poziomu zużycia baterii elektrycznej.

Ćwiczenie nr 9

Bierzemy dwie baterie jednego typu o różnym zużyciu.

W podobny sposób określamy która jest zużyta.

Prawidłowość oceny sprawdzamy elektronicznym testerem baterii.

Jeżeli nie mamy testera to możemy sprawdzić która bateria jest nowa przez upuszczenie ją na

twardy blat. Nowa odbija się słabo a stara odbija się dużo wyżej.

Ćwiczenie nr 10

Bierzemy trzy lub cztery baterie jednego typu o różnym zużyciu.

W podobny sposób określamy która jest najwięcej naładowana a która najmniej.

Układamy je w kolejności naładowania.

Prawidłowość oceny sprawdzamy już tylko elektronicznym testerem baterii.

11.4. Rozpoznawanie roztworów i ich stężenia.

Ćwiczenie nr 11

- bierzemy kilka (3-4) szklanek i napełniamy jednakową ilością wody.
- do jednej ze szklanek wsypujemy trochę soli by woda nabrała smaku.

Należy wahać i określić w której szklance jest słona woda.

Potwierdzamy prawidłowość określenia przez spróbowanie wody.

Ćwiczenie nr 12.

bierzemy kilka (3-4) szklanek i napełniamy jednakową ilością wody.

do jednej ze szklanek wsypujemy trochę cukru by woda nabrała smaku.

Należy wahać i określić w której szklance jest słodka woda.

Ćwiczenie nr 13.

bierzemy kilka szklanek z wodą z poprzednich ćwiczeń

bierzemy szklanki ze słodką i słoną wodą.

Należy wahać i określić w której szklance jest słona woda a w której szklance jest słodka woda.

Należy wahać i określić w której szklance jaka jest woda.

Ćwiczenie nr 14.

bierzemy dwie szklanki z wodą i robimy roztwory z solą o różnym stężeniu.

Należy wahać i określić w której szklance jest bardziej słona woda.

Ćwiczenie nr 15.

bierzemy dwie szklanki z wodą i robimy roztwory z cukrem o różnym stężeniu.

Należy wahać i określić w której szklance jest bardziej słodka woda.

Ćwiczenie nr 16

bierzemy trzy szklanki z wodą i robimy roztwory z solą o różnym stężeniu.

Należy wahać i określić w której szklance jest najbardziej słona woda.

Ustawiamy je w kolejności stężenia.

Po wykonaniu ćwiczeń możemy przejść do następnego, bardziej praktycznego pakietu ćwiczeń. Mamy już spore umiejętności i szeroki, prawidłowy pogląd na badania radiestezyjne.

11.5. Określenie przydatności produktów do spożycia.

Ćwiczenia nr 17

Radiestezyjnie można stwierdzić czy używana żywność jest przydatna do spożycia. Możemy dokonać pomiarów w wielu aspektach a mianowicie:

- a. sprawdzamy czy dany produkt jest świeży,
- b. sprawdzamy czy dany produkt może być spożyty,
- c. sprawdzamy czy dany produkt nie zawiera szkodliwych substancji,
- d. sprawdzamy czy dany produkt nie zawiera uczulających daną osobę substancji,
- e. sprawdzamy jak dany produkt wpłynie na reakcję np. wątroby.

11.6. Sprawdzanie doboru kosmetyków.

Ćwiczenie nr 18

Radiestezyjnie można stwierdzić czy używane, kosmetyki spełniają pozytywny wpływ na osobę. Stosujemy prawo sympatii dla oddziaływania na dany organizm. Możemy określić które kosmetyki mają korzystny wpływ lub z kosmetyków podobnym działaniu wybrać najbardziej skuteczny.

- a. Bierzymy krem i sprawdzamy wpływ na osobę.
- b. Bierzymy kilka kremów i wybieramy najlepszy dla danej osoby.
- c. Podobnie postępujemy z kredkami do ust.
- d. Sprawdzamy czy jakiś krem lub kredka nie działa uczulająco.
- e. Podobnie postępujemy z kilkoma mydlami.

12. WPLYW TŁA NA POMIARY RADIESTEZYJNE.

W wielu podręcznikach przecenia się wpływ tła na pomiary oraz podaje się sposoby zabezpieczania. Píše się by położyć białą kartkę papieru a najlepiej dwie (jedna odwrócona polaryzacją w stosunku do drugiej) by neutralizować wpływ tła. Jest to bzdura. Kartki papieru nie zabezpieczą np. przed promieniowaniem magnetycznym czy elektromagnetycznym. Musimy określić co chcemy mierzyć to znaczy całość promieniowania lub tylko w tym miejscu określonego przedmiotu. Jeżeli mierzymy określone promieniowanie to tło nie wpływa na wynik.

Ponieważ umiemy już określać polaryzację magnetyczną to bez problemu wykonamy następne ćwiczenie potwierdzające nasze zdolności.

12.1. Pomiar polaryzacji patyczka w mocnym, zakłócającym polu magnetycznym)

Wykonujemy ćwiczenie nr 9. (–Bierzemy magnes i patyczek lub zapalkę.

- a. Określamy polaryzację zapalki i zaznaczamy ją tak by nie była widoczna przy dalszej części ćwiczenia.
- b. Kładziemy zapalkę na magnesie i określamy ponownie polaryzację końców patyczka. Sprawdzamy poprawność pomiaru.
- c. Obracamy magnes. Kładziemy zapalkę na magnesie i określamy ponownie polaryzację końców zapalki. Sprawdzamy.

Jeżeli dostatecznie skoncentrujemy się to ćwiczenie wykonamy poprawnie. Mocne promieniowanie magnesu nie powinno zakłócić badania słabej polaryzacji patyczka.

Obalamy mit, że tło wpływa na wyniki pomiarów. Widzimy że żadne ekrany nie są potrzebne. Ważne jest tylko odpowiednie podejście i koncentracja.

Musimy skoncentrować się tylko na zapalce i mierzymy polaryzację jak w ćwiczeniu nr 6. Energia magnesu jako tła jest kilkaset razy większa od energii zapalki a my mierzymy polaryzację zapalki, gdzie mamy śladowy magnetyzm. Gdyby tło wpływało na wynik pomiaru to nie można by było określić polaryzacji zapalki położonej na magnesie. Jest to ćwiczenie którego wynik w grupie jest powtarzalny. Jeżeli mentalnie określimy zakres pomiaru danego zjawiska lub przedmiotu to tło nie wpływa na wynik. By przekonać się, że mamy nieograniczony dostęp do pomiaru wykonujemy to ćwiczenie w początkowej fazie kursu. Prostymi ćwiczeniami dochodzimy do perfekcji. Jeżeli wiemy co chcemy mierzyć, opracujemy mentalny kierunek ćwiczenia to wynik będzie prawidłowy i powtarzalny.

Ćwiczenie wykonujemy wielokrotnie i przechodzimy do następnego. Obowiązuje kolejność wykonywania. Pierwsze ćwiczenia początkujący powinien wykonywać pod kontrolą bardziej zaawansowanego radiestety.)

Czy istnieje zjawisko polaryzacji 0. (nie świadczy to o braku polaryzacji.)

Polaryzacja zbiorcza to wypadkowa wartość polaryzacji układu. Wewnątrz układu będą polaryzacje plusowe i minusowe a wypadkowa może być +, - lub 0.

Zero to stan wypadkowy zbioru gdzie są polaryzacje + i -.

13 Badania i doświadczenia radiestezyjne.

13.1. Sprawdzanie doboru i dawkowania środków leczniczych.

Ćwiczenia nr 19

Oprócz diagnozy stanu zdrowia można posługując się wiedzą radiestezyjną i stosując prawo sympatii stwierdzić czy używane lekarstwa, zioła, witaminy oraz środki spożywcze spełniają pozytywne oddziaływanie na dany organizm, gdyż tylko wtedy mogą wpłynąć na poprawę stanu zdrowia, ograniczać lub likwidować chorobę bądź doprowadzać do stanów równowag energetycznej. Tylko wtedy mogą wpłynąć korzystnie dla danej osoby. Możemy określić które środki lecznicze o podobnym działaniu są bardziej skuteczne.

Radiestezyjnie możemy sprawdzić lub ustalić dawkę środków leczących dla konkretnej osoby.

Np. bierzemy jedną pigułkę leku i określamy dawkowanie w okresie jednej doby lub lepiej dłuższego okresu, np. tygodnia.

Należy pamiętać by nie popełnić błędu przy określaniu wielkości dawki.

Do najczęściej występujących błędów należą;

- Przy długotrwałym przedawkowaniu środka leczącego można pomyłkowo stwierdzić, że środek szkodzi osobie a nie pomaga i jest zbędny. Należy stwierdzić przedawkowanie i określić przejściowe dawki.

- Posługując się całym opakowaniem środka leczącego musimy wziąć pod uwagę tylko jedną pigułkę a nie całe opakowania. W przeciwnym razie stwierdzimy, że środek szkodzi osobie a nie pomaga i jest zbędny.

- Często, przy doborze środka leczącego może się zdarzyć, że stwierdzamy szkodliwość użytego środka. Musimy wtedy rozpatrzyć w jakim procencie jest szkodliwy i co spowoduje a w jakim jest niezbędny dla zwalczania danej choroby.

Mając do zastosowania jednocześnie kilka środków leczniczych możemy sprawdzić czy można je równocześnie stosować i czy nie będzie między nimi szkodliwej dla chorego reakcji lub nie zmniejszają się procenty wchłaniania lub skuteczności. Jeżeli fakt taki istnieje to możemy określić minimalny czas między stosowaniem jednego i drugiego środka.

- Przy stosowaniu np. ziół możemy sprawdzić czy nadają się do stosowania wewnętrznego (zanieczyszczenia, pleśń, grzyby).

13.2.. Poszukiwanie przedmiotów.

– ćwiczenie nr 20 .

- Do poszukiwań będziemy używać wahadeł. Pierwsze poszukiwanie odbędzie się w pomieszczeniu. Będziemy szukali schowanego przedmiotu.
- Następnie wykonamy poszukiwania w oparciu o mapę i zdjęcie.

14. Wykrywanie promieniowań geopatycznych i określanie ich szkodliwości, graficzny obraz stref zadrażeń.

Przy ocenie radiacji badanego miejsca używamy diagramów radiestezyjnych i określamy minimum cztery parametry.

Jeden wg. skali Bovis'a lub jego rozszerzenia – w skali BSM.- parametr witalności miejsca w jednostkach Bovis'a.

Drugi, wg. diagramu intensywności promieniowania GRADAN, - określenie stopnia szkodliwości oddziaływania biologicznego lub pozytywności promieniowania w badanym miejscu w jednostkach Gradan

Następnym, trzecim badanym parametrem jest kolor badanego miejsca określany wg koła kolorów. Określamy kolor (główny), inne i zawsze sprawdzamy czy jest zieleń ujemna. Jest zazwyczaj kilka kolorów w jednym miejscu. Jak powszechnie wiadomo, wpływają one również na zdrowotność miejsca.

Czwartym badanym parametrem wg skali intensywności (natężenia) jest sprawdzenie natężenie lub intensywności promieniowania w stopniach.

14.1. Rodzaje promieniowań (radiacji) – w zależności od charakteru źródła emisji radiacje dzielą się na naturalne i sztuczne (wywołane urządzeniami technicznymi).- wg. dostępnej literatury. Podana kolejność promieniowań i radiacji nie jest w żadnym stopniu klasyfikacją.

RADIACJA GEOPATYCZNA – jest wynikiem różnego rodzaju źródeł:

C – cieków wodnych wglębnych

G – deformacji geologicznych (pod powierzchnią ziemi)

M – złóż i złożeń mineralnych

R – rusztu globalnego (siatki Hartmanna i diagonalnej Currego)

Z – jądra Ziemi - ziemiska

TR – zjawisk towarzyszących radioaktywności

CIEKI WODNE (żyły wodne) (wglębne, podziemne) występujące na kilku horyzontach – są to uprzywilejowane drogi filtracji wody w warstwach wodonośnych lub szczelinach. Mogą się one „krzyżować” w planie, powodując lokalne spotęgowanie siły oddziaływania na ludzi i zwierzęta dłużej przebywające w tych miejscach.

Radiacja cieków wodnych, znana od tysięcy lat, najczęściej spotykana, czasem bardzo silna, występuje w formie pasa, przeważnie o szerokości do kilku metrów. Główne strumienie radiacji emitowane są prostopadle do środka Ziemi (promieniowanie nad żyłą), a niewielka jej część rozchodzi się skośnie w postaci pasm promieniowania bocznego (jako tzw. radiacja sygnalizująca). Szczególnie na uwagę zasługuje pasmo pod kątem 45 stopni do żyły.

Radiację cieków wodnych oznacza się literą „C”

DEFORMACJE GEOLOGICZNE - /np. uskoki, zapadliska/ - emitują często radiacje pasmowe o charakterystyce podobnej do radiacji cieków wodnych. Różnią się tym, że nie występuje w nich typowa dla cieków oś energetyczna /QPN/

W rejonach podgórskich mogą być poważnym składnikiem obciążenia tła, natomiast w rejonach nizinnych występują rzadziej.

Deformacje geologiczne tworzą również gęste (3-4m) równoległe układy, zwane systemami szczelinowymi, które mogą być częściowo i okresowo nawodnione.

Radiacje deformacji geologicznych oznacza się symbolem „G”

ZŁOŻA I ZŁOGI MINERALNE – emitują radiacje geopatyczne znane od dawna, ale nie posiadające wielu wartościowych opisów (jak np. cieków wodne) ponieważ ludzie skuteczniej unikali terenów objętych tym promieniowaniem, jak również ze względu na wielką ilość różniących się promieniowaniem minerałów. Dlatego też reguły w tej grupie przypadków nie są jeszcze opisane, nieustalone są relacje pomiędzy wielkością, głębokością i rodzajem promieniującego złoża. Stwierdzono natomiast, że płytkie i małe złoża (np. solne) silniej promieniają, niż głębsze i duże złoża. Radiację złóż i złożeń mineralnych oznacza się symbolem „M”

RUSZT GLOBALNY (siatka globalna, geobiologiczna, Hartmanna, szwajcarska) – jest to rodzaj radiacji geopatycznej, zaliczanej do grupy promieniowań sieciowych. Ruszt globalny otacza kulę ziemską. Według niemieckiego radiestety dr E. Hartmanna, siatka szwajcarska jest wypadkową emitowanych przez słońce fal stojących oraz promieniowania pochodzącego z jądra Ziemi. Pasma rusztu. Pasma w strefie Europy mają szerokość około 20 cm i układają się wg stron świata w odstępach 2 – 2,5 m, w kierunku północ – południe oraz 2,5 – 3 m w kierunku zachód – wschód. Był to pierwotny zarys tego typu naturalnych promieniowań.

Ta tradycyjna wiedza o siatce geobiologicznej mówiąc ogólnie jest niepełna.

W trakcie dalszych szkoleń i nauki radiestezji poznają Państwo dokładnie układ promieniowań sieciowych. Tzw. RUSZT GLOBALNY (układ promieniowań sieciowych) i związane z nimi zjawiska badamy już 20 lat.

Ruszt opisano, że posiada wzmocnione pasma tzw. II° i III° w rytmie /module/ co 2 x 7, a więc odpowiednio ok. 35-42 i 250–300 m.

Wyodrębniono również **ruszt diagonalny Currego**, który jest słaby, ale może on wykazywać miejscami większą aktywność. **Wg naszych badań oba stanowią nierozłączną całość.**

Promieniowanie rusztu globalnego odkryto stosunkowo niedawno, chociaż wiele wskazuje, że znano je już w Starożytności.

Powszechnie mylnie ocenia się skutki tego zjawiska jako znacznie „słabszego” w oddziaływaniu od cieków wodnych. Zjawisko rusztu globalnego jest powszechnie występującym. Niektórzy stwierdzili, że oddziaływanie było przez pewien czas poważnie przeceniane. Obecnie w niektórych podręcznikach mylnie ocenia się, że ma ono znaczenie negatywne na pasmach i węzłach II° oraz z reguły w skojarzeniu ze strefami cieków wodnych.

Radiację rusztu globalnego oznacza się symbolem „R”.

W ostatnich latach badaniami promieniowań sieciowych zajmował się zespół Gracjana Kuźniaka osiągając bardzo ciekawe wyniki. Wyniki badań będą tematem dalszego nauczania.

RADIACJA ZIEMSKA - JĄDRA ZIEMI - jest to radiacja wypływająca prostopadle z jądra Ziemi i jest odbierana na całej powierzchni, a najłatwiej w przestrzeniach pomiędzy źródłami innych, mocniejszych radiacji. Mimo, że jest ona słaba (??) wiele wskazuje na to, że odgrywa główną rolę (przez ogólne, wzbudzające „podświetlenie”) we wzbudzeniu źródeł innych radiacji ziemskich oraz pewnej „koordynacji” ich emisji.

Radiację ziemską /jądra/ oznaczamy symbolem „Z”.

RADIACJA TOWARZYSZĄCA ZJAWISKOM RADIOAKTYWNOŚCI - wyodrębniona w latach osiemdziesiątych XX wieku przez mgr inż. Jerzego Woźniaka. (Powielana w wielu podręcznikach)

Obalamy MIT. Według naszych badań i analiz zjawisko to było mylnie interpretowane.

Prawdopodobnie kol. Jerzy Woźniak analizował promieniowanie jonizujące pochodzące z lewoskrętnych pól wirowych.

Jerzy Woźniak pisał - radiacja towarzysząca zjawiskom radioaktywności występuje w formie „plam” o powierzchni około 1 m do kilku metrów kwadratowych, lub zajmujących znacznie większą powierzchnię skupisk takich plam, prawdopodobnie pochodzenia meteorytowego.

Radiacje te występują niekiedy w obrębie głębszych cieków wodnych (wylukiwanie), lub na wysypiskach żużla itp. „Plamy” te, choć na ogół słabe, sumując się z resztą radiacji, wpływają lokalnie na zwiększenie obciążenia tła, które łącznie z tym składnikiem może spaść poniżej granicy przydatności np. na cele budownictwa mieszkaniowego. Jest rzeczą ciekawą, że radiacja towarzysząca radioaktywności ma przeciwny znak (-) do radiacji cieków wodnych (+), ale sumowanie obciążeń dokonuje się przez dodawanie ich naturalnych wartości cyfrowych, bez względu na znak.

Podejście do interpretacji form „plam” o powierzchni około 1 m do kilku metrów kwadratowych jako efektu radiacji towarzyszącej zjawiskom radioaktywności jest błędne gdyż radiacja towarzysząca radioaktywności rozchodzi się we wszystkich kierunkach nie tworząc „plam”.

Ostatnie badania promieniowań sieciowych i pól wirowych lewoskrętnych wykazały, że powyższe zjawiska „występowania plam” bardzo często były i są nadal mylone z oddziaływaniem energii jonizującej lewoskrętnych pól wirowych. Promieniowanie radioaktywne nie jest ukierunkowane i rozchodzi się we wszystkich kierunkach. W polach wirowych jest ukierunkowane w postaci pionowych kolumn energii. Odnośnie sposobu tworzenia się „plam” dopisano hipotezy i wykonywano rysunki poglądowe stosownie do potrzeb i okoliczności.

PROMIENIOWANIE SZTUCZNE – jest wywoływane urządzeniami technicznymi. Może występować jako fale radiowe, telefoniczne, względnie jako produkt uboczny – straty przy przesyłkach energii, itp. Promieniowania sztuczne są zjawiskami fizycznymi (promieniowanie elektryczne, magnetyczne, elektromagnetyczne, jonizujące, radioaktywne), są mierzalne

aparaturowo, więc zgodnie z podziałem pojęć należy stosować nazwę „promieniowanie”, a nie „radiacja”, która jest przeznaczona dla oddziaływań niemierzalnych /jeszcze/. Nie należy przy promieniowaniach sztucznych używać również pojęcia „geopatyczne” ponieważ promieniowanie to, mimo szkodliwości, nie jest pochodzenia ziemskiego (geo-). Właściwszym będzie określenie biopatyczne.

Tego rodzaju szkodliwość promieniowań sztucznych daje się też mierzyć radiestezyjnie podobnie jak promieniowanie geopatyczne.

PROMIENIOWANIE GEOKOSMICZNE- UKŁAD PROMIENIOWAŃ SIECIOWYCH.

W trakcie dalszych szkoleń poznamy dokładnie układ promieniowań sieciowych i związane z nimi zjawiska.

15. Wytyczenie dla określania położenia pasm promieniowania. Ćwiczenia

(przy użyciu wahadła – po wykonaniu ćwiczenia wahadłem można użyć innego przyrządu).

15.1. Wytyczenie do określenia położenia pasma promieniowania żyły wodnej.

Ćwiczenia nr 21.

Mentalnie nastawiamy się na poszukiwanie żyły wodnej (nie promieniowania geopatycznego od żyły wodnej gdyż wtedy natrafimy na trzy pasma promieniowania). rys nr 16

- Poruszamy się w określonym kierunku.
- Przy zbliżaniu się do żyły wodnej wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo (*ruch kołowy w lewo oznacza „nie”- nie ma tu żyły wodnej*).
- Przy wkroczeniu na granicę żyły wodnej wahadło wykonuje ruch wahadłowy prostoliniowy. Kierunek ruchu jest równoległy do granicy żyły wodnej. Jest to początek szerokości żyły.
- Poruszamy się dalej i wahadło wykonuje ruch kołowy w prawo (*ruch kołowy w prawo oznacza „tak”- jest tu pod nami ciek wodny*). Przez cały czas, gdy poruszamy się nad żyłą wahadło wykonuje ruch kołowy w prawo.
- Poruszamy się dalej. Przy wkroczeniu na granicę cieku wahadło wykonuje ruch wahadłowy prostoliniowy. Kierunek ruchu jest równoległy do granicy żyły wodnej. Jest to koniec szerokości żyły.
- Poruszamy się dalej. Po opuszczeniu pasma żyły wahadło wykonuje ponownie ruch kołowy w lewo.
- Odległość między obu krawędziami pasma jest szerokością pasma.
- Zaznaczamy położenie pasma żyły wodnej.

15.2. Wytyczenie do określenia położenia pasma promieniowania bocznego żyły wodnej.

Ćwiczenia nr 22. (przy użyciu wahadła – po wykonaniu ćwiczenia wahadłem można użyć innego przyrządu).

Mentalnie nastawiamy się na poszukiwanie głównego pasma promieniowania bocznego żyły wodnej . (Występują dwa pasma po obu stronach żyły)

- Poruszamy się w kierunku prostopadłym do położenia żyły.
- Przy zbliżaniu się do promieniowania bocznego żyły wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo (*ruch kołowy w lewo oznacza „nie”- nie ma tu promieniowania bocznego żyły*).
- Przy wkroczeniu na granicę promieniowania bocznego wahadło wykonuje ruch wahadłowy prostoliniowy. Kierunek ruchu jest równoległy do granicy żyły wodnej. Jest to początek szerokości pasma promieniowania bocznego żyły wodnej.
- Poruszamy się dalej i wahadło wykonuje ruch kołowy w prawo aż do dojścia do końca pasma promieniowania bocznego. (*ruch kołowy w prawo oznacza „tak”- jest tu pod nami pasmo promieniowania bocznego*).

- Poruszamy się dalej. Przy wkroczeniu na granicę promieniowania bocznego żyły wahadło wykonuje ruch wahadłowy prostoliniowy. Kierunek ruchu jest równoległy do granicy pasma promieniowania bocznego. Jest to koniec szerokości pasma promieniowania bocznego.
- Poruszamy się dalej. Po opuszczeniu żyły wahadło wykonuje ponownie ruch kołowy w lewo
- Odległość między obu krawędziami pasma jest szerokością pasma.
- Identyfikujemy wytyczamy pasmo promieniowania bocznego po drugiej stronie żyły.

Musimy pamiętać, że w miejscu występowania pasma bocznego nie znajdziemy wody w przypadku wykonywania studni. Jest to częsta pomyłka poszukujących wodę.

- Również przez cały czas, gdy poruszamy się wzdłuż pasa promieniowania bocznego, wahadło wykonuje ruch kołowy. w prawo]

15.3. Poszukiwanie wody. Lokalizacja studni – ujęcia wody.

Ćwiczenie nr 23.

Stosownie do punktu 15.1 poszukujemy żyły wodnej. W jej paśmie możemy wykonać studnię. Należy jeszcze określić:

- a. głębokość występowania wody. (różnymi metodami).
- b. ilość wody którą można uzyskać ze studni.
- c. jakość wody którą uzyskamy.

Zgodnie z prawem biskupa /BISHOPA/ po wytyczeniu **położenia pasma promieniowania bocznego żyły wodnej** możemy określić głębokość występowania żyły wodnej.

Oś pasma promieniowania bocznego (45°) z osią pasma położonego ponad żyłą wodną tworzy ramię trójkąta prostokątnego (jest to głębokość występowania żyły wodnej); drugie ramię trójkąta tworzy oś pasma położonego ponad żyłą wodną z osią żyły wodnej. Ponieważ oba ramiona trójkąta prostokątnego przy kącie 45° są sobie równe to zmierzona odległość od osi pasma promieniowania bocznego do osi pasma położonego ponad żyłą wodną równa się głębokości położenia żyły wodnej. Dla większej dokładności wykonywania pomiarów wykonujemy dla obu promieniowań bocznych.

15.4. Wytyczenie dla określenia położenia pasma promieniowania sieciowego (siatki szwajcarskiej).

Schemat układu promieniowań sieciowych i pól wirowych przedstawiają rysunki nr 12 i 13.

a Metodyka przeprowadzanych badań radiestezyjnych w zakresie promieniowań sieciowych, pól wirowych oraz innych występujących tam zjawisk.

Badania radiestezyjne polegają na uzyskaniu informacji o stanie energetycznym konkretnych miejsc lub przestrzeni.

Podstawowym występującym tu problemem jest fakt, że wkraczamy w sferę zagadnień dotychczas nie postrzeganych, stanowiących pewną nowość w powszechnej praktyce radiestezyjnej. Będziemy badać radiestezyjnie subtelne promieniowania obok których przechodziliśmy, nie zauważając ich. Badania będą wymagały pełnego skupienia, odpowiedniej czułości radiestezyjnej i dokładności. Dla zbadania całości zagadnienia nie wystarczy posługiwać się typowym sprzętem radiestezyjnym służącym do wykrywania sieci geobiologicznej. Musimy zastosować tu całą gamę sprzętu radiestezyjnego jak i specjalnych diagramów radiestezyjnych. Stosowane dotychczas diagramy są przeważnie nie przystosowane do określania równocześnie szkodliwości biologicznej i stymulacji promieniowania (pozytywnego oddziaływania). Przy dokładnych badaniach radiestezyjnych (w trakcie następnych warsztatów i badań) będziemy musieli skorzystać ze specjalistycznego sprzętu pozwalającego na badanie określonych punktów w przestrzeni, czego dotychczas nie stosowaliśmy zbyt często. Może być to ruchomy statyw dla

wykonywania badań w płaszczyźnie poziomej lub pionowej w linii prostej. Można przeprowadzać analizę poszczególnych energii występujących w paśmie siatki.

Napotkane trudności nie powinny zrażać postępowych badaczy. Często zdarza się, szczególnie w początkowej fazie, że ćwiczenie lub badanie określonego zagadnienia należy powtarzać kilkakrotnie by uzyskać pewną technikę i czułość radiestezyjną. Początkowy brak pozytywnych wyników i potwierdzeń przedstawianych przez nas zagadnień, nie powinien nasuwać wniosków, że fakty takie nie istnieją. Podstawowe badania radiestezyjne, choćby tylko polegające na określeniu miejsca występowania pasm siatki geobiologicznej i pól wirowych będą wymagały odpowiedniego ustawienia się, dokładności i koncentracji. Szeroka gama występujących promieniowań zmusza nas do stosowania pewnych rygorów. I tu mamy praktyczną radę by w przypadku braku oczekiwanych rezultatów nie zniechęcać się. U niektórych w początkowym okresie, promieniowania przedstawione w takim zakresie, mogą być nieuchwytnie. Nie świadczy to, że nie istnieją, że nie będą mogli ich wyznaczyć lub określić. Otrzymanie prawidłowych wyników będzie wtedy wymagało wewnętrznej pracy i poszerzenia kunsztu radiestezyjnego. Decydującą tu rolę będzie odgrywała zdolność radiestezyjna do rozpoznawania poszczególnych energii i ich polaryzacji.

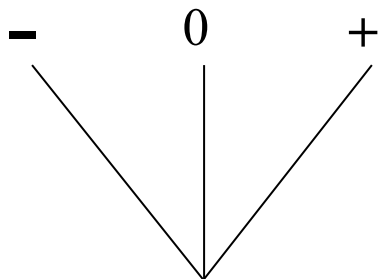
Jest to w pewnym rodzaju utrudnienie w początkowej fazie wykonywania badań aż do czasu uzyskania pewnej praktyki przez radiestetę.

Badania radiestezyjne prowadzimy na głębokich poziomach mentalnych. Na proste, precyzyjnie zadane pytanie, na które istnieje tylko odpowiedź „tak” lub „nie” jesteśmy w stanie uzyskać interesujące nas informacje.

b określenie położenia pasma promieniowania sieciowego.

W celu określenia rodzaju energii i ewentualnej jej polaryzacji, przy bardziej zaawansowanych pracach w zakresie promieniowań sieciowych, będziemy wykorzystywać diagram nr 1.

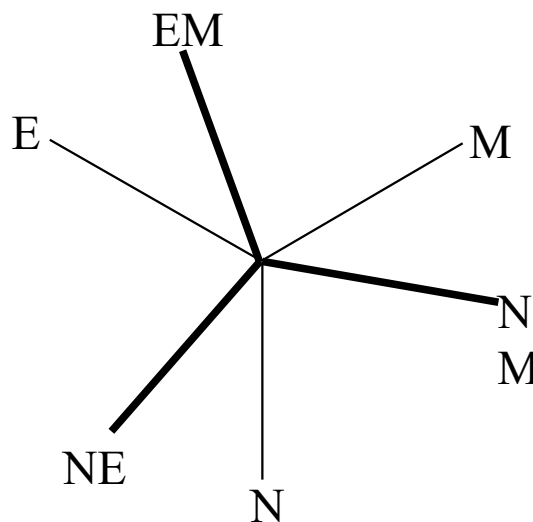
Diagram NR 1

Czy istnieje zjawisko polaryzacji 0. (nie świadczy to o braku polaryzacji.)

Polaryzacja zbiorcza to wypadkowa wartość polaryzacji układu. Wewnątrz układu będą plusowe i minusowe a wypadkowa polaryzacja może być +, - lub 0.

Zero to stan wypadkowy zbioru gdzie są polaryzacje + i -.

Jeżeli jest to możliwe to otrzymane wyniki ćwiczeń zaznaczamy w terenie gdyż jest to cykl ćwiczeń. Należy zaznaczyć, że granice pasm ulegają w cyklu dobowym nieznacznym przesunięciom postępowo - zwrotnym. Dokładne oznaczenia granicy pasma rano po kilku godzinach będzie nieznacznie przesunięte. Następnego rana granica będzie w tym samym miejscu co dnia poprzedniego.

Ćwiczenia nr 24

– będzie to ćwiczenie podstawowe w układzie promieniowań sieciowych (przy użyciu wahadła – po wykonaniu ćwiczenia wahadłem można użyć innego przyrządu np. różdżek hiszpańskich (kątowych), różdżki Kosmos czy innych.

Będzie to ćwiczenie odnajdywania pasma promieniowania.

Mentalnie nastawiamy się na poszukiwanie pasma promieniowania geobiologicznego.

- Poruszamy się w dowolnym kierunku poszukując pasma. Przy zbliżaniu się do pasma wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo (*ruch kołowy w lewo oznacza „nie”- nie ma tu promieniowania z pasma promieniowania*)
- Przy wkroczeniu na granicę promieniowania pasma wahadło wykonuje ruch wahadłowy prostoliniowy. Kierunek ruchu jest równoległy do granicy pasma. Jest to początek szerokości pasma promieniowania geobiologicznego.
- Poruszamy się bardzo powoli dalej i wahadło wykonuje ruch kołowy w prawo (*ruch kołowy w prawo oznacza „tak”- jest tu pod nami pasmo promieniowania*). Przez cały czas, gdy znajdujemy się nad pasmem promieniowania, wahadło wykonuje ruch kołowy w prawo. (szerokość pasma ok. 18 cm. lub wielokrotność)
- Poruszamy się dalej. Przy wkroczeniu na granicę promieniowania wahadło wykonuje ruch wahadłowy prostoliniowy. Kierunek ruchu jest równoległy do granicy pasma promieniowania. Jest to koniec szerokości pasma promieniowania.
- Poruszamy się dalej. Po opuszczeniu pasma wahadło wykonuje ponownie ruch kołowy w lewo.
- Odległość między obu krawędziami pasma jest szerokością pasma.

Ćwiczenia nr 25

Dla pierwszych ćwiczeń w zakresie określania pasm siatki i pól wirowych przedstawiamy diagram nr 2. Będzie on stosowany przy pierwszych wprowadzających w zagadnienia ćwiczeniach.

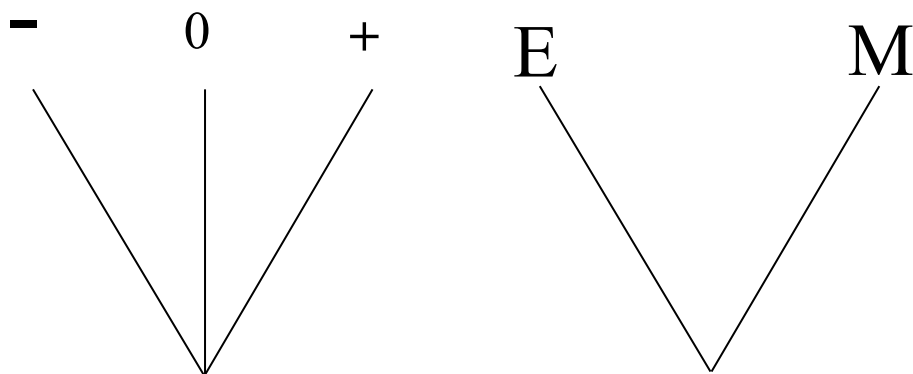

Diagram nr 2

Ćwiczenia nr 26

Mentalnie nastawiamy się na poszukiwanie pasma promieniowania geobiologicznego.

- Ustalamy kierunek N-S lub E-W.
- Poruszamy się w jednym z wyznaczonych kierunków.
- Przy zbliżaniu się do pasma wahadło wykonuje ruch kołowy w lewo (*ruch kołowy w lewo oznacza „nie”- nie ma tu promieniowania z pasma promieniowania*)
- Przy wkroczeniu na granicę promieniowania pasma wahadło wykonuje ruch wahadłowy

prostoliniijny. Kierunek ruchu jest równoległy do granicy pasma. Jest to początek szerokości pasma promieniowania geobiologicznego.

- Poruszamy się powoli dalej i wahadło wykonuje ruch kołowy w prawo (*ruch kołowy w prawo oznacza „tak”- jest tu pod nami pasmo promieniowania*). Przez cały czas, gdy znajdujemy się nad pasmem promieniowania, wahadło wykonuje ruch kołowy w prawo. (szerokość pasma ok. 18 cm. lub wielokrotność)
- Poruszamy się dalej. Przy wkroczeniu na granicę promieniowania wahadło wykonuje ruch wahadłowy prostoliniijny. Kierunek ruchu jest równoległy do granicy pasma promieniowania. Jest to koniec szerokości pasma promieniowania.
- Poruszamy się dalej. Po opuszczeniu pasma wahadło wykonuje ponownie ruch kołowy w lewo.
- Odległość między obu krawędziami pasma jest szerokością pasma.

Ćwiczenie nr 27

- Ustalenie w terenie, położenia kilku pasm siatki w kierunku N - S i W - E: do ćwiczenia używamy różdżek.
- *Wytyczamy w terenie, w miarę dokładnie pasma siatki w kierunku N - S i W - E (w miarę możliwości w obu kierunkach na dużym obszarze lub w jednym kierunku na długości. W kierunku N - S lub W - E (na dłuższym odcinku) szukamy dowolnego pasma siatki. Wzdłuż pasma wyznaczamy pasma drugiego kierunku. Wytyczamy granice pasm. Wytyczamy na całym, dostępnym obszarze pasma siatki w kierunku N - S i W - E*

Ćwiczenie nr 28

- Wytyczamy pasma podstawowego rzędu (pasma rzędu zerowego)
- *Wytyczamy pasma podstawowe pamiętając, że występują pasma niższego rzędu (przy tym badaniu pomijamy je)*

Ćwiczenie nr 29

- Określenie szerokości pasm i rodzaju energii,
- *Mierzmy szerokość pasm i określamy rodzaj energii (M, E) i określamy ich polaryzację. Jeżeli pasmo jest wytyczone na długości kilkudziesięciu metrów to możemy dodatkowo sprawdzić czy na całej długości pasma nie zmienia się rodzaj energii lub polaryzacji.*

Ćwiczenie nr 30

- określenie kolejność występowania pasm,
Dla danego kierunku (N-S lub E-W.) określamy kolejność występowania pasm z określeniem rodzaju energii (M, E) i polaryzacji.

15.5. Wytyczenie dla określenia położenia pól wirowych.

a. ogólnie o promieniowaniu jonizującym występującym w lewoskrętnych polach wirowych.

Promieniowanie to, według naszej hipotezy, jest bardzo szkodliwe. Przy dłuższej stałej ekspozycji takim promieniowaniem dochodzi do silnych zaburzeń energetyki organizmu i w konsekwencji do poważnych schorzeń. Liczba lewoskrętnych pól wirowych jest stosunkowo duża. Część z nich ma bardzo dużą szkodliwość.

W naszej praktyce radiestezyjnej napotykalismy na ich szkodliwość kilkakrotnie przekraczającą szkodliwość promieniowania z cieków wodnych.

W ciągu ostatnich 20 lat, badając chorych na choroby nowotworowe, stwierdzalismy

u wszystkich chorych napromieniowanie szkodliwą, jonizującą energią z lewoskrętnych pól wirowych. U znacznej większości chorych promieniowanie to stwierdzaliśmy w trakcie sprawdzania miejsca zamieszkania.

Neutralizacja szkodliwego promieniowania pomagała przy powrocie do zdrowia.

b. Promieniowanie występujące w prawoskrętnych polach wirowych.

Pola wirowe prawoskrętne, spolaryzowane dodatnio, również mają znaczny wpływ na zdrowie człowieka. Z taką różnicą, że pola te są dla organizmów żywych stymulujące i znoszą lub ograniczają inne szkodliwe vibracje. Musimy jednak pamiętać, że długotrwałe przebywanie osoby w prawoskrętnym polu wywołuje dyskomfort, jeżeli witalność pola (intensywność vibracji) przewyższa 8-10 razy witalność (pole vibracji) człowieka. Szybki wzrost o 8-10 razy witalności powoduje zwiększenie przepływu energii w kanałach energetycznych i chwilowe rozstrojenie energetyczne organizmu. Prawoskrętne pola wirowe poprawiają jednak w sposób zasadniczy witalność pomieszczeń i trzeba umieć to wykorzystać.

Przykładowo: chora osoba ma witalność ok 500JB i umieszczenie jej (łóżka) nad polem wirowym o parametrze witalności 12000JB może powodować chwilowy dyskomfort

Ćwiczenie nr 31

- określenie parametrów pól wirowych.
- Pola wirowe poszukujemy podobnie do odnajdywania zagubionych przedmiotów.

c. Podsumowanie. Interpretacja badań radiestezyjnych.

- Wyniki wskazują, że pola wirowe mają;
- różny charakter pola i polaryzację co stanowi zasadniczo o wpływie biologicznym na człowieka.(szkodliwy lub pozytywny),
- niejednorodne parametry w swoim obrębie,
- różne średnice, wielkość pola nie musi świadczyć o jego oddziaływaniu biologicznym,
- intensywność promieniowania nie przekłada się bezpośrednio na oddziaływanie biologiczne. Pola o tej samej intensywności promieniowania mogą mieć różne oddziaływanie biologiczne i różną witalność.
- Szkodliwość biologiczna lewoskrętnych pól wirowych jest zdecydowanie większa od innych radiacji geopatycznych.
- Witalność lewoskrętnych pól wirowych jest zdecydowanie mniejsza od innych radiacji geopatycznych.
- Przebieg żyły wodnej przez pola wirowe powoduje okresowo (na pewnej odległości) zmianę badanych parametrów nad żyłą wodną w zależności od charakteru pola wirowego (wzrost lub obniżenie się witalności lub szkodliwości biologicznej, intensywności promieniowania).

Przebieg żyły wodnej przez kilka kolejnych prawoskrętnych pól wirowych powoduje zwiększenie witalności mierzonej nad żyłą wodną i zmniejszenie szkodliwości biologicznej.

W układzie promieniowań sieciowych występują kolumny energii decydujące o naszym zdrowiu i samopoczuciu. Wiedza ta jest dostępna ale zasadniczo lekceważona przez środowisko radiestetów i bioenergoterapeutów. Sprawa jest o tyle intrygująca, że znajdujemy się obecnie w kilkuletnim okresie o wzmożonym wzroście szkodliwości promieniowań naturalnych w naszym środowisku. Jest to powiązane z okresowym, zwiększonym występowaniem plam na słońcu.

Śladowo dotarła do wiadomości społeczeństwa, informacja o promieniowaniach sieciowych to jest tzw. sieci geobiologicznej. Pierwsze informacje podane zostały w 1975 r. podczas Międzynarodowego Sympozjum Kompatybilności Elektromagnetycznej w Szwajcarii. Stąd polska potoczna nazwa tego promieniowania, promieniowanie Siatki Szwajcarskiej (inaczej Siatka Hartmana). Początkowo sądzono, że szkodliwość od tego promieniowania jest nieznaczna i to utkwilo na stałe w świadomości większości radiestetów.

Większość radiestetów interesuje się wyłącznie tradycyjnymi zagrożeniami geopatycznymi, powiązanymi przede wszystkim z żyłami wodnymi, nie zauważając postępu w badaniach

promieniowań. Nie zauważają występowania pozytywnych energii w naszym środowisku. W XXI wieku mamy już do dyspozycji przyrządy pomiarowe do badania subtelnych, naturalnych energii również z układu promieniowań sieciowych. Ale kto się interesuje promieniowaniami sieciowymi. Wystarczy, że przyjęto niewłaściwą, uproszczoną koncepcję, że wszystkie żyły wodne szkodzą i że jest to wróg nr 1 naszego zdrowia. Decydującą rolę odgrywają promieniowania sieciowe na które składają się między innymi, siatki znane jako siatka szwajcarska (Hartmana), siatka Curiego i inne. Dotychczasowa wiedza o tych promieniowaniach w środowisku radiestetów i naturoterapeutów jest słaba i nie do końca prawdziwa.

15.6. Zdrowie w świetle dobrych i złych naturalnych promieniowań.

Mało kto zdaje sobie sprawę, że naturalne promieniowania wpływają w znacznym stopniu na stan naszego zdrowia. Długotrwałe oddziaływanie otaczającego nas środowiska decyduje o naszym samopoczuciu i zdrowiu. Najlepszym lekiem i gwarantem naszego długiego życia, w pełnym zdrowiu, są między innymi naturalne, pozytywne promieniowania. W przypadku gdy człowiek przebywa w większości swojego życia w obszarze pozytywnych promieniowań, w szczególności w drugiej jego połowie, występuje u niego zjawisko zachowania wysokiej energii życiowej. Dotyczy to często osiemdziesięcio i dziewięćdziesięciolatków. Przejawiają wtedy dużą vitalność i w miarę dobre zdrowie. Jest to wynikiem długotrwałego przebywania w miejscach o wyższej zdrowotności. Miejsc takich w naszym otoczeniu mamy stosunkowo dużo, tylko nie umiemy ich odnaleźć i wykorzystać. Utało się, że radiesteci zajmują się przede wszystkim miejscami o złych promieniowaniach i o dużej szkodliwości. Jest to pewna prawidłowość, ale musimy nauczyć się korzystać i odnajdywać miejsca które stymulują nasze siły vitalne. Te dobre miejsca prezentują się nie tylko brakiem szkodliwości biologicznej, ale przejawiają pozytywne oddziaływanie biologiczne i wysokie wibracje vitalne (życiowe) w zakresie 7 000 - 10 000 J.B. (jednostek Bovis'a). Są to miejsca występujące w paśmie oddziaływania pozytywnych, prawoskrętnych pól wirowych - pionowych kolumn energii. Tu nadmieniam, że prawoskrętne pola wirowe wyższego rzędu są dużymi miejscami mocy. Mogą mieć średnice kilkunastu lub nawet kilkudziesięciu metrów. Miejsca mocy o zbyt dużej energii vitalnej nie występują często ale i nie nadają się do stałego zamieszkania.

Przeciwieństwem do pozytywnych, prawoskrętnych pól wirowych są negatywne, lewoskrętne pola wirowe. Składową promieniowania jest energia jonizująca. Dla pocieszenia mogę powiedzieć, że jest ich tyle co pozytywnych. Większość lewoskrętnych pól wirowych charakteryzuje ogromna szkodliwość biologiczna, przewyższająca od kilku do kilkudziesięciu razy szkodliwość wynikającą z promieniowania żył wodnych. W przypadku gdy mieszkamy w promieniu oddziaływania lewoskrętnego pola wirowego musimy bezwzględnie „uciekać” z jego zasięgu lub je neutralizować. Stałe przebywanie, w tym złym miejscu, powoduje szybką utratę sił vitalnych i wstęp do rozwoju zaburzeń zdrowia.

Przekroczenie dopuszczalnej dawki napromieniowania jest przyczyną utraty zdrowia.

Pierwsze objawy:

W większości przypadków wpływ promieniowania nie od razu jest widoczny, stopniowo niszczy odporność, osłabia siły obronne organizmu. Jest tylko kwestią czasu jak długo organizm człowieka jest w stanie przeciwstawiać się czynnikowi chorobotwórczemu i neutralizować jego zgubne skutki.

Pojawia się:

- uczucie ociężałości, zmęczenia, znużenia, osłabienia przy porannym wstawaniu z łóżka
- niespokojny, płytki sen w nocy, trudności z zasypianiem, bezsenność, podkurczanie nóg, częste zmiany ułożenia ciała, uczucie bliżej nieokreślonego dyskomfortu,
- wstajemy nawet bardziej zmęczeni niż się położyliśmy,
- nerwowość, podenerwowanie, podniecenie bez powodu, niepokój,
- - wyraźne odczuwalne mrowienie w kończynach oraz w kręgosłupie u osób bardzo wrażliwych,
- -częste przeziębienia,

Następnie:

- zaburzenie snu charakteryzujące się bezsennością lub wydłużonym snem bez efektu wypoczynku
- większa podatność na różnego rodzaju infekcje,
- chroniczne zmęczenie,
- nerwice, depresje,
- dolegliwości reumatyczne, bóle kręgosłupa,
- bóle i zawroty głowy,
- chroniczny stres,
- upośledzenie przemiany materii, przyswajania witamin i mikroelementów,
- u dzieci - stany lękowe, moczenie nocne, przewlekłe infekcje.

W okresie od 2 do 5 lat

- osłabienie stawów,
- choroba gośćcowa (reumatyzm),
- niektóre choroby nerek i płuc,
- zaburzenia morfologii krwi, układu limfatycznego, anemie ,
- bóle migrenowe głowy
- wszystkie choroby wiążące się z osłabieniem odporności organizmu.

Przy długotrwałym przebywaniu:

- zaburzenia pracy serca i schorzenia układu krążenia np. arytmia, cierpienie kończyn, mrowienie i drętwienie stóp, zimne kończyny, kurcze, skoki ciśnienia,
- choroby przewlekłe podstawowych narządów i układów,
- nerwice, depresje,
- zaburzenia hormonalne,
- różne choroby nowotworowe,
- przedwczesne starzenie się (nie w każdym przypadku),
- u niektórych czasami bezpłodność,
- ograniczenie skuteczności działania leków ziół czy suplementów oraz terapii, oddziaływanie leków, jest ograniczone lub zbyt małe ze względu na dużą moc czynnika chorobotwórczego,
- często opóźnia procesy zdrowienia lub wręcz je uniemożliwia.
- częste nawroty choroby (np: guzów tarczycowych, depresji),
- Musimy pamiętać, że o dobrym czy złym miejscu decydują przede wszystkim pola wirowe.

Ocena miejsca czy badanie radiestezyjne musi być wykonane rzetelnie to znaczy zawierać ocenę wszystkich naturalnych promieniowań.

Decydujący wpływ na utratę zdrowia mają lewoskrętne pola wirowe. Promieniowanie jonizujące występujące w polach wirowych działa ciągle, bez względu na jego natężenie i stymuluje rozwój poważnych chorób.

Do najbardziej promienioczułych tkanek należą: tkanka limfatyczna, tkanka krwiotwórcza oraz komórki rozrodcze.

Szczególnie ważne zmiany występują w takich narządach jak skóra, układ chłonny, krew obwodowa, błona śluzowa jelit. Tworzą się niewielkie związki lub grupy chemiczne obdarzone ładunkiem, zwane jonami lub wolnymi rodnikami powodujące choroby nowotworowe.

Obserwujemy znaczny wpływ promieniowania jonizującego na komórkę.

Promieniowanie jonizujące może uszkadzać cząstki organizmu, w tym również DNA i prowadzić do śmierci komórki lub zmiany jej struktury genetycznej. Mutacje tego typu w komórkach, którym uda się przeżyć mogą prowadzić do powstania raka.

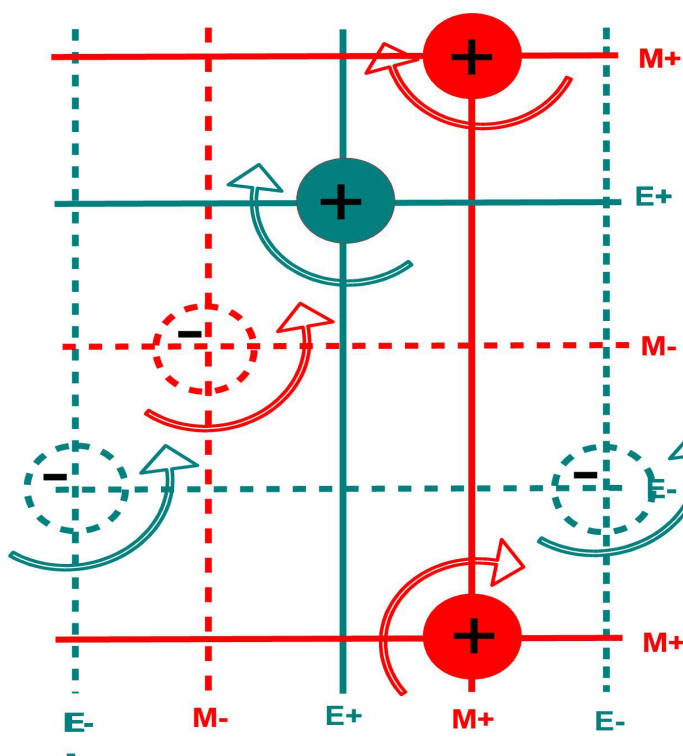
Przy długotrwałym przebywaniu obserwuje się:

- powstawanie szeregu chorób z zakresu „nieznanego pochodzenia” np: stwardnienie rozsiane, choroba Parkinsona, autyzm, choroby krwi,
- nerwice, depresje, czasem i poważniejsze choroby psychiczne,
- wrzody, cysty, torbiele, guzki,

- stosunkowo szybkie powstawanie chorób przewlekłych podstawowych narządów i układów,
- zmiany w kodzie DNA,
- różne choroby nowotworowe,
- zaburzenia hormonalne,
- zaburzenia przemiany materii,
- zwyrodnienia układu kostnego,
- przedwczesne starzenie się (nie w każdym przypadku),
- u niektórych czasami bezpłodność,
- bardzo duże ograniczenie skuteczności działania leków i terapii,
- bardzo częste nawroty choroby w stosunkowo niedługim czasie np: guzów tarczycowych, guzków w piersiach, depresji.
- przy bardzo dużym natężeniu promieniowania brak możliwości powrotu do zdrowia szczególnie u osób starszych.

Dla odzyskania zdrowia należy jak najszybciej zabezpieczyć się przed tym bardzo szkodliwym promieniowaniem. Pomoc dobrego, zawodowego radiestety znającego zjawiska pola wirowego jest nieunikniona. Często zdarza się, że „złe mieszkanie lub dom” zostają sprzedane a wystarczy tylko prawidłowo zabezpieczyć je przed szkodliwym promieniowaniem.

Moim zdaniem, jeżeli zaczynamy źle się czuć, odczuwamy chroniczne przemęczenie, depresję należy sprawdzić zdrowotność naszego siedliska. Należy zwracać uwagę na dobre radiestety by uniknąć zagrożenia płynącego ze szkodliwości naturalnych, lewoskrętnych pól wirowych, żył wodnych i innych promieniowań geopatycznych a wykorzystać działanie stymulujące prawoskrętnych pól wirowych. Przez wykrywanie lewoskrętnych pól wirowych w miejscu stałego pobytu człowieka, szczególnie dotyczy to miejsc spania, wypoczynku lub stałego miejsca pracy i ewentualne dokonanie ich neutralizacji, poprawimy warunki zdrowotne jego środowiska. Należy zwracać uwagę chorym na szczególnie wysoką szkodliwość tego typu vibracji i ich neutralizację.

Poprawa witalności miejsca przebywania pozwoli na szybszy powrót do zdrowia i ograniczy nawroty choroby. Jest czynnikiem pozwalającym na odzyskanie sił witalnych chorego organizmu. Zwiększa efektywność działania leków i terapii. Należy wykorzystywać działanie stymulujące prawoskrętnych pól wirowych poprzez wyznaczenie odpowiednich (o zwiększonej zdrowotności) miejsc do pracy, wypoczynku lub rekonwalescencji.

Jeżeli mamy wodę ze studni to dla poprawienia stanu naszego zdrowia należy unikać picia wody ze studni znajdującej się w miejscu przechodzenia żyły wodnej przez lewoskrętne pole wirowe, gdyż woda będzie posiadała wtedy bardzo małą witalność. Lokalizacja studni w miejscu przechodzenia żyły wodnej przez prawostronne pole wirowe będzie bardzo korzystne dla naszego zdrowia, gdyż woda będzie „zdrowa” i będzie posiadała dużą witalność.

Każde miejsce możemy określić kilkoma parametrami, które wpływają na jego ocenę.

Dopiero wiedza o tych wszystkich parametrach pozwala na określenie wpływu miejsca na zdrowie

człowieka. Jeżeli parametry te są niewłaściwe lub zbyt niskie to możemy je poprawić przez zastosowanie różnych urządzeń jak odpromienniki, emiterzy, rezonatory, neutralizatory czy ekrany. Musimy jednak pamiętać, że część z nich wytwarza w niektórych kierunkach szkodliwe promieniowanie powodując często miejscowe pogorszenie parametrów zdrowotnych i witalnych. Zastosowanie np. właściwego emitery wpływa na podniesienie intensywności wibracji otoczenia i częściowo neutralizuje inne szkodliwe promieniowania powodując zwiększenie wartości bioenergetycznej miejsc pracy i wypoczynku.

Zawodowy radiesteta nie może odnosić się tylko do szkodliwości pochodzących od żył wodnych czy innych promieniowań geopatycznych ale musi zająć stanowisko odnośnie pozytywnych i szkodliwych oddziaływań promieniowań sieciowych. Ocena czy ekspertyza radiestezyjna, bez uwzględnienia pól wirowych, jest niecałkowita a tym samym bezwartościowa.

41

16. Układ promieniowań sieciowych – rzędy siatki - pola wirowe i inne występujące tam zjawiska.

16.1. Grupa prowadząca wiodące badania badawcza układu promieniowań sieciowych.

W tej części jest zarys i ogólne zaznajomienie środowiska radiestetów i bioenergoterapeutów z wynikami naszych kilkunastoletnich badań układu promieniowań sieciowych i występujących w ich rejonie zjawisk. Badania były wykonane przez zespół zawodowych radiestetów i bioenergoterapeutów - inż. Gracjana Kuźniaka, mgr Dariusza Kuźniaka i okresowo przez Andrzeja Świącia. W kwietniu 2012r roku dołączył do grupy Paweł Janik za Andrzeja Świącia. Omówienie naszych spostrzeżeń pozwoli na wyeliminowanie niektórych nieprawidłowości z praktyki radiestezyjnej i terapeutycznej.

W trakcie badań promieniowań sieciowych i pól wirowych stwierdziliśmy, że decydujący wpływ na zdrowotność miejsca mają energie występujące w obrębie pól wirowych. Fakty te zostały również sprawdzone i potwierdzone na wielu kursach. W trakcie badań utworzyliśmy autorski biometr – Skalę GRADAN – służącą do pomiaru oddziaływania biologicznego energii oraz diagramy polaryzacji GRADAN (polaryzacja +, 0, -) i rodzaju energii GRADAN.

16.2. Układ promieniowań sieciowych.

Układem promieniowań sieciowych jest grupa wibracji przestrzennych układających się w regularne linie, nie pochodzące z radiacji wodnych, struktur geologicznych oraz promieniowań pochodzenia technicznego.

W układzie promieniowań sieciowych można wyróżnić zdecydowaną większość znanych siatek promieniowań a mianowicie:

- siatkę globalną zwaną też rusztem geobiologicznym lub siatką szwajcarską.,
- siatkę diagonalną,
- inne siatki różnych wymiarów
- inne wibracje sieci odczuwane radiestezyjnie przez badaczy i przy pomocy przyrządów pomiarowych

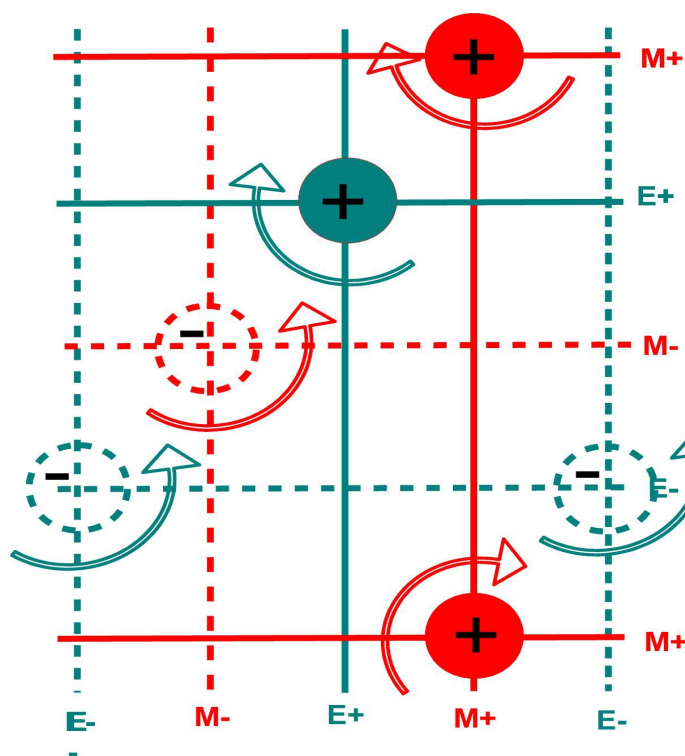
Układ tworzą wibracje pochodzące z Ziemi i z Kosmosu.

Na obecnym etapie w naszych rozważaniach traktujemy je jako całość.

Nasze badania, wykonane metodami radiestezyjnymi i przy pomocy przyrządów pomiarowych, wykazały zróżnicowania struktury poszczególnych pasm wibracji i ich polaryzacji.

Każde pasmo siatki jest zbiorem wszystkich wibracji i otrzymuje charakter oraz polaryzację od „wiodącej w nim energii.”

W tym miejscu omówimy siatkę geobiologiczną (szwajcarską) o wielkości podstawowej (zerowej) Zarówno w kierunku N-S jak i W-E znajdują się naprzemiennie pasma o wibracjach magnetycznych i elektrycznych. Tak więc badając poszczególne pasma siatki spotykamy się ze wszystkimi

energiami o różnych kierunkach tj. z Ziemi i z Kosmosu. Jest to w pewnym rodzaju utrudnienie w początkowej fazie wykonywania badań, aż do czasu uzyskania

42

pewnej praktyki w poszukiwaniu tych wibracji przez radiestetę.

Schemat siatki geobiologicznej /siatki szwajcarskiej/ i pól wirowych ;poziom podstawowy (0) lub inaczej rząd podstawowy (0) przedstawia rys. 12 i poprzedni rysunek.

Według naszej koncepcji: Siatkę geobiologiczną, tworzą pasma charakteryzujące się naprzemiennie wibracjami magnetycznymi i elektrycznymi.

Pasma magnetyczne układają się w pasma wibracji w odstępach 4÷5 m na kierunku N-S oraz 5÷6 m na kierunku W-E. Pasma te tworzą w układzie pionowym ściany o grubości ok. 18÷20 cm. Nie wszędzie siatka ta jest regularna zarówno co do rozmiarów, jak też co do intensywności wibracji. Następujące po sobie w tym

samym kierunku ściany wibracji magnetycznych są przemiennie spolaryzowane zarówno na kierunku N-S jak i W-E.

Drugą składową siatki geobiologicznej są pasma elektryczne, które tworzą pasma wibracji przebiegających w odstępach 4÷5 m na kierunku N-S, oraz 5÷6 m na kierunku W-E. Pasma te tworzą w układzie pionowym ściany o grubości ok. 18÷20cm (pasma podstawowe). Następujące po sobie w tym samym kierunku ściany wibracji elektrycznych są przemiennie spolaryzowane zarówno na kierunku N-S, jak i W-E.

Pasma wibracji magnetycznych i elektrycznych Są przesunięte względem siebie o odległość: na kierunku N-S 2,5÷3,0 m (w Brzeczach 2,35 m)
na kierunku W-E 2,0÷2,50 m (w Brzeczach 2,17 m)

Pasma wibracji magnetycznych i elektrycznych - zachowując kierunki - wzajemnie się przenikają na kierunku N-S i na kierunku W-E tworząc układ wibracji sieciowych przecinających się pod kątem 90°.

Analizując siatkę geobiologiczną o wielkości podstawowej (zerowej) można stwierdzić, że układ składa się z elementów (siatek) wyższego i niższego rzędu. **Tak więc „okienko podstawowe” dzieli się na 49 mniejszych a każde z nich znowu na 49 mniejszych** itd. Tak tworzą się siatki niższego rzędu -1,-2,-3 itd.

W takim więc rozkładzie siatki Rosjanie w połowie lat 90 odkryli przy pomocy przyrządu IGA 1 siatkę o oczkach centymetrowych. Myśleli, że odkryli nowy rodzaj siatki

Podobnie tworzą się siatki wyższego rzędu które są bardziej znane pod nazwą pasm promieniowania wyższego rzędu np drugiego, trzeciego (siatki szwajcarskiej) .

Przeprowadzone przez nas badania wykazały, że na przecięciu ścian układu o jednakowej nazwie i polaryzacji znajdują się pola wirowe. (Rys. 12). Pola wirowe mają kształt pionowych kolumn energii o przekroju kołowym. Średnica ich jest zależna od przynależności do rzędu pasma. W zależności od polaryzacji pasm-ścian występują pola wirowe lewoskrętne lub prawoskrętne. Na przecięciu się jednoimiennych ścian ujemnie spolaryzowanych znajdują się pola wirowe lewoskrętne a w przypadku jednoimiennych ścian dodatnio spolaryzowanych znajdują się pola wirowe prawoskrętne. Dotyczy to pasm wibracji elektrycznych jak i magnetycznych. Oba rodzaje tych pól wirowych charakteryzuje występowanie całego spektrum kolorów radiestetycznych

elektrycznych, magnetycznych, elektromagnetycznych oraz stwierdzonej doświadczalnie przez nas energii „N” (neoenergii), „NE” (neoenergii elektrycznej), „NM” (neoenergii magnetycznej). Badając pole wirowe możemy wyróżnić rejestrowaną radiestezyjnie okresowość zmian w emisji wszystkich wymienionych wibracji (kolorów). W centrum pola wirowego znajduje się największe natężenie promieniowania. Przy polach lewoskrętnych mamy najniższą witalność określaną w jednostkach Bovis'a i największą szkodliwość oddziaływania biologicznego określaną w jednostkach Gradan.

Przy polach prawoskrętnych (okładka) mamy najwyższą witalność określaną w jednostkach Bovis'a i najmocniejsze oddziaływanie stymulujące dla zdrowia określane w jednostkach Gradan. Natężenie promieniowania nie maleje z kwadratem odległości od powierzchni ziemi w wysokościach przez nas badanych.

W układach pasm niższego rzędu również w podobny sposób tworzą się pola wirowe. Przy siatce -1 (minus 1) pola wirowe o średnicy 30 - 50 cm. Przy siatkach wyższego rzędu pola wirowe mają odpowiednio większe średnice dochodzące nawet do kilkunastu metrów. W tym miejscu możemy zrobić duży znak zapytania co z poglądami, że szkodliwe są tylko pasma promieniowania

43

siatki (szwajcarskiej) .

Przeprowadzając badania spotkaliśmy rodzaj wibracji, który nazywamy obecnie NEOENERGIĄ. Jest to większa grupa wibracji cechująca się podobnymi właściwościami. Sprawa bardziej trafnej nazwy lub podziału grupy jest otwarta. W celu stwierdzenia tej energii i jej pochodnych sporządziliśmy autorski diagram. Składową układu wibracji sieciowych są wibracje neoenergii, które stanowią dwukierunkowy kanał informacyjny pozwalający na: dotarcie do pola morfogenetycznego, prace teleradiestezyjne, telebioenergoterapeutyczne (uzdawianie „na odległość”), telepatię, oraz inne zjawiska PSI.

16.3. Promieniowanie jonizujące występujące w lewoskrętnych polach wirowych.

Pola wirowe lewoskrętne (-) charakteryzuje występowanie między innymi energii koloru szarego i zieleni ujemnej. Kolory te powiązane są z występowaniem energii jonizującej.

Promieniowanie to, według naszej hipotezy, jest bardzo szkodliwe. Przy dłuższej, stałej ekspozycji na takie promieniowanie dochodzi do silnych zaburzeń energetyki organizmu i w konsekwencji do poważnych schorzeń. Liczba lewoskrętnych pól wirowych jest stosunkowo duża. Część z nich ma bardzo dużą szkodliwość. W naszej praktyce radiestezyjnej napotykalismy na ich szkodliwość kilkakrotnie przekraczającą szkodliwość promieniowania z cieków wodnych.

W ciągu ostatnich 15 lat, badając chorych na choroby nowotworowe, stwierdzaliśmy u nich wszystkich napromieniowanie szkodliwą, jonizującą energią z lewoskrętnych pól wirowych.

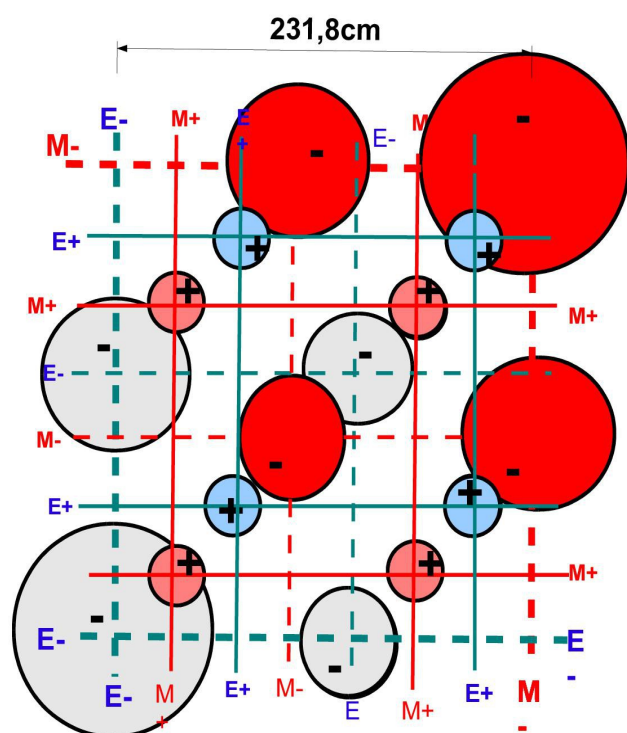
Promieniowanie to stwierdzaliśmy w trakcie sprawdzania miejsca zamieszkania.

Neutralizacja szkodliwego promieniowania pomagała przy powrocie do zdrowia.

Pola wirowe prawoskrętne, spolaryzowane dodatnio, również mają znaczny wpływ na zdrowie człowieka. Z taką różnicą, że pola te są dla organizmów żywych stymulujące i znoszą lub ograniczają inne szkodliwe wibracje. Musimy jednak pamiętać, że przebywanie w prawoskrętnym polu może być uciążliwe, jeżeli jego witalność (intensywność wibracji) przewyższa 8-10 razy witalność człowieka (z badań naukowców rosyjskich) , gdyż powoduje to silne zaburzenia energetyczne organizmu. Poprawiają one jednak w sposób zasadniczy witalność pomieszczeń i trzeba umieć to wykorzystać. Prawoskrętne pola wirowe wyższego rzędu są miejscami mocy.

Przekrój poziomy pola wirowego - rys.14 - przejawia budowę pierścieniową o pasmach wibracji jak na diagramie rodzaju energii.”

16.4..Schematu układu geobiologicznych pasm promieniowań sieciowych i pól wirowych niższego poziomu (rzędu).

Schemat układu geobiologicznych pasm promieniowań sieciowych i pól wirowych. Podział jednego oczka Siatki szwajcarskiej (HARTMANA) z polami wirowymi. (przekrój poziomy – rząd siatki -1)

Układ siatki niższego poziomu (rzędu) wynika z podziału siatki podstawowej na mniejsze elementy.

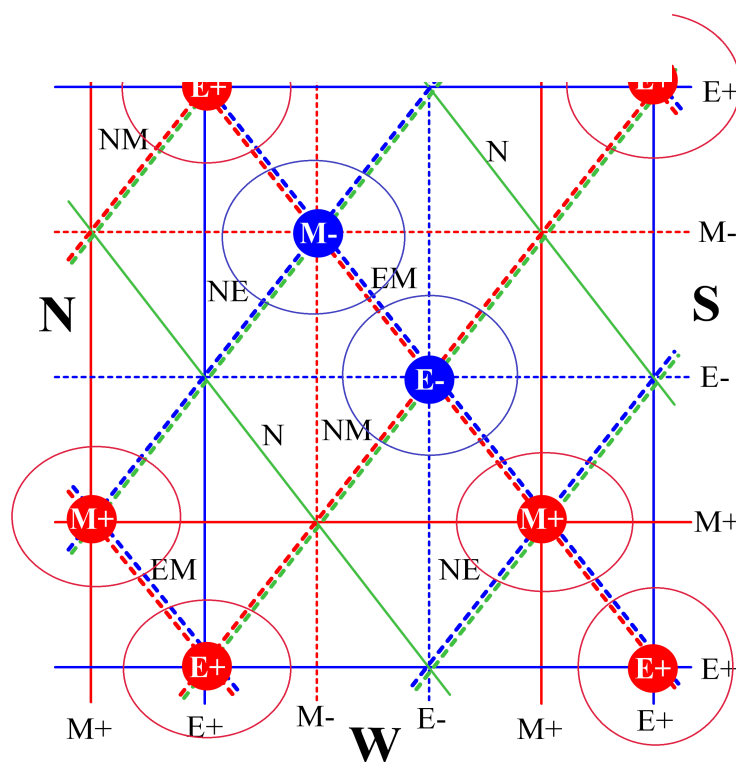
Stwierdzamy w podstawowym oczku siatki w układzie poziomym i pionowym po 6 węższych pasm

44

promieniowania w takiej zależności jak omawiane w układzie podstawowym. Tworzy to w każdym podstawowym oczku 49 oczek siatki poziomu -1. Obowiązuje tu dalej znana zasada tworzenia, na przecięciu pasm, pól wirowych. Szerokość pasm siatki poziomu -1 wynosi połowę szerokości pasma podstawowego. Otrzymujemy układ małych pól wirowych pozytywnych i negatywnych.

a. Przypomnienie schematu układu geobiologicznych pasm promieniowań sieciowych i pól wirowych

Schemat układu geobiologicznych pasm promieniowań sieciowych i pól wirowych jako zbiór wszystkich znanych sieci. (przekrój poziomy – rząd 0 (podstawowy))

Linie poziome i pionowe - Siatka szwajcarska (HARTMANA)

linie ukośne – Siatka diagonalna (Curre'go)

Okręgi – pola wirowe M+, M-, E+, E- jako wspólne dla obu siatek. Na siatce Diagonalnej (NM, NE, N) znajdują się również kolumny energii - na tym poziomie wiedzy jeszcze nie omawiane (trochę w punkcie 16.5.)

pola wirowe błękitne – negatywne lewoskrętne

pola wirowe czerwone – pozytywne – prawoskrętne

Analizując układ w wymiarze przestrzennym – w przekroju pionowym występują podobne pasma (warstwy) – jak w przekroju

poziomym. Fakt ten można wykorzystać przy dostrajaniu odpromienników montując je na odpowiedniej, optymalnej wysokości.

Schemat układu geobiologicznych pasm promieniowań sieciowych i pól wirowych.(przekrój poziomy – rząd 0 (podstawowy))

Siatka szwajcarska (HARTMANA) z polami wirowymi pozytywnymi i negatywnymi.

Wymiary oczka poziomu – rzędu 0 (podstawowego) w rejonie prac badawczych w OŚWIĘCIMIU w obszarze badawczym wynoszą średnio 216,9cm (E-W) x 231,8 cm (N-S)

Podobnie można rozpatrywać pola w oparciu o siatkę diagonalną (Curre'go).45.

b. Podział dwóch charakterystycznych podstawowych okienek siatki geobiologicznej poziomu podstawowego na 49 mniejszych poziomu -1.

Analizując podstawowe oczko siatki szwajcarskiej możemy stwierdzić w podstawowym oczku siatki w układzie poziomym i pionowym po 6 węższych pasm promieniowania w takiej zależności jak omawiane w układzie podstawowym. Powoduje to, że boki w obu kierunkach są podzielone na siedem odcinków.

45

Poszczególne oczka siatki podstawowej tworzą różne układy siatki poziomu -1 z charakterystycznymi dla nich polami wirowymi.

Obok widzimy przekrój siatki na poziomie -1)

Otrzymujemy w podstawowym oczku siatki 49 oczek siatki poziomu -1. Obowiązuje tu dalej znana zasada tworzenia, na przecięciu pasm, pól wirowych. Szerokość pasm siatki poziomu -1 wynosi połowę szerokości pasma podstawowego. Otrzymujemy układ małych pól wirowych pozytywnych i negatywnych.

Cechą charakterystyczną jest różna średnica pól wirowych. Zależy to od pasm siatki z którego poziomu pochodzą.

Szerokość pasm rzędu siatki -1 wynosi połowę szerokości pasma rzędu siatki 0 (podstawowej)

Oczko siatki po lewej stronie charakteryzuje się zmniejszoną vitalnością (bardzo szkodliwe) a oczko siatki poniżej charakteryzuje się zwiększoną vitalnością.

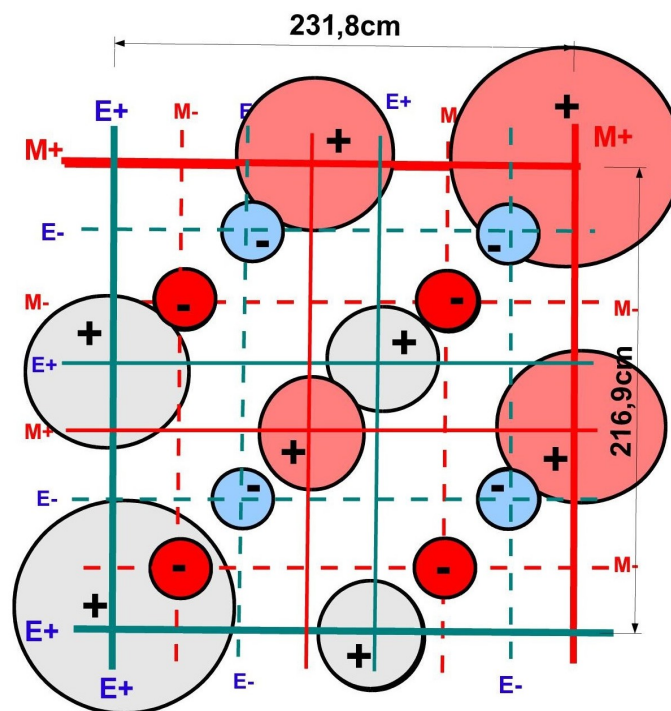
Podobnie możemy rozpatrywać oczko siatki poziomu -1. Dzieli się ono podobnie na 49 części stanowiąc siatkę poziomu -2.

Pola wirowe będą odpowiednio mniejsze.

Jak widzimy w obrębie dużych pól wirowych mogą znajdować się mniejsze o tej samej lub odmiennej polaryzacji.

Pola wirowe powstałe na pasmach wyższego poziomu (rzędu) mogą mieć średnicę kilku metrów i w ich obrębie będą mogły się mieścić oczka siatki pierwszego poziomu ze swymi prawoskrętnymi i lewoskrętnymi polami wirowymi.

Jak widać zmienność parametrów energetycznych pochodzących w układzie promieniowań jest bardzo zróżnicowany.

16.5. Siatka diagonalna i występujące w jej układzie inne (kolumny) pola energii.

Uważamy, że integralną częścią sieci geobiologicznej jest siatka diagonalna.

Na tym etapie można stwierdzić, że tworzą ją :

1. pasma wibracji „EM” (elektromagnetycznej),
2. pasma wibracji „NE” (neoenergii elektrycznej),
3. pasma wibracji „NM” (neoenergii magnetycznej),
4. pasma wibracji „N” (neoenergii),
5. pewne wibracje tworzą jeszcze inne kolumny, słupy energii niż pola wirowe lewo i prawoskrętne wcześniej omawiane. W układzie siatki występują również pola tzw szlaku astralnego.

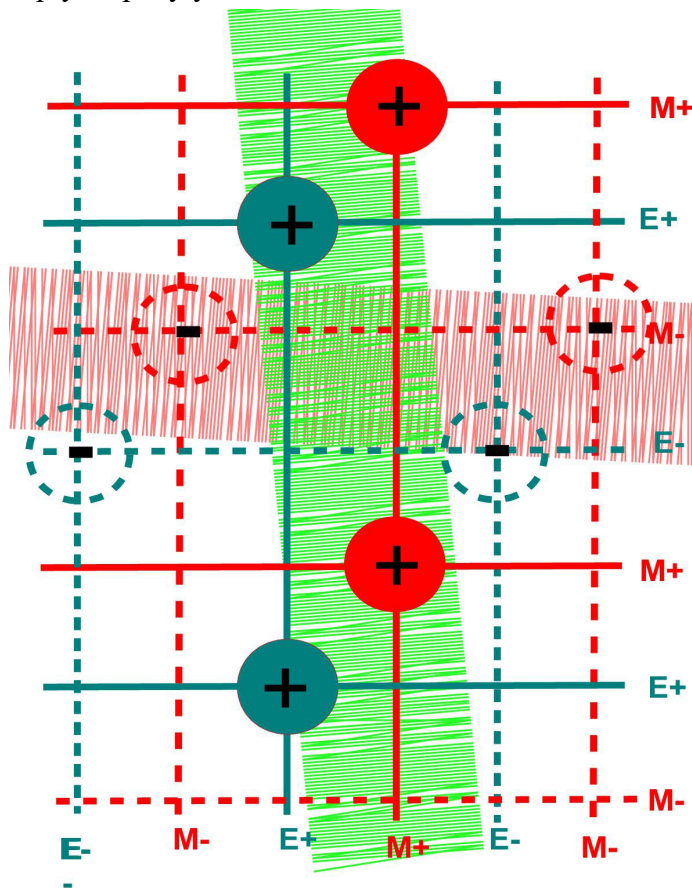
W całym układzie promieniowań sieciowych możemy wyróżnić pola wirowe o polaryzacji plusowej, minusowej oraz „pola bez polaryzacji” (zerowe). Występują również pola bez wirowe

Często stwierdzaliśmy, że niektórzy radiesteci zmieniając położenie miejsca spania, biorą pod uwagę tylko vibracje pionowe z żył wodnych zapominając o istnieniu wielu innych groźnych vibracji. Powoduje to, że przesunięte miejsca spania lub pracy, znajdują się często na dużo gorszym miejscu niż były poprzednio. Bardzo często dotyczy to lewoskrętnych pól wirowych.

Nasze rozważania i hipotezy są oparte na gruncie wiedzy naukowej odnośnie budowy materii, występujących zjawisk i wynikają z naszych długoletnich obserwacji i badań radiestezyjnych. Korespondują również z teorią pól wirowych Shipowa oraz teorią superstrun. Stawiamy hipotezę, że wibracje sieciowe są nośnikiem informacji jaką jest kod genetyczny KOSMOSU.

17. Siatka szwajcarska z dwoma żyłami wodnymi i polami wirowymi. (przekrój poziomy – poziom siatki 0(podstawowy))

Żyłą wodną przepływającą przez obszar pozytywnych pól wirowych energetyzuje się i zwiększa od nich swoją vitalność którą „oddaje” płynąc dalej. Często przez to podnosi vitalność miejsca. Czyli w tym przypadku vitalność miejsca nad żyłą wodną jest dużo lepsza niż obok. Wpływa pozytywnie.

Podobnie żyła wodna przepływająca przez obszar negatywnych pól wirowych energetyzuje się od nich i zwiększa swoją szkodliwość którą „oddaje” płynąc dalej obniżając vitalność miejsca. Czyli vitalność miejsca nad żyłą wodną jest dużo gorsza po przejściu jej przez lewoskrętne pole wirowe niż w dalszym jej biegu.

Na schemacie widać, że po samym stwierdzeniu występowania żyły wodnej nie możemy powiedzieć, że miejsce to jest złe. **PODSUMOWANIE**

a. Wyniki przeprowadzonych badań wskazują, że pola wirowe mają różny charakter pola i polaryzacji co stanowi zasadniczo o wpływie biologicznym na człowieka (szkodliwy lub pozytywny). Mają niejednorodne parametry w swoim obrębie (w centrum pola maksymalne), różne średnice, wielkości pola nie muszą świadczyć o jego oddziaływaniu biologicznym, mają różne oddziaływanie biologiczne przy polach tego samego

rzędu, intensywność promieniowania nie

47

przekłada się bezpośrednio na oddziaływanie biologiczne, pola o tej samej intensywności promieniowania mogą mieć różne oddziaływanie biologiczne i różną witalność.

b. Szkodliwość biologiczna lewoskrętnych pól wirowych jest zdecydowanie większa od innych radiacji geopatycznych w tym żył wodnych.

c. Witalność lewoskrętnych pól wirowych jest zdecydowanie mniejsza od innych radiacji geopatycznych.(często poniżej 1000JB)

d. Przebieg żyły wodnej przez pola wirowe powoduje okresowo (na pewnej odległości) zmianę wartości badanych parametrów nad żyłą wodną w zależności od charakteru pola wirowego (wzrost lub obniżenie się witalności lub szkodliwości biologicznej, intensywności promieniowania).

e. Przebieg żyły wodnej przez kilka kolejnych prawoskrętnych pól wirowych powoduje zwiększenie witalności mierzonej nad żyłą wodną i zmniejszenie szkodliwości biologicznej.

W tym miejscu możemy zadać pytanie co z poglądami, że szkodliwe są wszystkie żyły wodne.

f. Przebieg żyły wodnej przez kilka kolejnych lewoskrętnych pól wirowych powoduje zmniejszenie witalności mierzonej nad żyłą wodną i zwiększenie szkodliwości biologicznej.

g. W układzie promieniowań sieciowych występują pola tzw szlaku astralnego.

18. Badanie pomieszczeń i terenu. Oceny i ekspertyzy radiestezyjne.

18.1 OCENA MIEJSCA.

Na określonej przestrzeni mamy całe spektrum promieniowań które wywierają wpływ na środowisko i zdrowie człowieka. Pomiary dotyczą określonej powierzchni. Musimy pamiętać, że są one zazwyczaj różne przy niedużych odległościach. W jednym pomieszczeniu mogą występować skrajne wartości. W związku z tym niecelowe jest określanie średniej wartości pomieszczenia dla oceny wpływu na stan zdrowia gdyż człowiek nie zawsze przebywa w każdym miejscu. **Najważniejsza jest ocena miejsca w którym osoba najczęściej przebywa.**

Spektrum promieniowań to promieniowania naturalne, pochodzące od urządzeń i instalacji technicznych. Z promieniowań tych możemy wyodrębnić kilka grup a mianowicie:

a. promieniowania pochodzenia naturalnego.

– związane z promieniowaniem geopatycznym, układem promieniowań sieciowych i występujących tam zjawisk.

– związane z promieniowaniem pochodzącym od kształtu przedmiotów. (grafiki, określonych kształtów czy wykonanych przedmiotów). Spotykamy się tu często z bardzo szkodliwymi energiami o dużym natężeniu i dużej szkodliwości.(pasmo promieniowania szarego z zielenią ujemną – negatywną)

b. promieniowania pochodzące od urządzeń i instalacji technicznych.

– promieniowanie pochodzące od sprzętu AGD i sprzętu elektronicznego,

– promieniowanie pochodzące od instalacji sieci elektrycznej, transformatorów, silników.

– promieniowanie pochodzące od bezprzewodowych instalacji łączności.

Całość występujących tu zjawisk musimy potraktować jako układ złożony i analizować poszczególne grupy i ich oddziaływanie oddzielnie. Nie mają one między sobą większego powiązania chociaż mogą mieć podobny wpływ na zdrowie człowieka.

Biorąc pod uwagę całe spektrum promieniowań przy ocenie określonej przestrzeni (pomieszczenie, działka pod zabudowę) możemy dla ogólnych celów poglądowych ocenić całokształt oddziaływania na środowisko i człowieka.

Dla oceny określonej przestrzeni powinno się brać pod uwagę kilka parametrów gdyż tylko ich kompleksowa analiza da w miarę rzetelny pogląd na wpływ miejsca na zdrowie człowieka. Ocena wynikająca z analizy jednego czy dwóch parametrów jest niedostateczna i wadliwa.

Podstawowym błędem jest (tylko) rozpatrywanie całości spektrum promieniowań i staranie się o poprawienie „zdrowotności – wynikającej z całego spektrum promieniowań - tylko jednym „urządzeniem” (odpromiennik, ekran, emiter itp.) W tym przypadku tak postępująca osoba uzyskuje

pozytywny wynik tylko przy wrażliwych, „fizycznych, (cielesnych)własnych odczuciach

48

promieniowania” lub przy powierzchownym stosunku do pomiarów radiestezyjnych.

Musimy stale pamiętać, że oceniając dane miejsce trzeba posiłkować się kilkoma parametrami określającymi promieniowania. Parametry są niezależne od siebie i muszą być wszystkie przeanalizowane. Opieranie się na odczuciach fizycznych, odczucie ruchu wahadła w lewo lub w prawo lub przy ocenie jednego parametru jest niewystarczające i wadliwe.

Najczęściej występującym tu błędem jest stosowanie emitera podnoszącego tylko poziom witalności, ewentualnie wpływającego na kolor radiestezyjny promieniowania bez zasadniczego wpływu na szkodliwość. Wygląda to tak jakbyśmy posłodzili gorzką truciznę, żeby nam lepiej smakowała. Efekt końcowy będzie ten sam.

18.2 WYMAGANE PARAMETRY przy ocenie dla zdrowego miejsca to: witalność miejsca minimum 6500JB witalności promieniowania energii, oddziaływanie biologiczne nie więcej jak -50JG dla osoby zdrowej, chorej -25JG. W miejscu długotrwałego pobytu nie może występować kolor szary lub tylko śladowo do 0,40 dla zdrowej osoby.

Pełny zakres parametrów przedstawia tabelka.

Wpływ radiacji na zdrowie człowieka przy długotrwałym przebywaniu w danym miejscu	Witalność miejsca (skala Bovis'a)	Natężenie promieniowania (skala logarytmiczna od 0 ⁰ do 10 ⁰ - SKALA POZNAŃSKA)			Oddziaływanie biologiczne. (skala gradan – liniowa otwarta) szkodliwość biologiczna
		Kolory widzialne	Kolory szare	Kolor zieleni ujemnej	
Stymulujący samouzdrawianie	> 8 000JB	0	0	0	> 100JG
zdrowe promieniowanie	< 8 000JB ~ 6 500JB	>0~2 ⁰	>0~1 ⁰	>0~0,5 ⁰	Dodatnie i do -50JG
promieniowanie lekko patogenne	< 6 500JB ~ 5 000JB	>2 ⁰ ~5 ⁰	>1 ⁰ ~3 ⁰	>0,5 ⁰ ~2,0 ⁰	<-50JG do -200JG
promieniowanie patogenne	< 5 000JB ~ 3 500JB	>5 ⁰ ~8 ⁰	>3 ⁰ ~6 ⁰	>2,0 ⁰ ~4,0 ⁰	<-200JG do -700JG
promieniowanie zagrażające życiu	< 3 500JB ~ 1 000JB	>8 ⁰ ~10 ⁰	>6 ⁰ ~10 ⁰	>4,0 ⁰ ~10 ⁰	<-700JG
promieniowanie niedopuszczalne	< 1 000JB	9 ⁰ ~10	9 ⁰ ~10 ⁰	9,5 ⁰ ~10 ⁰	<-1500JG

W sypialni powinny być optymalne warunki. Niektóre z łóżek czasami można przesunąć na lepsze miejsca. W celu poprawienia stanu zdrowotności pomieszczeń często pojawia się konieczność zlikwidowania szkodliwości promieniowań.

18.3 Przeceniana szkodliwość żył wodnych na tle pól wirowych.

Mówiliśmy o szkodliwych polach wirowych a gdzie tu mowa o „złych żyłach wodnych” w które nie wszyscy wierzą ale które też na wszystkich oddziałują. Chcę tu wyjaśnić, że żyła wodna to nic innego jak obszar w gruncie o zwiększonym przepływie wody. W trakcie przepływu woda dodatkowo energetyzuje się płynąc przez pola wirowe o wysokiej lub niskiej witalności. Następuje jakby przenoszenie energii przez żyłę wodną powodujące wydłużenie się rejonu oddziaływania określonego pola wirowego. Wydłużenie następuje zgodnie z kierunkiem przepływu wody w gruncie. I tu możemy powiedzieć, że płynąc żyła wodna w niektórych miejscach jest szkodliwa a w innych pozytywna. Sama energia „własna” z żyły wodnej nie jest tak szkodliwa jak się jej to przypisuje. Dotychczas przyjmowano, że określenie położenia żyły wodnej było równoznaczne ze stwierdzeniem „złego miejsca”. Jeżeli żyła wodna nasyci się pozytywną energią to wpływając na obszar o obniżonej witalności jest elementem podnoszącym zdrowotność tego miejsca. Zjawisko energetyzowania się wody w polach wirowych możemy porównać do zjawiska grzania i ochładzania wody.

Zjawisko pozytywnych i negatywnych odcinków jest mało znane nawet zawodowym radiestetom którzy często przyjmują zły pewnik, że każda żyła wodna szkodzi a przecięcie (skrzyżowanie) najwięcej. Wynika to przede wszystkim z braku wykonywania właściwych pomiarów energii w badanym miejscu. Taka niewiedza często powoduje przesunięcie miejsca

spania z nad żyły wodnej w rejon oddziaływania szkodliwego pola wirowego które jest zawsze co

najmniej kilka razy bardziej szkodliwe. Jest to sytuacja niedopuszczalna chociaż dość często występująca.

Jeżeli chcemy określić właściwości danego miejsca spania, pracy lub wypoczynku to należy określić kilka parametrów energetycznych. Bez właściwych pomiarów przy użyciu diagramów pomiarowych nie można dokonać rzetelnej oceny. I tu kłania się stara zasada, że w temacie zdrowia nie ma żartów. Pomiary należy zlecić osobie posiadającej odpowiednią wiedzę o promieniowaniach sieciowych i polach wirowych bo one decydują o zdrowotności lub szkodliwości miejsca. Bardzo ważnym elementem oceny jest umiejętność wykrywania i korzystania z pozytywnych pól wirowych. Przyspieszają one odpoczynek, relaks czy powrót do zdrowia. Według nas duże, pozytywne pola wirowe są miejscami moc. Posiłkowanie się tylko wiedzą o żyłach wodnych jest w tym temacie wielkim nieporozumieniem. Podstawowa wiedza radiestetyczna to zbyt mało. Wielu radiestetów dla wykonania prawidłowych pomiarów i określenia kilku parametrów energetycznych musi rozszerzyć swoje umiejętności i często swoją wiedzę.

Sam fakt istnienia promieniowań sieciowych i występujących w ich rejonie zjawisk jest bagatelizowany przez większość „znawców radiestezji”. Wynika to zazwyczaj z niewiedzy lub ignorancji tematu. Przecież wystarczy zajmować się tylko żyłami wodnymi i można być z tego zadowolonym. **Przeprowadzane badania promieniowań sieciowych oraz publikacje na ich temat jak na razie nie znalazły miejsca w nauczaniu nowoczesnej radiestezji przez większość ośrodków. Większość szkółących uważa, że lepiej żyć historią i historyczną radiestezją niż postępem i prawidłową profilaktyką gdyż wprowadza to często wymóg poszerzenia ich wiedzy i dotychczasowych technik działania.**

W większości nasi radiesteci, w tym zawodowi, zatrzymali się z wiedzą i praktyką w początkowych latach XX wieku. **Brak jest ośrodków czy stowarzyszeń radiestetycznych prowadzących znaczące badania. Większość cechuje minimalizm.** Spostrzeżenia odnośnie oddziaływania pól wirowych na człowieka można wprowadzić dla poprawy parametrów naszego środowiska. My to już realizujemy. Prawidłowa neutralizacja szkodliwości promieniowania podnosi komfort naszego samopoczucia i zdrowia. Jest wyeliminowaniem jednego z najpoważniejszych czynników chorobotwórczych. W rolnictwie poprawia wyniki gospodarcze.

Promieniowanie jonizujące występujące w lewoskrętnych polach wirowych działa ciągle, bez względu na jego natężenie i stymuluje rozwój poważnych chorób. Przy dużym natężeniu promieniowania występuje brak możliwości powrotu do zdrowia, szczególnie u osób starszych. Dla odzyskania zdrowia należy jak najszybciej zabezpieczyć się przed tym bardzo szkodliwym promieniowaniem. Nauki medyczne, wykazują bardzo dużą szkodliwość promieniowania jonizującego dla zdrowia człowieka. Czasami długotrwałe oddziaływanie zagraża życiu. Tylko nie zdajemy sobie sprawy z faktu, że naturalne promieniowanie jonizujące występuje częściej niż się tego spodziewamy. Specjalistyczna wiedza wysoko kwalifikowanych radiestetów pozwala na określenie zagrożonego miejsca jak i ograniczenie wpływu szkodliwego oddziaływania. Umiejętność odszukania pozytywnych pól wirowych umożliwia korzystanie z ich dobroczynnego wpływu.

18.4. Szczegółowa ocena miejsca.

Dla przeprowadzenia właściwej oceny miejsca rozpatrujemy oddzielnie poszczególne grupy promieniowań.

Promieniowanie pochodzenia naturalnego związane z promieniowaniem geopatycznym, układem promieniowań sieciowych i występującymi tam zjawiskami oceniamy pierwsze jako podstawowe.

Dokonujemy oceny, w kilku miejscach kilku parametrów.

Dokonując pomiarów promieniowania pochodzenia naturalnego dokonujemy odczytu na przestrzeni ok.1 metra by przypadkowo nie odczytać parametrów z małego pola wirowego (średnica od 30 cm.).

Pierwszym parametrem (wskaźnikiem) będzie określanie poziomu witalności

energetycznej promieniowania, witalności miejsca. Wartość pomiaru dokonujemy w oparciu

50

o skalę Bovis'a. Wartością graniczną będzie 6500JB. Korzystne są wyższe wartości. Musimy pamiętać, że dokonujemy pomiarów promieniowania ogólnego dla danej grupy promieniowań naturalnych w miejscu pomiaru.

Błędem będzie branie pod uwagę promieniowania szkodliwego lub promieniowania tylko „od dołu”. Niektórzy radiesteci nieświadomie mierzą tylko promieniowania „od dołu” myśląc, że dokonują pomiaru ogólnego. Dla stwierdzenia czy dokonujemy prawidłowo pomiaru promieniowania ogólnego, naturalnego, przeprowadzamy test dwóch pomiarów. Dla promieniowania ogólnego i promieniowania szkodliwego lub pochodzącego „od dołu”.

Otrzymujemy w tym przypadku dwa różne wyniki przy czym pomiar promieniowania ogólnego będzie wynikiem wyższym. Musimy unikać błędu łącznego pomiaru promieniowań naturalnych i sztucznych.

Drugim parametrem będzie oddziaływanie biologiczne w skali Gradan.

Musimy cały czas pamiętać, że dokonujemy pomiaru promieniowania ogólnego (naturalnego). Jeżeli energia będzie miała ujemny wpływ na zdrowie to będą wskazania po stronie minusowej. Dopuszczalne dla zdrowego człowieka to -50 JG (Jednostek Gradan) szkodliwości biologicznej, dla chorego -25JG. Są to wartości nie wpływające na stan zdrowia. Wartości do -200JG są lekko szkodliwe. Obecnie spotykamy się często ze szkodliwością dochodzącą do ponad -2000JG. Jest to wynikiem zwiększonej reakcji w jądrze Ziemi. Czasami spotykamy się z wartościami plusowymi tzn. promieniowanie oddziałuje na człowieka stymulująco, przyspiesza powrót do zdrowia.

Trzecim parametrem (wskaźnikiem) jest kolor radiestezyjny promieniowania.

W każdym miejscu występuje kilka kolorów radiestezyjnych energii. Mają one przeważnie różne natężenie i różny wpływ na zdrowie człowieka. Musimy pamiętać, że największą szkodliwość dla człowieka stanowią lewoskrętne pola wirowe w których w składzie energetycznym występuje promieniowanie jonizujące (pasmo szarej energii i zieleń ujemna). Występowanie tego pasma musimy sprawdzić w pierwszej kolejności gdyż one decyduje o utracie zdrowia. Napromieniowanie ciała szarą energią powyżej 75 % (powstałe w dłuższym okresie) świadczy o rozwoju choroby nowotworowej u danej osoby (z badań francuskich radiestetów).

Analizując rozkład kolorów wszystkich pól wirowych można powiedzieć, że występuje tam pełne spektrum kolorów radiestezyjnych i energii w układzie uporządkowanym.

Czwartym – koniecznym przy pomiarze każdego koloru jest określenie jego natężenia (intensywności). Będziemy mieli dla każdego koloru oddzielny wynik. Określając kolor radiestezyjny najlepiej określimy go w oparciu o kołowy diagram kolorów. Stosowanie wahadła uniwersalnego jest pracochłonne, zwiększa czas pobytu w szkodliwej energii i daje często wynik wątpliwy – nieprecyzyjny.

Musimy pamiętać, że neutralnym, najkorzystniejszym dla człowieka jest kolor zielony. Inne kolory oddziałujące w dłuższym okresie czasu na człowieka wywołują nierównowagę energetyczną. Niedopuszczalnym jest by człowiek przebywał długo w bardzo szkodliwej, szarej energii i zieleni ujemnej.

Przy rozpatrywaniu wpływu koloru energii musimy określić natężenie tego promieniowania. Im dany kolor znajduje się dalej od koloru zielonego (na kole kolorów) tym kolor jest bardziej „agresywny” w stosunku do naszego zdrowia. Pomiędzy kolorami czarnym i białym jest pasmo tzw. „koloru szarego” w środku którego znajduje się tzw. „zieleń ujemna”. Pasma „koloru szarego” z zielenią ujemną należy do najbardziej szkodliwych kolorów radiestezyjnych dla człowieka.

Przy długotrwałym przebywaniu przyjmujemy, że wartości do 1⁰ natężenia koloru szarego (skala poznańska – natężenia, intensywności promieniowania) jest tolerowana przez organizm człowieka (przy zieleni ujemnej tylko 0,5⁰ ~ 1⁰). Przyjmujemy, że wartości powyżej 2⁰ natężenia koloru szarego wywołują zaburzenia chorobowe (przy zieleni ujemnej 1⁰ ~ 1,5⁰). W miejscu stałego przebywania i spania nie powinny występować kolory z pasma szarego i zieleń ujemna -V. Pozostałe kolory o natężeniu do 2⁰~2,5⁰ są w zakresie zdrowego promieniowania. W zakresie do 4⁰~5⁰ są promieniowania lekko patogeniczne. W zakresie od 5⁰ do 8⁰ są promieniowania patogeniczne.

Powyżej 8⁰ są w zakresie promieniowania zagrażającemu życiu.

51

Przypominamy, że w miejscu spania i stałego, długotrwałego pobytu nie powinna występować energia koloru szarego a tym bardziej zieleni ujemnej.

Kolejne pomiary to :

- ustalenie rodzaju przeważającej energii (powinna być elektromagnetyczna)
- ustalenie polaryzacji podłogi pomieszczenia (powinna być minusowa).

Dopiero analiza wszystkich wyników pomiarów pozwala na ocenę danego miejsca.

19. Promieniowanie kształtów – neoenergia.

Promieniowanie pochodzenia naturalnego związane z promieniowaniem kształtu pochodzącym od przedmiotów, określonych kształtów.

Spotykamy się tu często z bardzo szkodliwymi energiami o dużym natężeniu i dużej szkodliwości. Bardzo często występuje kolor szary w tym zieleni ujemnej o dużym natężeniu.

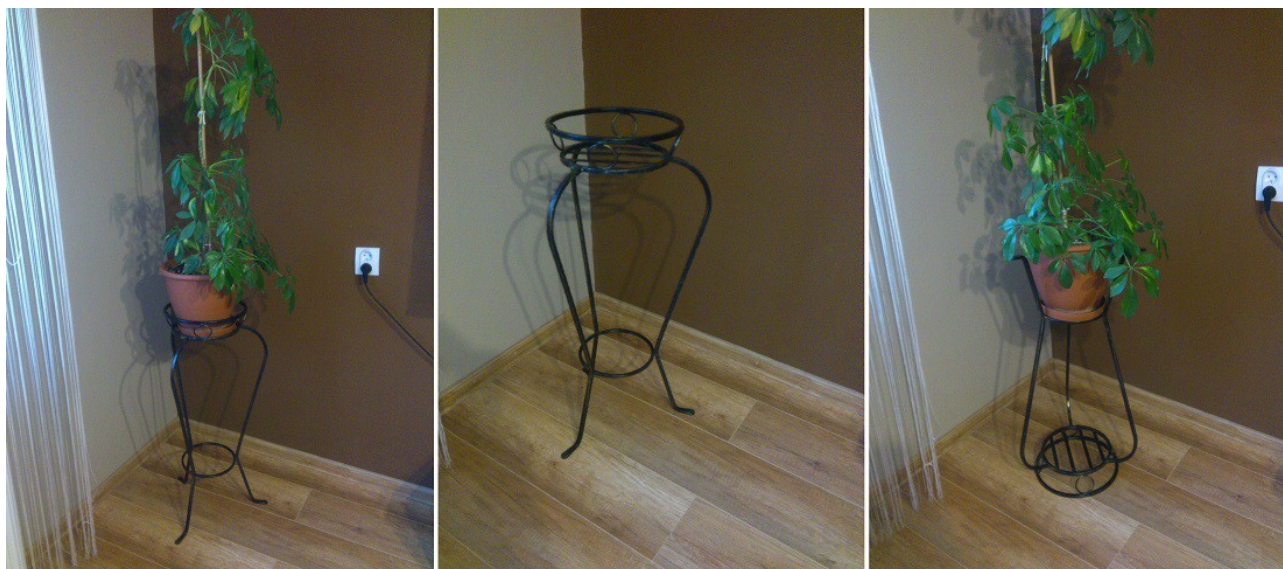
Pocieszającym jest fakt, że natężenie promieniowania maleje z kwadratem odległości od źródła emisji. Każdy przedmiot w pewnym sensie jest emitorem energii. Jedne kształty promieniają mocniej, drugie słabiej. W jednym kierunku pozytywnie a w innym negatywnie. Prawie wszystkie ostre krawędzie promieniają negatywnie. Bez wykonywania określonych pomiarów nie jesteśmy w stanie zająć stanowiska. Przy istnieniu kilku lub kilkunastu źródeł szkodliwego promieniowania kształtu otrzymujemy nieciekawe tło, wpływające na samopoczucie i zdrowie.

W tej grupie spotykamy się również ze szkodliwym promieniowaniem od niektórych gadżetów radiestezyjnych, niewinnie wyglądających ekranów, neutralizatorów, uzdrawiających znaków czy urządzeń. Musimy sobie wyraźnie powiedzieć, że nie ma piramidy która nie promieniowała by za zewnątrz, choćby w jednym kierunku, kolorem szarym i zieleni ujemnej.

Należy pamiętać, że Leon Chaumery, francuski radiesteta w lutym 1957 r. stał się w efekcie ofiarą swoich doświadczeń radiestezyjnych (został całkowicie zmumifikowany) przez napromieniowanie zielenią ujemną, negatywną /V-/. W tym czasie nie znano jeszcze szkodliwości i skutków tego promieniowania. Nie znano koloru równoważącego, zabezpieczającego przed zgubnym działaniem zieleni ujemnej.

Bardzo często zapominamy o szkodliwym promieniowaniu, emitowanym przez kryształowe wazony czy wazy, mogącym zakłócać spokojny sen (nie tylko). Bardzo często jesteśmy zaskakiwani występowaniem szkodliwego promieniowania kształtu od przedmiotów z metaloplastyki (lampy, kwietniki, stojaki). Promieniowanie od metalowego kwietnika potrafi objąć szarą energią i zielenią ujemną znaczną część pokoju.

Czasami może występować szkodliwe promieniowanie od kształtu konstrukcji dachu.

CZASAMI KWIETNIK PRZYPADKOWO EMITUJE SZKODLIWĄ DLA ZDROWIA ENERGIĘ -W TYM PRZYPADKU ZIELEŃ UJEMNĄ. ZNAJDOWAŁ SIĘ W SYPIALNI. I KTO BY SIĘ TEGO SPODZIEWAŁ.

52

Czasami stojący niewinnie kwiatnik (lub inny przedmiot) w rogu pokoju przypadkowo emituje szkodliwą dla zdrowia energię - w tym przypadku zielen ujemną. Ten znajdował się w sypialni i powodował problemy ze spaniem i wypoczynkiem. Konstrukcja z metaloplastyki emitowała na cały pokój bardzo szkodliwą energię (górna część kwiatnika). Wystarczyło obrócić kwiatnik "do góry nogami" i szkodliwa energia zaniknęła. Powstało trochę nietypowe ustawienie kwiatnika ale na pocieszenie uzyskaliśmy małą półeczkę. Często bezsenność ma wiele przyczyn. Często spotykamy taki problem przy metaloplastyce. Szczególnie "nie ciekawie" promieniują niektóre figurki i płaskorzeźby.

20. Promieniowanie pochodzące od urządzeń i instalacji technicznych.

Promieniowania te możemy podzielić na:

- promieniowanie pochodzące od sprzętu AGD
- promieniowanie pochodzące od instalacji sieci elektrycznej, transformatorów, silników.
- promieniowanie pochodzące od bezprzewodowych instalacji łączności.

Możemy promieniowania te podzielić na część stałą (np. pochodzące od stałych instalacji sieci elektrycznych, radiowych, telefonicznych czy transformatorów sieciowych, uszkodzonych kabli energetycznych) i zmienną (promieniowanie pochodzące od sprzętu AGD, bezprzewodowych instalacji domowej łączności. Bardzo często nadmiernie promieniują metalowe lampy.

Najlepiej jeżeli w tym punkcie posłużymy się miernikami promieniowania elektromagnetycznego. Niektóre z nich dokonują pomiaru składowej elektrycznej i magnetycznej oraz promieniowania mikrofalowego i radiowego. Pomiarów można dokonać również technikami radiestezyjnymi przy użyciu diagramów i biometrów.

Promieniowania elektromagnetyczne pochodzące od sprzętu i od urządzeń mają również znaczny wpływ na nasze zdrowie. Jednak nie możemy je, przy pomiarach, łączyć z razem z promieniowaniami naturalnymi. Tym bardziej nie możemy je neutralizować łącznie jednym odpromiennikiem. Są to promieniowania „różnego typu” i wymagają oddzielnego sposobu zabezpieczenia. Twierdzenia, że wystarczy do zabezpieczenia jeden odpromiennik czy ekran wynika z powierzchownego traktowania sprawy, bez wykonania odpowiednich pomiarów, ewentualnie ze względu na brak dostatecznej wiedzy w tym temacie. Musimy pamiętać, że oprócz promieniowania elektromagnetycznego urządzenia emitują szkodliwe dynamiczne pola wirowe.

21. Ekrany radiestezyjne, emitery, odpromienniki.

21.1. Stosowane odpromienniki

Każde miejsce możemy określić kilkoma parametrami, które wpływają na jego ocenę. Dopiero wiedza o tych wszystkich parametrach pozwala na określenie wpływu miejsca na zdrowie człowieka. Jeżeli parametry te są niewłaściwe lub zbyt niskie to możemy je poprawić przez zastosowanie różnych urządzeń jak odpromienniki, emitery, rezonatory, neutralizatory czy ekrany. Musimy jednak pamiętać, że część z nich wytwarza w niektórych kierunkach szkodliwe promieniowanie powodując często miejscowe pogorszenie parametrów zdrowotnych i witalnych. Zastosowanie np. właściwego emitera wpływa na podniesienie intensywności wibracji otoczenia i częściowo neutralizuje inne szkodliwe promieniowania powodując zwiększenie wartości bioenergetycznej miejsc pracy i wypoczynku.

Promieniowanie skrzyżowania żył (cieków) wodnych według powszechnej opinii może być zagrożeniem dla życia. Większość z nas nie zdaje sobie sprawy o istnieniu dużo groźniejszych naturalnych promieniowań. Są to lewoskrętne pola wirowe będące zbiorem wielu szkodliwych energii. Mają kształt pionowych kolumn o przekroju koła. Ich średnica wynosi od 30 cm do kilkunastu metrów. W swym składzie mają słabą energię jonizującą. W radiestezji zwaną energią koloru szarego i zieleni ujemnej.

Zastosowanie emitera podnoszącego witalność nie załatwia problemu

53

Zabezpieczenie - neutralizacja winna poprawiać wszystkie parametry i likwidować pasmo szarej energii i zieleni ujemnej. Zmiana koloru w pomieszczeniu nie wpływa na likwidację pasma szarej energii i zieleni ujemnej.

21.2. Prawidłowe zabezpieczenie.

Prawidłowe zabezpieczenie powinno skutecznie ograniczyć lub zlikwidować naturalne szkodliwe promieniowanie a w szczególności z lewoskrętnych pól wirowych które są nawet do kilkudziesięciu razy bardziej szkodliwe niż promieniowanie z żył wodnych. Parametry energetyczne po zabezpieczeniu powinny być na tyle prawidłowe by wyeliminować szkodliwość promieniowania. Częściowe zlikwidowanie szkodliwości może być niewystarczające.

Występujące w użyciu ekrany i emitery w zdecydowanej większości nie likwidują szkodliwości promieniowania pól wirowych.

Nasza firma „GRACJAN” stosuje układ trzech dostrojonych odpromienników bioaktywnych. Ich precyzyjne ustawienie i dostrojenie powoduje otrzymanie optymalnych parametrów dla zdrowia człowieka.

Układ składa się z odpromiennika ODG i dwóch odpromienników ODT. Rodzaj i typ zamontowanych odpromienników zależy od powierzchni zabezpieczanej oraz natężenia szkodliwego promieniowania.

Charakterystyka odpromienników:

Odpromienniki bioaktywne produkcji krajowej (zwane też moderatorami tła) typu ODG skutecznie zabezpieczają ludzi, zwierzęta i rośliny przed szkodliwym oddziaływaniem na nie promieniowania geopatycznego, pochodzącego od tzw. żył wodnych.

Odpromienniki bioaktywne typu ODT, skutecznie zabezpieczają przed szkodliwym naturalnym promieniowaniem elektromagnetycznym oraz promieniowaniem elektromagnetycznym urządzeń, instalowanych tak w mieszkaniach jak i w miejscach pracy. Skutecznie zabezpieczają przed szkodliwym promieniowaniem emitowanym przez nowoczesne urządzenia techniczne, takie jak: telewizory kolorowe, komputery, dalekopisy, kuchenki mikrofalowe, stacje transformatorowe, linie przesyłowe wysokiego napięcia, anteny satelitarne, diagnostyczną aparaturę medyczną i inne.

Rodzaj i typ zamontowanego odpromiennika zależy od powierzchni zabezpieczanej oraz natężenia szkodliwego promieniowania i w związku z tym stosuje się następujące typy odpromienników: ODG-200, ODG-300. Praktycznie odpromienniki ODG-200 stosowane są w małych mieszkaniach, a odpromienniki ODG-300 w mieszkaniach większych, w domach jednorodzinnych. W większych budowlach jak, biurowce, hale produkcyjne czy sportowe, kościoły stosuje się dwa lub więcej

zestawów odpromienników.

W układzie odpromienniki typu ODT-3 stosuje się do neutralizacji szkodliwego oddziaływania lewoskrętnych pól wirowych.

Odpromienniki typu ODT-3 stosuje się w zależności od rodzaju urządzenia technicznego i promieniowania.

Montaż odpromienników nie narusza konstrukcji urządzeń technicznych. Odpromienniki typu ODG i ODT wykonywane są z materiałów nie szkodliwych dla zdrowia. Odpowiednio dobrane do ich budowy komponenty gwarantują długo-trwałe i prawidłowe działanie. Zamontowane odpromienniki nie wymagają żadnej obsługi ani konserwacji.

Wymiary odpromiennika ODG-100,ODT-1,ODT-2:dł./szer./wys.-30x16x12mm.

Wymiary odpromiennika ODG-200,ODG-300, ODT-3: dł./szer./wys.-30x19x12mm.

Kolor odpromiennika- ODG- złoty, ODT- srebrny.

Poprawne dostrojenie odpromienników powinno zapewnić należyłą jakość wykonanej usługi. Zapewnia to duży komfort psychiczny i fizyczny osobom przebywającym w zabezpieczonych pomieszczeniach.

Rozpoczęcie pracy odpromiennika zaczyna się z chwilą jego dostrojenia i zamontowania, co jest wyczuwalne natychmiast, lecz odbierane w sposób ściśle indywidualny, charakterystyczny dla danej osoby.

54

21.3. Ocena działania ekranów radiestezyjnych, emiterów i odpromienników.

Mamy w sprzedaży znaczną liczbę „cudownych uzdrawiających wynalazków” - przeważnie emitujących lecznicze energie lub zabezpieczających przed wszystkimi szkodliwościami otaczającego nas świata. Poziom wiedzy społeczeństwa w tym „temacie tabu” sprawia, że czyhające na nas i często kupowane różne niesprawdzone urządzenia działają inaczej niż zakładane ich przeznaczenie. Czasami emitowane z urządzenia promieniowanie jest bardziej szkodliwe od tego które ma być przez nie neutralizowane. Musimy pamiętać, że zdrowie to równowaga na wielu poziomach, w tym na poziomie energetycznym.

Nawet emitowana „lecznicza energia” z urządzenia może doprowadzić do przedawkowania co przekłada się w dłuższym okresie na inne zaburzenia chorobowe. Zdrowie to równowaga. Często długotrwałe przedawkowanie, nawet niby niegroźną energią magnetyczną, powoduje zaburzenia równowagi energetycznej osoby i wstęp do rozwijających się chorób.

Pamiętajmy – wszystko z umiarem i w odpowiedniej ilości. Nawet nasze kochane słodycze przy nadmiernym spożywaniu stają się niebezpieczne.

Zawodowy radiesteta nie może odnosić się tylko do szkodliwości pochodzących od żył wodnych czy innych promieniowań geopatycznych ale musi zająć również stanowisko odnośnie pozytywnych i szkodliwych oddziaływań promieniowań sieciowych.

Ocena czy ekspertyza radiestezyjna, bez uwzględnienia pól wirowych, jest niecałkowita a tym samym bezwartościowa.

DODATKI - ARTYKUŁY PUBLIKOWANE W PRASIE.

I Bezplodność a polaryzacja magnetyczna par.

Posiadanie własnego dziecka jest celem i marzeniem większości par. Naturalne zajście w ciążę w normalnym okresie występuje u około 80% par. Obecnie już co piąta para w Polsce oczekuje dłuższy czas na poczęcie dziecka. Jeśli cel ten nie zostaje spełniony, może doprowadzić do nieprzewidywanych problemów i często do ciężkiego kryzysu emocjonalnego w małżeństwie. Czasami bywa przyczyną rozpadu małżeństwa. Według medycyny akademickiej niepłodność (bezplodność) jest stanem, w którym zachodzi niemożność zajścia w ciążę pomimo rocznego współżycia seksualnego w określonych warunkach. Brak możliwości poczęcia dziecka ma

najczęściej przyczynę natury medycznej. Przyczyny niepłodności są zróżnicowane i dotyczą obojga partnerów. Niepłodność może być pierwotna, gdy kobieta nie może zajść w swoją pierwszą ciążę, lub wtórna, gdy ma już potomstwo, a nie może doczekać się kolejnego dziecka. Jest grupa par niepłodnych z niewiadomych przyczyn (jest to tzw. niepłodność idiopatyczna). Leczenie niepłodności idiopatycznej przysparza specyficznych problemów, ponieważ nie znamy przyczyn powodujących tę niepłodność. Nie występują nieprawidłowości w podstawowych badaniach diagnostycznych. Statystyki wskazują, że w 15% przypadków przyczyny są nieznane. Większość par z niepłodnością idiopatyczną leczona jest zachowawczo. Problem niepłodności niewyjaśnionego pochodzenia medycyna akademicka wiąże z zaburzeniami natury emocjonalnej.

Oprócz pomocy ze strony medycyny akademickiej, niepłodne pary mogą szukać pomocy w medycynie naturalnej.

Biopole każdej żywej istoty charakteryzuje się polaryzacją elektryczną i magnetyczną, na którą zwrócił uwagę nauki, już w latach 30. XX wieku, dr Harold Saxton Burr (Yale University, New Haven, Connecticut). Wykazał on również, że pole to jest niewidzialnym organizatorem fizjologii każdego organizmu [1, 2], a więc również organizmu człowieka. Biopole to kwestia nie tylko bardzo złożona, ale i nie do końca poznana. W pojęciu ogólnym jest zbiorem złożonym, wielopoziomowym i jest "wypadkową" energii szeregu układów i narządów. Jednocześnie

55

występuje wiele układów energetycznych dających razem obraz pola biologicznego. Każda komórka ciała jest ogniwem elektrycznym, więc jest spolaryzowana. Pole biologiczne jest dynamiczne, a więc generuje lokalne pola magnetyczne. Do tego mamy jeszcze bioplazmę, której strukturę poznaliśmy jedynie częściowo, ale to ona jest w dużym stopniu nośnikiem zarówno energii jak i informacji w organizmie. Nie ma więc w tym nic dziwnego, że medycyna naturalna wykorzystuje pole biologiczne i jego właściwości w procesach diagnostycznych i korekcyjnych.

Fakt istnienia biopola jest zwykle wyśmiewany przez wielu „pseudo ekspertów medycznych” i „pseudo ekspertów tematu energetyki człowieka”. Z biopola możemy wyróżnić zagadnienia związane z polaryzacją magnetyczną człowieka. Są one znane w medycynie naturalnej. Stwierdzono, iż regulacja magnetyzmu pary powoduje bardzo często kres problemów niepłodności. Polaryzacja magnetyczna ma wpływ na płodność. Rozróżnia się polaryzację magnetyczną męską i żeńską (podobnie mamy podział na polaryzację elektryczną męską i żeńską).

Badania polaryzacji magnetycznej dokonuje się w określonych punktach pomiarowych dłoni i stóp. Polaryzację męską cechuje to, że lewa ręka i prawa noga mają polaryzację minusową a prawa ręka i lewa noga mają polaryzację plusową. Polaryzację żeńską cechuje to, że lewa ręka i prawa noga mają polaryzację plusową a prawa ręka i lewa noga mają polaryzację minusową. Czyli u kobiety odwrotnie niż u mężczyzny.

Zmiana lub utrata polaryzacji może nastąpić w przypadku poważnej choroby, przeżycia silnego stresu lub ciągłej sytuacji stresowej. Przyczyną również może być dłuższe przebywanie w zasięgu naturalnego szkodliwego, magnetycznego pola wirowego lub korzystanie z niektórych metod oduczania nałogów (np. kuracje antynikotynowe – aparatem za pomocą spolaryzowanych elektrod).

Badanie polaryzacji osoby można wykonać metodami radiestezyjnymi. Określenia polaryzacji magnetycznej człowieka można dokonać również za pomocą pomiarów elektronicznych.

W mojej długoletniej praktyce bioterapeuty i radiestety stwierdziłem następujące zależności:

1. Przy polaryzacji właściwej obu płodnych partnerów rodzą się dzieci obu płci.
2. W przypadku odmiennej polaryzacji u obu partnerów i przy braku niepłodności na świat przychodzą same dziewczynki. Tu dla uzyskania potomka płci męskiej albo żeńskiej (obowiązują dodatkowe zasady ad. płci) należy odwrócić polaryzację magnetyczną obu partnerom.
3. W przypadku jednakowej polaryzacji obu partnerów występuje brak potomstwa. W tym przypadku należy zmienić polaryzację u osoby o niewłaściwej polaryzacji[3] dla jej płci. To znaczy - jeżeli obie osoby mają polaryzację męską to kobiecie zmieniamy na polaryzację żeńską a jeżeli obie osoby mają polaryzację żeńską to mężczyźnie zmieniamy na polaryzację męską.

4. Występuje również zjawisko bardzo słabej polaryzacji (polaryzacja - 0) u jednego z partnerów. W tym przypadku występuje również brak możliwości poczęcia - należy przywrócić prawidłową polaryzację.

Czasami w literaturze i w dyskusjach spotykam się z błędnymi informacjami, że przypadku jednakowej polaryzacji żeńskiej, obu partnerów, na świat przychodzą same dziewczynki.

Sporadycznie zdarza się, że zaburzenie polaryzacji spowodowane małym, szkodliwym polem wirowym powoduje u niektórych nietypowy i zaskakujący stan polaryzacji. Sprawdzając polaryzację w punktach pomiarowych rąk i stóp otrzymujemy wynik niekompatybilny z ogólną polaryzacją magnetyczną danej osoby.

W tym przypadku należy ustalić miejsce gdzie występują zaburzenia pola wirowego i wyeliminować lub zabezpieczyć to miejsca przebywania.

Po prawidłowej regulacji polaryzacji pary może dojść do poczęcia już w pierwszym, kolejnym okresie płodności kobiety. Prawidłowa regulacja polaryzacji magnetycznej przynosi oczekiwane efekty przede wszystkim w przypadkach gdy nie występują nieprawidłowości w podstawowych, medycznych badaniach diagnostycznych.

Zjawisko zapłodnienia komórki jajowej, pod kątem energetycznym, było badane przez

56

ostatnie pół wieku.[4] Badania były przeprowadzane w zakresie ładunków elektrycznych. Badania wykazały, że plemniki, w zależności od tego czy zawierały chromosom X czy Y, były przyciągane przez różny ładunek elektryczny. Kolejne odkrycie wykazało, że błona komórki jajowej w przewidywalnych cyklach ma zmienny ładunek elektryczny, który przyciąga albo odrzuca plemniki z chromosomem X albo Y. Zmienna polaryzacja elektryczna błony komórki jajowej to naturalny sposób na regulację zmienności płci. Przypuszczalnie podobne zjawisko wywołuje polaryzacja magnetyczna komórki jajowej i plemników. Tak możemy wyjaśnić np dlaczego nie dochodzi do zapłodnienia, jeżeli obaj partnerzy mają jednakową polaryzację lub zanik polaryzacji. Przy polaryzacji męskiej główka plemnika ma polaryzację plusową. W przypadku niewłaściwej polaryzacji kobiety zmienia się polaryzacja biegunowa komórki jajowej. Może to powodować, że plemnik o polaryzacji „męskiej” nie może wykonać reakcji akrosomalnej [5] z komórką jajową o zmienionej polaryzacji. Układ polaryzacji męskiej i żeńskiej ma szczególne znaczenie w chwili zaplemnienia i pierwszych godzinach po zapłodnieniu tj. przy reakcji akrosomalnej plemnika, przy zespłaniu się obu komórek i początku rozwoju płodu.

W stosunkowo prosty sposób można dokonać przywrócenia prawidłowej polaryzacji osoby. Zmiana lub ugruntowanie polaryzacji może pozostać na stałe lub zmienić się po kilku godzinach lub dniach. Wtedy regulację należy powtórzyć. Ważnym jest by odmienna polaryzacja u obu partnerów występowała w chwili poczęcia. Po tym okresie nie powinien następować zanik polaryzacji magnetycznej u kobiety.

Omówione zmiany polaryzacji magnetycznej mają również znaczny wpływ przy zabiegach inseminacji czy In Vitro (część zabiegów kończy się niepowodzeniem jeżeli polaryzacja pary jest niewłaściwa).

W przypadkach 3 i 4 zabieg inseminacji nie przynosi oczekiwanego efektu – poczęcia.

W przypadku 4 zabieg In Vitro nie doprowadza do ciąży w przypadku zaniku polaryzacji u jednego z partnerów. Poziom ryzyka szczególnie wzrasta jeżeli zanik polaryzacji dotyczy kobiety. Przy tej metodzie mamy skuteczność na poziomie 40-50 %.

Duży wpływ na naturalne zajście w ciążę w normalnym okresie i na jej rozwój, mają szkodliwe naturalne promieniowania. Negatywny wpływ z promieniowania małych pól wirowych (naturalne, słabe promieniowanie jonizujące) może zaburzyć właściwą polaryzację oraz wpłynąć na rozwój ciąży szczególnie w pierwszym okresie. W skrajnych przypadkach bardzo silne, negatywne pole wirowe ma decydujący wpływ na przebieg ciąży. Może doprowadzić do poważnych powikłań chorobowych i poronienia.

Od ponad 15 lat pomagam skutecznie małżeństwom mającym problem z bezpłodnością.

W przypadkach w których medycyna stwierdza, że obaj małżonkowie są płodni a nie może

zaistnieć ciąża, przyczyną niepłodności przeważnie jest niewłaściwa polaryzacja małżonków lub jej brak. W przypadku braku polaryzacji magnetycznej u kobiety żadna metoda zapłodniania nie jest skuteczna. Jedynym "ratunkiem" jest uporządkowanie polaryzacji magnetycznej a wtedy problemy znikają.

W mojej praktyce terapeutycznej, przez należyte wyregulowanie parom polaryzacji magnetycznej ciała, doprowadzałem wielokrotnie do uzyskania oczekiwanego potomstwa.

Znane są przypadki, że małżonkowie nie mogli mieć razem potomstwa co bywało przyczyną rozwodu. W nowych rodzinach oboje doczekali się jednak własnych dzieci.

A na koniec trochę humorystycznie. Przecież odmienny układ polaryzacji żeńskiej i męskiej w końcu jest do czegoś potrzebny. Jajeczko musi w jakiś sposób przyciągnąć do siebie plemniki i pokazać im drogę, by je odnalazły i do niego dotarły.

Oprócz problemu z polaryzacją magnetyczną partnerów znaczny wpływ na bezpłodność mają wszechstronnie występujące, zwiększone promieniowania elektromagnetyczne z urządzeń technicznych. Dochodzą jeszcze do tego szkodliwe, naturalne promieniowania. Dawniej wyższy poziom szkodliwego napromieniowania energią elektromagnetyczną czy jonizującą dotyczył nielicznych zawodów. Obecnie zwiększone promieniowanie elektromagnetyczne występuje nawet na stanowiskach urzędniczych, oplecionych siecią bezprzewodową i kablową, różnymi urządzeniami i monitorami.

57

Jednym z naturalnych szkodliwych czynników wpływających na płodność obu płci są energie w obrębie szkodliwych, lewoskrętnych pól wirowych oraz energie przejęte i przenoszone przez żyły wodne. Powodują one dysharmonie i osłabienie całego organizmu człowieka, objawy chronicznego przemęczenia. Np. występujące w tych polach słabe promieniowanie jonizujące może mieć wpływ na niską liczbę plemników, ich słabą ruchliwość, skrócenie czasu ich przeżycia.

W przypadku kompleksowego podejścia do bezpłodności musimy zbadać oddziaływania technicznych i naturalnych promieniowań na parę. Zlikwidowanie szkodliwości promieniowań jest czynnikiem zwiększającym prawdopodobieństwo poczęcia i prawidłowego rozwoju płodu.

Problemy polaryzacji związane z inseminacją bydła badałem w 2008r w dużej oborze zarodowej w opolskim. Występowały tam podobne problemy z niewłaściwą polaryzacją jak u człowieka. Inseminator dysponował nasieniem różnych buhajów i z praktyki metodą prób i błędów wiedział o konieczności doboru buhaja do kojarzeń z określoną grupą krów, by były większe szanse na zacielenie. Posiadał wiedzę, że czasami inseminacja nie odnosiła skutku. Po przeprowadzeniu badań stwierdziłem, że wynikało to z faktu posiadania odmiennej polaryzacji osobniczej tj. tej samej polaryzacji magnetycznej buhaja i krowy. Nie dochodziło wtedy do zacielenia.

Jako wiceprezes Stowarzyszenia Rzecznawców Radiestezji w Warszawie, proponuję współpracę ze specjalistycznymi gabinetami i klinikami leczenia bezpłodności. Podjęcie współpracy w celu przeprowadzenia badań pod kątem wpływu polaryzacji magnetycznej na bezpłodność. Nasze spostrzeżenia w połączeniu z osiągnięciami medycyny pozwolą na dalsze zmniejszenie liczby par oczekujących, często bezskutecznie, na własne dzieci.

GRACJAN KUŹNIAK

[1] H. S. Burr, F. S. C. Northrop, *The electro-dynamic theory of life*, Quarterly Review of Biology, **10** (3), 322-333 (1935)

[2] H. S. Burr, C. I. Hovland, *Bio-electric correlates of development in Amblystoma*, Yale Journal of Biology and Medicine, **9**, 541-549 (1937)

[3] Niewłaściwa polaryzacja męska lub żeńska; dla mężczyzny - właściwą polaryzacją jest męska a niewłaściwą żeńska lub O, dla kobiety właściwą polaryzacją jest żeńska a niewłaściwą męska lub O.

[4] KRÓTKA HISTORIA ODKRYĆ -źródło:

http://www.babychoice.com/Poland/body_you_can_choose.html

W roku 1958 profesorowie Koltzoff i Shroder, słynni rosyjscy naukowcy doszli do wniosku, że jest możliwe oddzielenie plemników z chromosomem Y i X, przy udziale naładowanej anody i katody

W 1990, naukowcy z uniwersytetu w Roscoff odkryli zjawisko elektryczne pojawienia się świetlistej otoczki wokół komórki jajowej w momencie jej spotkania z plemnikiem.

W roku 1992, Uniwersytet Nauk Przyrodniczych w Tokio potwierdził odkrycia Koltzoffa i Schroder'a, doprowadzając do końca cykl ich doświadczeń i uzyskując separacje plemników w procesie elektrolizy.

W roku 1994 Patrick Schoun zakończył 15 letnie badanie na tysiącach ssaków i w r. 1996, po oficjalnych, finalnych testach na 155 parach, zaprezentował metodę BabyChoice, wykazującą współczynnik skuteczności wielkości 98,7%.

[5] Wniknięcie plemnika do komórki jajowej.

OPINIA DO ARTYKUŁU Lek. med. Eustachiusza Gaduli

Moja opinia na temat artykułu inż. Gracjana Kuźniaka pt., „Bezpłodność a polaryzacja magnetyczna”.

58

Mimo, że jestem specjalistą chirurgii i rehabilitacji i lekarzem ogólnym z problem bezpłodności z przyczyn nazywanych przez medycynę konwencjonalną idiopatycznymi stykam się od pierwszych lat swojej pracy zawodowej. Do końca lat 60-tych traktowałem je w sposób podobny jak konwencjonalna ginekologia. Dzięki różnym zbiegom okoliczności poza medycyną akademicką od połowy lat 60-tych zacząłem interesować się medycyną naturalną i niekonwencjonalną, w tym metodami kręgu akupunktury, radiestezją i bioterapią. Niemal od pierwszych spotkań z radiestetami zaskoczyło mnie odmienne podejście (szczególnie niektórych radiestetów księży) do problemów niepłodności z przyczyn pozamedycznych, a w medycynie zwanych idiopatycznymi.

Z powodu niewielkiej w tym czasie wiedzy na temat energetyki procesów życiowych wypowiedzi radiestetów omawiających problem tego typu niepłodności i sposobów jej leczenia były dla mnie zaskoczeniem, do którego podchodziłem z dużą dawką sceptycyzmu. Dopiero pogłębianie wiedzy

z zakresu radiestezji najpierw teoretycznej, a potem praktycznej we współpracy z wieloma najwybitniejszymi polskimi radiestetami powoli zmieniało mój stosunek do tego problemu. W pierwszej fazie tych zmian najpierw przemówiły do mnie coraz liczniejsze fakty, potwierdzające prawdziwość słów wielu radiestetów. Potem doszła do tego wiedza z zakresu akupunktury i bioelektroniki oraz pilna obserwacja działań wielu najwybitniejszych bioterapeutów. Życie dało mi okazję do obserwacji kilkudziesięciu ciąż i szczęśliwych narodzin dzieci u kobiet uważanych przez wiele lat za bezpłodne z przyczyn idiopatycznych, ale także u kobiet wielokrotnie roniących, rodzących niewcześnie czy przedwcześnie, a nawet rodzących martwe płody.

W międzyczasie wielokrotnie udawało mi się i nadal udaje się brać udział w skutecznym wspomaganiu leczenia pacjentek z problemem bezpłodności idiopatycznej za pomocą zabiegów akupunktury, a czasem i zabiegów bioterapii (ale tylko we współpracy z bioterapeutami).

W ostatnich dziesięcioleciach zapanowała coraz powszechniejsza moda na sztuczne zapłodnienia i inseminację In Vitro. Jako lekarz humanista od początku sceptycznie podchodziłem do tych metod, a wyniki obserwacji coraz szerszej i nie najlepszej praktyki innych uczyniły ze mnie zdecydowanego przeciwnika tych metod. Coraz łatwiejsza dostępność wiedzy na temat In Vitro w internecie czynią zbędnym szersze moje wypowiedzi na ten temat. Poza argumentami natury etyczno-moralnej przeciwnikiem metody In Vitro czynią mnie liczne niepowodzenia tych zabiegów i ich niekorzystny wpływ na stan zdrowia wielu kobiet, a w szczególności na ich układ hormonalny i stan psychiczny. Nie chcę także komentować ekonomicznego aspektu tej metody i pobudek lobbingu nią zainteresowanego.

Mam świadomość, że wobec szybko postępującego zmniejszania się populacji Polaków z powodu ujemnego przyrostu naturalnego i ciągle jeszcze utrzymującej się na wysokim poziomie emigracji, wzrost przyrostu naturalnego jest w naszym kraju jednym z najważniejszych celów strategicznych.

Zadecyduje on w istotny sposób nie tylko o naszym miejscu w Europie i świecie ale także o standardzie ekonomicznym naszego życia. Ale czemu ten problem, wg statystyk stanowiący 15% wszystkich przypadków niepłodności usiłuje się rozwiązywać metodą In Vitro, niosącą ze sobą tyle problemów i zagrożeń? Czemu ignoruje się skuteczne, bezpieczne i tanie metody naturalne? W czym interesie to leży?

W świetle dotychczasowej swojej wiedzy teoretycznej i praktycznej widzę ogromną wartość pracy inż. Gracjana Kuźniaka pt. „Bezpłodność a polaryzacja magnetyczna par”. Praca ta w sposób interesujący ilustruje postęp jaki w tym zakresie dokonał się w najnowszej radiestezji i bioterapii. Nie widzę obiektywnych powodów dla których nie mógłby on dotrzeć do polskiej medycyny konwencjonalnej, a szczególnie do ginekologii i położnictwa. Sprawa nabiera tym większej wagi, że jeśli nawet sejm uchwali ustawę akceptującą In Vitro (ciągle mało prawdopodobne), to i tak nie rozwiąże to większości polskich problemów, z ekonomicznymi włącznie.

W tej pracy na szczególną uwagę zasługują przedstawione przez Autora następujące zależności:

1. Przy polaryzacji właściwej obu płodnych partnerów rodzą się dzieci obu płci.
2. W przypadku odmiennej polaryzacji u obu partnerów i przy braku niepłodności na świat przychodzą same dziewczynki.
3. W przypadku jednakowej polaryzacji obu partnerów występuje brak potomstwa. W tym przypadku należy zmienić polaryzację u osoby o niewłaściwej polaryzacji dla jej płci. To znaczy -

59

jeżeli obie osoby mają polaryzację męską, to kobiecie zmieniamy na polaryzację żeńską, a jeżeli obie osoby mają polaryzację żeńską to mężczyźnie zmieniamy na polaryzację męską.

4. Występuje również zjawisko bardzo słabej polaryzacji (polaryzacja - 0) u jednego z partnerów. W tym przypadku występuje również brak możliwości poczęcia – należy przywrócić prawidłową polaryzację.

A to kolejny fragment pracy inż. Gracjana Kuźniaka zasługujący na głębszą analizę:

Zjawisko zapłodnienia komórki jajowej pod kątem energetycznym było badane przez ostatnie pół wieku. Badania były przeprowadzane w zakresie ładunków elektrycznych i wykazały, że plemniki, w zależności od tego czy zawierały chromosom X czy Y, były przyciągane przez różny ładunek elektryczny. Kolejne odkrycie wykazało, że błona komórki jajowej w przewidywalnych cyklach ma zmienny ładunek elektryczny, który przyciąga albo odrzuca plemniki z chromosomem X albo Y. Zmienna polaryzacja elektryczna błony komórki jajowej to naturalny sposób na regulację zmienności płci. Przypuszczalnie podobne zjawisko wywołuje polaryzacja magnetyczna komórki jajowej i plemników. Tak możemy wyjaśnić np. dlaczego nie dochodzi do zapłodnienia, jeżeli obaj partnerzy mają jednakową polaryzację lub zanik polaryzacji. Przy polaryzacji męskiej główka plemnika ma polaryzację plusową. W przypadku niewłaściwej polaryzacji kobiety zmienia się polaryzacja biegunowa komórki jajowej. Może to powodować, że plemnik o polaryzacji „męskiej” nie może wykonać reakcji akrosomalnej z komórką jajową o zmienionej polaryzacji. Układ polaryzacji męskiej i żeńskiej ma szczególne znaczenie w chwili zaplemnienia i w pierwszych godzinach po zapłodnieniu tj. przy reakcji akrosomalnej plemnika, przy zespłaniu się obu komórek i na początku rozwoju płodu.

W stosunkowo prosty sposób można dokonać przywrócenia prawidłowej polaryzacji osoby. Zmiana lub ugruntowanie polaryzacji może pozostać na stałe lub zmienić się po kilku godzinach lub dniach. Wtedy regulację należy powtórzyć. Ważnym jest by odmienna polaryzacja u obu partnerów występowała w chwili poczęcia. Po tym okresie nie powinien następować zanik polaryzacji magnetycznej u kobiety. Omówione zmiany polaryzacji magnetycznej mają również znaczny wpływ przy zabiegach inseminacji czy In Vitro (część zabiegów kończy się niepowodzeniem). W przypadkach 3 i 4 zabieg inseminacji nie przynosi oczekiwanego efektu – poczęcia. W przypadku 4 zabieg In Vitro nie doprowadza do ciąży w przypadku zaniku polaryzacji u jednego z partnerów. Poziom ryzyka szczególnie wzrasta jeżeli zanik polaryzacji dotyczy kobiety. Przy tej metodzie mamy skuteczność na poziomie 40-50 %.

Na zakończenie artykułu Autor pisze: *Jako wiceprezes Stowarzyszenia Rzeczników Radiestezji w Warszawie, proponuję współpracę ze specjalistycznymi gabinetami i klinikami leczenia bezpłodności. Podjęcie współpracy w celu przeprowadzenia badań pod kątem wpływu polaryzacji*

magnetycznej na bezpłodność. Nasze spostrzeżenia w połączeniu z osiągnięciami medycyny pozwolą na dalsze zmniejszenie liczby par oczekujących, często bezskutecznie, na własne dzieci.

Zdaję sobie sprawę, że przy ciągle jeszcze istniejącym w polskiej medycynie sceptycznym stosunku do procesów energetycznych organizmu takie podejście do spraw bezpłodności wydaje się nie do przyjęcia. Ale w medycynie i biologii ważniejsze od koncepcji teoretycznych są fakty, a te przemawiają na korzyść najnowszej radiestezji, wspieranej fizyką kwantową i nową biologią submolekularną. Czas najwyższy aby polscy decydenci polityczni i medyczni przełamali bariery psychologiczne i zaczęli się otwierać na szeroko pojętą integrację w medycynie, wbrew pozorom korzystną dla wszystkich, a niezbędną dla polskich pacjentów. A może minister Arłukowicz jako pierwszy dostrzeże w integracji medycyny szansę dla swego resortu i dla polskich pacjentów?

Lek. med. Eustachiusz Gadula specjalista chirurgii i rehabilitacji

Luty 2012

mgr Dariusz Kuźniak (mistrz radiestezji)

II Teleradiestezyjna ocena radiacji przy pomocy urządzeń łączności

W naszej codziennej praktyce bardzo często musimy dokonać szybkiej oceny radiacji

60

w odległych miejscach. Często są to miejsca, do których dotarcie byłoby wręcz niemożliwe, a przesyłanie planów do oceny radiacji trwałoby jakiś czas. Występują okoliczności, w wyniku których należy niezwłocznie określić radiację. Zdarza się, że jeden z domowników zabrania korzystania z naszych usług i wykonanie oceny jest utrudnione. Bardzo często klienci oczekują natychmiastowej oceny.

Dla zaspokojenia oczekiwań klientów opracowaliśmy metodę wstępnej oceny radiacji, opartej na telegnozji z wykorzystaniem współrzędnych celu uzyskiwanych za pośrednictwem takich urządzeń łączności jak telefon (najlepiej komórkowy lub z przenośną słuchawką), internet. Pozwala ona, w miarę dokładnie, na określenie rodzajów promieniowań i radiacji przy aktywnym udziale zainteresowanej osoby. I co najważniejsze metoda nie wymaga dużych nakładów, jest szybka i tania.

Metoda ta od dłuższego czasu sprawdza się w praktyce i jest często przeze mnie stosowana. Jej wiarygodność została potwierdzona przeprowadzonymi pomiarami doświadczalnymi. Ponieważ pracujemy w zespole wykonaliśmy szereg pomiarów kontrolnych. Ja mieszkam w Giżycku, a ojciec Gracjan w Brzeszczach (koło Oświęcimia), mieliśmy więc możliwość przeprowadzenia szeregu badań kontrolnych tej metody zarówno z zastosowaniem urządzeń łączności, jak i teleradiestezji. W obu miejscowościach wyznaczyliśmy punkty pomiarowe, ocenione przez jedną osobę na miejscu a drugą poprzez ocenę na odległość. Przy kontrolnych pomiarach teleradiestezyjnych współrzędną naprowadzającą była osoba stojąca w badanym miejscu, plan lub fotografia miejsca.

Dla oceny określonej przestrzeni powinno się brać pod uwagę kilka parametrów gdyż tylko ich kompleksowa analiza da w miarę rzetelny pogląd na wpływ badanego miejsca na zdrowie człowieka. Ocena wynikająca z analizy jednego czy dwóch parametrów jest niedostateczna i wadliwa.

W zależności od potrzeby przeprowadzamy ocenę ogólną radiacji lub w rozbiciu na rodzaje promieniowań. Musimy pamiętać, że w pomieszczeniach oprócz naturalnych radiacji mamy promieniowania z urządzeń technicznych i czasami szkodliwe promieniowanie kształtu. Bardzo często zapominamy o szkodliwym promieniowaniu, emitowanym przez kryształowe wazony czy wazy, mogącym zakłócać spokojny sen (nie tylko). Bardzo często jesteśmy zaskakiwani występowaniem szkodliwego promieniowania kształtu emitowanego przez przedmioty z metaloplastyki (lampy, kwietniki, stojaki). Promieniowanie kształtu np. przedmiotów z metaloplastyki potrafi objąć szarą energią znaczną część pokoju. Każdy przedmiot w pewnym sensie jest emitorem energii. Jedne kształty promieniają mocniej, drugie słabiej. W jednym kierunku pozytywnie a w innym negatywnie. Prawie wszystkie ostre krawędzie promieniają negatywnie. Bez wykonywania bezpośrednich pomiarów lub za pomocą fotografii, nie jesteśmy

w stanie zająć stanowiska w stosunku do określonego przedmiotu. Proponowaną metodą teleradiestezijną możemy przy pomocy urządzeń łączności, dokonać ogólnej oceny promieniowania kształtu bez określenia jego źródła. Przy istnieniu kilku lub kilkunastu źródeł szkodliwego promieniowania kształtu otrzymujemy nieciekawe tło, wpływające na samopoczucie i zdrowie. Pocieszającym jest fakt, że w tym przypadku natężenie promieniowania maleje z kwadratem odległości od źródła emisji.

Dla przeprowadzenia właściwej oceny miejsca rozpatrujemy oddzielnie poszczególne grupy promieniowań. Przy ocenie radiacji naturalnych musimy pamiętać, że są one wypadkową oddziaływania od dołu i od góry o czym bardzo często się zapomina. Pomiary radiacji emitowanej tylko od dołu jest poważnym błędem.

Promieniowania elektromagnetyczne pochodzące od sprzętu i od urządzeń mają również znaczny wpływ na nasze zdrowie. Jednak nie możemy je, przy pomiarach, łączyć razem z promieniowaniami naturalnymi. Tym bardziej, że nie możemy je neutralizować razem jednym odpromiennikiem. Są to promieniowania „różnego typu” i wymagają oddzielnego sposobu zabezpieczenia. Twierdzenia niektórych osób, że wystarczy do zabezpieczenia jeden odpromiennik czy ekran wynika z powierzchownego traktowania sprawy wynikające z niewłaściwego wykonania odpowiednich pomiarów, ewentualnie ze względu na brak dostatecznej wiedzy w tym temacie. Musimy pamiętać, że oprócz promieniowania elektromagnetycznego urządzenia emitują dynamiczne pola wirowe.

61

Przy ocenie radiacji (promieniowania) badanego miejsca używamy diagramów radiestezyjnych dla określenia czterech podstawowych parametrów.

Pierwszym podstawowym parametrem (wskaźnikiem) jest określenie poziomu witalności energetycznej promieniowania, witalności miejsca. Witalność miejsca decyduje o stanie zdrowia jak i przebiegu leczenia. Wartość pomiaru dokonujemy w oparciu o skalę Bovis'a. Wartością graniczną, wymaganą, jest 6 500JB. Korzystne są wyższe wartości w zakresie 8 000 JB ÷ 10 000JB gdzie następuje samoleczenie.

Drugim parametrem jest określenie oddziaływania biologicznego radiacji wg. autorskiego diagramu, skali GRADAN, oddziaływania biologicznego [1]. Diagram posiada zakresy skali od minus kilku tysięcy poprzez 0 do +100 jednostek Gradan. Diagram Gradan pozwala na określenie stopnia szkodliwości biologicznej lub pozytywnych skutków radiacji w badanym miejscu.

Jeżeli energia ma ujemny wpływ na zdrowie to będą wskazania po stronie minusowej diagramu. Czasami spotykamy się z wartościami plusowymi tzn. promieniowanie oddziałuje na człowieka stymulująco, przyspiesza powrót do zdrowia.

Trzecim parametrem (wskaźnikiem) jest kolor radiestezyjny promieniowania.

Kolor radiestezyjny określimy w oparciu o kołowy diagram kolorów. Niektórzy określają go wahadłem uniwersalnym co jest czynnością czasochłonną.

W każdym miejscu występuje kilka kolorów radiestezyjnych energii. Mają one przeważnie różne natężenie i różny wpływ na zdrowie człowieka. Największą szkodliwość dla człowieka stanowią lewoskrętne pola wirowe w których w składzie energetycznym występuje promieniowanie jonizujące (pasmo szarej energii i zieleni ujemnej). Występowanie tego pasma musimy sprawdzić w pierwszej kolejności gdyż ono decyduje o utracie zdrowia.

Czwartym określanym parametrem, przy pomiarze każdego koloru, jest określenie jego natężenia – intensywności. Dla danego koloru radiestezyjnego określamy natężenie w dziesięciostopniowej (logarytmicznej) skali poznańskiej. Wartość natężenia dla danego koloru określa jego wpływ na zdrowie.

Pomiędzy kolorami czarnym i białym jest pasmo tzw. „koloru szarego” w środku którego znajduje się tzw. „zieleń ujemna”. Pasma „koloru szarego” z zielenią ujemną należy do najbardziej szkodliwych kolorów radiestezyjnych dla człowieka. Musimy pamiętać, że część pasma koloru białego i czarnego (od strony pasma „koloru szarego”) jest energią jonizującą.

W miejscu spania i stałego, długotrwałego pobytu nie powinna występować energia koloru szarego a tym bardziej zieleni ujemnej.

Poniższe zestawienie przedstawia wpływ radiacji na zdrowie człowieka przy długotrwałym przebywaniu w danym miejscu.

Wpływ radiacji na zdrowie człowieka przy długotrwałym przebywaniu w danym miejscu	Witalność miejsca (skala Bovis'a)	Natężenie promieniowania (skala logarytmiczna od 0 ⁰ do 10 ⁰ - SKALA POZNANSKA)			Oddziaływanie biologiczne. (skala gradan – liniowa otwarta) szkodliwość biologiczna
		Kolory widzialne	Kolory szare	Kolor zieleni ujemnej	
Stymulujący samouzdrawianie zdrowe promieniowanie promieniowanie lekko patogenne promieniowanie patogenne promieniowanie zagrażające życiu promieniowanie niedopuszczalne	> 8 000JB < 8 000JB ~ 6 500JB < 6 500JB ~ 5 000JB < 5 000JB ~ 3 500JB < 3 500JB ~ 1 000JB < 1 000JB	0 >0~2 ⁰ >2 ⁰ ~5 ⁰ >5 ⁰ ~8 ⁰ >8 ⁰ ~10 ⁰ 9 ⁰ ~10	0 >0~1 ⁰ >1 ⁰ ~3 ⁰ >3 ⁰ ~6 ⁰ >6 ⁰ ~10 ⁰ 9 ⁰ ~10 ⁰	0 >0~0,5 ⁰ >0,5 ⁰ ~2,0 ⁰ >2,0 ⁰ ~4,0 ⁰ >4,0 ⁰ ~10 ⁰ 9,5 ⁰ ~10 ⁰	> 100JG Dodatknie i do -50JG <-50JG do -200JG <-200JG do -700JG < -700JG < -1500JG

Kolejnymi pomiarami mogą być:

– ustalenie rodzaju przeważającej energii (powinna być elektromagnetyczna)

– ustalenie polaryzacji podłogi lub podłoża (powinna być minusowa).

Dopiero analiza wszystkich wyników pomiarów pozwala na ocenę danego miejsca.

Należy pamiętać, że poszczególne parametry są tylko częściowo od siebie zależne.

62

Pomiary kontrolne wykonywane były w ten sposób, że jedna osoba w terenie wyznaczała punkty pomiarowe i oceniała bezpośrednio ich wartości. Następnie w trakcie rozmowy telefonicznej zajmowała pozycję w poszczególnych punktach, a druga metodą teleradiestezijną przy zastosowaniu telefonu dokonywała oceny. Otrzymywane wyniki były zadowalające.

Podobnie wykonywaliśmy pomiary teleradiestezyjnie oznaczonych punktów pomiarowych na planie lub na zdjęciu. W tym miejscu chcę podkreślić, że specjalnie „przesunięte na planie” miejsce pomiaru np. ujęcia wody, a oznaczone prawidłowo w terenie, przy zastosowaniu odpowiedniej techniki nie powodowało złych odczytów. Analizę należało wykonać mentalnie w stosunku do faktycznego miejsca w terenie posiłkując się pomocniczo planem.

Pomiary dokonywane na miejscu i teleradiestezyjne nie różniły się znacząco i były wykonywane w różnych wariantach. Po szeregu doświadczeniach metoda została zastosowana w praktyce.

Opiszę tu przykładowo sprawdzenie miejsca spania, dokonywanego powyższą metodą. Oceny dokonujemy w ten sposób, że zainteresowana osoba staje w badanym miejscu (np. na łóżku), zgłasza badającemu, że można rozpocząć sprawdzanie. W tym miejscu dokonujemy oceny określając rodzaje radiacji i ich szkodliwości w miejscu spania. Jeżeli szkodliwość radiacji jest zbyt duża, osoba udaje się w miejsce gdzie można przesunąć łóżko, zgłasza badającemu, że można rozpocząć sprawdzanie i dokonujemy ponownie oceny miejsca. Jeżeli jest to konieczne, to dokonujemy pomiarów w innych miejscach wg. podanych zasad. Po dokonaniu kilku pomiarów wybieramy miejsce, które odpowiada zainteresowanej osobie. Przy ocenie miejsca możemy dokonywać pomiarów i szacowania różnych parametrów. Jeżeli jest to konieczne, to po wstępnej teleradiestezyjnej ocenie miejsca możemy je sprawdzić bezpośrednio po przybyciu do zainteresowanej osoby i ewentualnie wykonać zabezpieczenie przed szkodliwą radiacją.

Podobnie możemy sprawdzić napromieniowanie rozmawiającej z nami osoby i dokonać oceny z podziałem na rodzaje radiacji i ich szkodliwości.

Przykłady z początkowego okresu stosowania tej metody.:

1. W październiku 2007r studentka Ania z Warszawy zgłosiła telefonicznie problem, że pojawiły się bóle głowy, jest stale przemęczona i nie może spać. W nowym roku akademickim otrzymała pokój w Domu Studenta przy ul. Nowoursynowskiej. W pokoju tym były trzy łóżka. Stwierdziłem powyższą metodą, że jej łóżko znajdowało się w obrębie mocnego, szkodliwego pola wirowego. Pozostałe dwa łóżka były poza polem wirowym. Ania uzgodniła ze swą koleżanką Kasią, że będą spały na zmianę w pechowym łóżku. Ponieważ koleżanka Kasia nie odczuwała większych dolegliwości w tym miejscu, postanowiła, że będzie tam spała na stałe. Po niedługim czasie

pojawiła się bezsenność i niespokojne sny. Przed końcem listopada dolegliwości Ani ustąpiły. Na początku grudnia Kasia, po przebudzeniu się, była często osłabiona i często odczuwała przemęczenie cały dzień. Stan jej osłabienia stopniowo zwiększał się. Kasia po zmianie miejsca spania odzyskała prawidłowy sen i dobre samopoczucie. W miesiącu styczniu studentki zmieniły pokój.

2. Podobnie udzielałem konsultacji poprzez internet :

w miesiącu czerwcu 2007 w Anglii – Annie w miejscowości Woking koło Londynu.

w miesiącu lipcu 2007 w Irlandii – Rafałowi w miejscowości Naas.

w miesiącu lipcu 2008 w Chicago – znajomemu mojej siostry.

3. Podobnych konsultacji udzielał Gracjan Kuźniak swoim kolegom (również z Cechu):

w miesiącu lipcu 2007r Stanisławowi, gdy po poważnym zabiegu chirurgicznym otrzymał łóżko w szpitalu, które znajdowało się w obrębie mocnego, szkodliwego pola wirowego. Stanisław po zwróconej mu uwadze sam sprawdził, że miejsce ma dużą szkodliwość biologiczną i zmienił je.

W miesiącu grudniu 2007 Zdzisławowi, gdy po powrocie do domu po poważnym zabiegu chirurgicznym miał miejsce do spania w części mieszkania o znacznej szkodliwości biologicznej.

4. Kętrzyn, kwiecień 2008 r.

Ocena radiacji w domu jednorodzinnym. W tym przypadku Gracjan przy pomocy Andrzeja, właściciela domu, powyższą metodą dokładnie dokonał oceny występujących radiacji. Pomiar

63

zostały naniesione na plan domu. Po paru dniach dokonałem pomiarów na miejscu i odnotowałem wyniki na planie domu. Porównanie wyników z wykonanych niezależnie pomiarów było zadowalające.

Obecnie wykorzystujemy tą metodę kilka razy dziennie.

Podsumowanie

Przedstawiona metoda wstępnej oceny radiacji, przy pomocy urządzeń łączności, planu czy zdjęcia gwarantuje dostateczną dokładność pomiarów. Przy należyтым podejściu i praktyce można bardzo szybko i w miarę rzetelnie dokonywać pomiarów w odległych miejscach. Ten sposób prowadzenia pomiarów jednoznacznie potwierdza fakt, że ta metoda pomiarów radiestezyjnych wykorzystuje w swoich rozpoznaniach postrzeganie pozazmysłowe (telegnozję).

Kontakt telefoniczny z osobą, plan czy fotografia miejsca jest czynnikiem naprowadzającym o charakterze współrzędnych naprowadzających.

Przy rozmowie lub korzystaniu z fotografii osoby uzyskujemy naprowadzenie na konkretną osobę bez względu na miejsce w którym się ona znajduje. Możemy dokonać rozpoznania stanu zdrowia lub napromieniowania metodą teleradiestezji (telegnozji) w aktualnym czasie.

W szczególnych przypadkach możemy korzystać z metod pozwalających na przesunięcie oceny w czasie. Są to metody powiązane z retrokognicją i prekognicją. Na zasadach retrokognicji możemy ocenić stan w dniu robienia fotografii lub we wcześniejszym okresie.

W trakcie prowadzonych kursów czy warsztatów radiestezyjnych uczymy z dobrym skutkiem tych metod. Ocena przy pomocy urządzeń łączności, planu czy fotografii nie wymaga „wchodzenia w odmienne stany świadomości” lub może tylko w nieznacznym i niewyczuwalnym zakresie. Wystarczy, że przy czynnościach wyobrazimy sobie dane miejsce, osobę, określony czas i będziemy skupieni jak przy zrozumiałym czytaniu.

Ta metoda może mieć duże znaczenie w działalności profilaktycznej, prozdrowotnej. Może służyć do oceny ryzyka zachorowalności w okresie przed powstaniem zaburzeń chorobowych na poziomie wykrywalnym przez diagnostykę medyczną.

Ponieważ metoda jest wyjątkowo prosta i tania, dokonujemy bezpłatnej analizy miejsca spania w oparciu o plan, każdej osobie, która zgłosi zapotrzebowanie.

Dariusz Kuźniak, www.radiestezja.za.pl

III NIE RYZYKUJ UTRATĄ SWOJEGO ZDROWIA

inż. Gracjan Kuźniak, mgr Dariusz Kuźniak

Niedoceniany układ promieniowań sieciowych decyduje również o naszym zdrowiu.

Pragniemy przedstawić nowy, nieznany nurt w zawodowej geobiologii i radiestezji o energiach naturalnych powiązanych z promieniowaniami sieciowymi. Stosunki poszczególnych grup społeczeństwa i środowisk do geobiologii i radiestezji są często radykalnie skrajne. Powody są różne - począwszy od niewiedzy, a skończywszy na przekonaniach, nie wykluczając po drodze niezdrowych antagonizmów ekonomicznych i zawodowych. Musimy tutaj odważnie stwierdzić i powiedzieć, że geobiologia a szczególnie radiestezja nie znalazła u nas ogólnej akceptacji. Powiązanie radiestezji z ekologią i biologią jest oczywiste, a jej rola w tworzeniu optymalnych dla człowieka warunków ekologiczno - zdrowotnych jest bezsporna. I niezależnie od wiary w istnienie naturalnych promieniowań oraz wiedzy o wpływie na nasze zdrowie jesteśmy stale poddawani ich

64

pozytywnym lub negatywnym oddziaływaniom.

Przedstawimy Państwu informacje o jednym z najpoważniejszych czynników chorobotwórczych występującym wszędzie w naszym środowisku.

W układzie promieniowań sieciowych występują kolumny energii decydujące o naszym zdrowiu i samopoczuciu. Wiedza ta jest dostępna ale zasadniczo lekceważona przez środowisko radiestetów i bioenergoterapeutów. Sprawa jest o tyle intrygująca, że znajdujemy się obecnie w kilkuletnim okresie o wzmożonym wzroście szkodliwości promieniowań naturalnych w naszym środowisku. Jest to powiązane z okresowym, zwiększonym występowaniem plam na słońcu. Śladowo dotarła do wiadomości społeczeństwa, informacja o promieniowaniach sieciowych to jest tzw. sieci geobiologicznej. Pierwsze informacje podane zostały w 1975 r. podczas Międzynarodowego Sympozjum Kompatybilności Elektromagnetycznej w Szwajcarii. Stąd polska potoczna nazwa tego promieniowania, promieniowanie Siatki Szwajcarskiej (inaczej Siatka Hartmana). Początkowo sądzono, że szkodliwość od tego promieniowania jest nieznaczna i to utkwiło na stałe w świadomości większości radiestetów.

Większość radiestetów interesuje się wyłącznie tradycyjnymi zagrożeniami geopatycznymi, powiązanymi przede wszystkim z żyłami wodnymi, nie zauważając postępu w badaniach promieniowań. Nie zauważają występowania pozytywnych energii w naszym środowisku. W XXI wieku mamy już do dyspozycji przyrządy pomiarowe do badania subtelných, naturalnych energii również z układu promieniowań sieciowych. Ale kto się interesuje promieniowaniami sieciowymi. Wystarczy, że przyjęto niewłaściwą, uproszczoną koncepcję, że wszystkie żyły wodne szkodzą i że jest to wróg nr 1 naszego zdrowia. Tą opinią większość z nas żyje ale rzeczywistość jest trochę inna. Decydującą rolę odgrywają promieniowania sieciowe na które składają się między innymi, siatki znane jako siatka szwajcarska (Hartmana), siatka Curiego i inne. Dotychczasowa wiedza o tych promieniowaniach w środowisku radiestetów i naturoterapeutów jest słaba i nie do końca prawdziwa. Utrwały się pierwsze informacje, że siatki nie są bardzo szkodliwe jeżeli unika się ich pasm i skrzyżowań. Nic bardziej błędnego. Piętnastoletnie badania i praktyka naszego zespołu badawczego [1] wykazały, że problem jest bardziej skomplikowany. Elementami składowymi siatki są pionowe kolumny energii tzw. pola wirowe lewoskrętne o negatywnym oddziaływaniu (na większość organizmów żywych) i prawoskrętne o pozytywnym oddziaływaniu oraz pola bez wirowe. W okresie ostatnich czterech lat, przeprowadzając badania w zakresie promieniowań sieciowych obserwowaliśmy gwałtowny wzrost szkodliwości promieniowań naturalnych w naszym środowisku. Długo nasz zespół badawczy zastanawiał się nad przyczynami takiego zjawiska. Szkodliwość biologiczną [2] zwiększał wzrost natężenia promieniowania jonizującego

w naturalnych, lewoskrętnych polach wirowych [3]. Dopiero skojarzenie faktów wzrostu szkodliwości promieniowania ze wzrostem aktywności wulkanów, zwiększenia liczby trzęsień ziemi i plamami na słońcu uświadomiło nam, że może to być przyczyną zwiększenia się natężenia promieniowania jonizującego.

Całą sytuację obecnie pogarsza zwiększone promieniowanie jonizujące wynikające z maksimum aktywności słonecznej przypadającej na lata 2012 i 2013.

Zwiększenie aktywności słonecznej wiąże się ze wzrostem występowania plam słonecznych podlegającym cykлом, które trwają zwykle około 11 lat. Co drugi cykl jest bardziej intensywny ale obecny przejawia nadzwyczajną aktywność.

Naukowcy z NASA i NOAA poinformowali, że w tym roku aktywność słoneczna uległa

zdecydowanej intensyfikacji. To największe przebudzenie naszej gwiazdy od wielu lat. Badacze

twierdzą, że w tej chwili do Ziemi dociera znacznie więcej słonecznego promieniowania niż zwykle. Wiąże się to z tym, że w latach 2012 - 2013 będziemy znacznie bardziej narażeni na promieniowanie jonizujące niż do tego jesteśmy przyzwyczajeni. Prawdopodobnie szczyt obecnej aktywności przypadnie na rok 2013.

65

Według naszych spostrzeżeń i przemyśleń zwiększenie aktywności słonecznej jest przyczyną okresowego wzrostu naturalnego szkodliwego promieniowania w układzie promieniowań sieciowych.

Przyjmowane dotychczas założenia, że szkodliwość pasm siatki występuje tylko na pasmach podstawowych (pasma o szerokości 18 – 20 cm) i wyższego rzędu (wielokrotność tej szerokości) oraz na węzłach (przecięciach siatki) są również nie do końca prawdziwe. Składowa energii tego promieniowania – naturalne promieniowanie jonizujące - jest określana w radiestezji i dziedzinach pokrewnych jako zieleń ujemna lub kolor szary. Promieniowanie jonizujące ma niekorzystny wpływ na organizm ludzki. Niektórzy radiesteci przyjmują, że nie ma jeszcze możliwości neutralizowania tego promieniowania. Uważają, że należy je dokładnie nanosić wraz

z promieniowaniem cieków wodnych na plan mieszkania lub działki, podczas ekspertyzy radiestezyjnej, by można było uniknąć dłuższego przebywania w miejscach stanowiących zagrożenie dla zdrowia człowieka. My po przeprowadzonych kilkuletnich badaniach potrafimy już, układem dostrojonych odpromienników, neutralizować szkodliwe promieniowanie z pól wirowych oraz z żył wodnych.

Przyjmowana stara wiedza o siatkach Hartmana i Curiego jest trochę inna od rzeczywistości.

Część pasm nie prezentuje szkodliwego oddziaływania. Skrzyżowania pasm o szerokości 18 – 20 cm i ich wielokrotności też nie mają jednolitego oddziaływania na nasze zdrowie i środowisko. Na przecięciach pasm tego samego rodzaju występują pola wirowe (pionowe kolumny energii) pozytywne lub negatywne w określonym układzie i wielkościach. Tak więc przyjmowanie, że każde skrzyżowanie jest szkodliwe jest błędne. Pola wirowe występujące na skrzyżowaniach pasm, w zależności od rzędu pasm, mają średnice dochodzące do kilkunastu metrów obejmując tym samym kilka „okienek siatki szwajcarskiej” (Hartmana) które to przyjmuje się za bezpieczne. Tak więc dotychczasowa opinia, że szkodliwość występuje tylko na przecięciu pasm jest bardzo dużym błędem. Należy zaznaczyć, że siatka uznawana jako podstawowa przyjmuje podział na pasma niższego rzędu. W praktyce można powiedzieć, że podstawowe okno o wymiarach około 2 metry w kierunku N – S i 2,5 metra w kierunku E – W dzieli się na mniejsze okienka. Odczuwalny wpływ występuje do poziomu podziału na 16 mniejszych okienek gdzie występuje podobny układ mniejszych pól wirowych. Są one pozytywne i negatywne o średnicy ok 30 cm. Te mniejsze lewoskrętne posiadają dużą szkodliwość biologiczną. Mogą wywoływać nawet choroby nowotworowe ponieważ w swym składzie mają promieniowanie jonizujące (nie mylić z jonizacją ujemną powietrza która jest korzystna) . Układ tych małych, szkodliwych pól wirowych jest tak gęsty, że jest problemem ustawienie dwuosobowego łóżka w ten sposób by nie przechodziło przez nie najmniej jedno szkodliwe pole wirowe. Układ ten występuje w każdym miejscu lecz z różną

szkodliwością biologiczną. Stale spotykamy się z faktem wywoływania problemów zdrowotnych przez te małe, groźne pola wirowe. W praktyce możemy często spotkać również takie miejsce, że w obrębie dużego pozytywnego pola wirowego występuje kilka małych szkodliwych i pozytywnych pól wirowych. Taki stan jest najbardziej zdradliwy dla osoby mającej w takim miejscu miejsce do spania. Pozytywna energia powoduje, że osoba ma dużą witalność przekładającą się na dobre zdrowie i samopoczucie a małe pole wirowe, przechodzące przez jego ciało przez długi okres, powoduje ogromne zagrożenie dla zdrowia i życia. Ponieważ w polu szkodliwym występuje między innymi energia jonizująca, powoduje zaburzenia zdrowia w tym problemy nowotworowe.

„Zdrowa osoba” dowiaduje się nagle, że ma poważne problemy zdrowotne. Często wygląda to tak jakby choroba nowotworowa wystąpiła nagle u nie chorującej osoby. W tym przypadku jest to zazwyczaj w bardzo zaawansowane stadium.

Występowanie małych pól wirowych obserwujemy w całym układzie promieniowań sieciowych.

Przeceniana szkodliwość żył wodnych.

Mówiliśmy o szkodliwych polach wirowych a gdzie tu mowa o „złych żyłach wodnych” w które nie wszyscy wierzą ale które też na wszystkich oddziałują. Chcę tu wyjaśnić, że żyła wodna to nic innego jak obszar w gruncie o zwiększonym przepływie wody. W trakcie przepływu woda dodatkowo energetyzuje się płynąc przez pola wirowe o wysokiej lub niskiej witalności. Następuje

66

jakby przenoszenie energii przez żyłę wodną powodujące wydłużenie się rejonu oddziaływania określonego pola wirowego. Wydłużenie następuje zgodnie z kierunkiem przepływu wody w gruncie. I tu możemy powiedzieć, że płynąc żyła wodna w niektórych miejscach jest szkodliwa a w innych pozytywna. Sama energia „własna” z żyły wodnej nie jest tak szkodliwa jak się jej to przypisuje. Dotychczas przyjmowano, że określenie położenia żyły wodnej było równoznaczne ze stwierdzeniem „złego miejsca”. Jeżeli żyła wodna naenergetyzuje się pozytywną energią to wpływając na obszar o obniżonej witalności jest elementem podnoszącym zdrowotność tego miejsca. Zjawisko energetyzowania się wody w polach wirowych możemy porównać do zjawiska grzania i ochładzania wody.

Zjawisko pozytywnych i negatywnych odcinków jest mało znane nawet zawodowym radiestetom którzy często przyjmują zły pewnik, że każda żyła wodna szkodzi a przecięcie (skrzyżowanie) najwięcej. Wynika to przede wszystkim z braku wykonywania właściwych pomiarów energii w badanym miejscu. Taka niewiedza często powoduje przesunięcie miejsca spania z nad żyły wodnej w rejon oddziaływania szkodliwego pola wirowego które jest zawsze co najmniej kilka razy bardziej szkodliwe. Jest to sytuacja niedopuszczalna chociaż dość często występująca.

Jeżeli chcemy określić właściwości danego miejsca spania, pracy lub wypoczynku to należy określić kilka parametrów energetycznych. Bez właściwych pomiarów przy użyciu diagramów pomiarowych nie można dokonać rzetelnej oceny. I tu kłania się stara zasada, że w temacie zdrowia nie ma żartów. Pomiary należy zlecić osobie posiadającej odpowiednią wiedzę o promieniowaniach sieciowych i polach wirowych bo one decydują o zdrowotności lub szkodliwości miejsca. Bardzo ważnym elementem oceny jest umiejętność wykrywania i korzystania z pozytywnych pól wirowych. Przyspieszają one odpoczynek, relaks czy powrót do zdrowia. Według nas duże, pozytywne pola wirowe są miejscami moc. Posiłkowanie się tylko wiedzą o żyłach wodnych jest w tym temacie wielkim nieporozumieniem. Podstawowa wiedza radiestezyjna to zbyt mało. Wielu radiestetów dla wykonania prawidłowych pomiarów i określenia kilku parametrów energetycznych musi rozszerzyć swoje umiejętności i często wiedzę.

Sam fakt istnienia promieniowań sieciowych i występujących w ich rejonie zjawisk jest bagatelizowany przez większość „znawców radiestezji”. Wynika to zazwyczaj z niewiedzy lub ignorancji tematu. Przecież wystarczy zajmować się tylko żyłami wodnymi i można być z tego zadowolonym. Przeprowadzane badania promieniowań sieciowych oraz publikacje na ich temat jak na razie nie znalazły miejsca w nauczaniu nowoczesnej radiestezji przez większość ośrodków. Większość szkolących uważa, że lepiej żyć historią i historyczną radiestezją niż postępem i prawidłową profilaktyką gdyż wprowadza to często wymóg poszerzenia ich wiedzy i dotychczasowych technik działania. Niewłaściwe podejsze do oceny promieniowań i neutralizacji

szkodliwości promieniowań przez pseudo-radiestetów jest zjawiskiem bardzo nieetycznym i bardzo szkodliwym. Prym wiodą tutaj tzw. „przyjaciele rodziny” znajdujący się na kręceniu wahadłem w lewo lub w prawo w poszukiwaniu żył wodnych w mieszkaniu.

W większości przypadków, gdy radiesteta niweluje tylko promieniowanie z żył wodnych, jest działaniem daleko niewystarczającym. Rzeczywistość często weryfikuje to w brutalny sposób. Tylko dlatego niewłaściwa ocena i postępowanie odbija się na utracie zdrowia wprowadzonych w błąd osób.

Agresywność szkodliwych pól wirowych szczególnie uwidacznia się przy chwilowym pogorszeniu się stanu zdrowia czy kondycji psychicznej. Wtedy stwierdzamy, że niby po nie znaczącym epizodzie nie możemy powrócić do równowagi emocjonalnej lub zdrowia. Ale o wpływie na zdrowie przeczytamy w naszym innym artykule.

I jeszcze jedno spostrzeżenie. Mamy w sprzedaży znaczną liczbę „cudownych uzdrawiających wynalazków” - przeważnie emitujących lecznicze energie lub zabezpieczających przed wszystkimi szkodliwościami otaczającego nas świata. Poziom wiedzy społeczeństwa w tym „temacie tabu” sprawia, że czyhające na nas i często kupowane różne niesprawdzone urządzenia działają inaczej niż zakładane ich przeznaczenie. Czasami emitowane z urządzenia promieniowanie jest bardziej szkodliwe od tego które ma być przez nie neutralizowane. Musimy pamiętać, że zdrowie to równowaga na wielu poziomach, w tym na poziomie energetycznym.

67

Nawet emitowana „lecznicza energia” z urządzenia może doprowadzić do przedawkowania co przekłada się w dłuższym okresie na inne zaburzenia chorobowe. Zdrowie to równowaga. Często długotrwałe przedawkowanie, nawet niby niegroźną energią magnetyczną, powoduje zaburzenia równowagi energetycznej osoby i wstęp do rozwijających się chorób.

Pamiętajmy – wszystko z umiarem i w odpowiedniej ilości. Nawet nasze kochane słodkie przy nadmiernym spożywaniu stają się niebezpieczne.

PODSUMOWANIE.

W większości nasi radiesteci, w tym zawodowi, zatrzymali się z wiedzą i praktyką w początkowych latach XX wieku. Brak jest ośrodków czy stowarzyszeń radiestezyjnych prowadzących znaczące badania. Większość cechuje minimalizm. Spostrzeżenia odnośnie oddziaływania pól wirowych na człowieka można wprowadzić dla poprawy parametrów naszego środowiska. My to już realizujemy. Prawidłowa neutralizacja szkodliwości promieniowania podnosi komfort naszego samopoczucia i zdrowia. Jest wyeliminowaniem jednego z najpoważniejszych czynników chorobotwórczych. W rolnictwie poprawia wyniki gospodarcze.

Promieniowanie jonizujące występujące w lewoskrętnych polach wirowych działa ciągle, bez względu na jego natężenie i stymuluje rozwój poważnych chorób. Przy dużym natężeniu promieniowania występuje brak możliwości powrotu do zdrowia, szczególnie u osób starszych. Dla odzyskania zdrowia należy jak najszybciej zabezpieczyć się przed tym bardzo szkodliwym promieniowaniem. Nauki medyczne, wykazują bardzo dużą szkodliwość promieniowania jonizującego dla zdrowia człowieka. Czasami długotrwałe oddziaływanie zagraża życiu. Tylko nie zdajemy sobie sprawy z faktu, że naturalne promieniowanie jonizujące występuje częściej niż się tego spodziewamy. Specjalistyczna wiedza wysoko kwalifikowanych radiestetów pozwala na określenie zagrożonego miejsca jak i ograniczenie wpływu szkodliwego oddziaływania. Umiejętność odszukania pozytywnych pól wirowych umożliwia korzystanie z ich dobroczynnego wpływu.

[1] zespół badawczy w składzie:

inż. Gracjan Kuźniak – Brzeszcze

mgr Dariusz Kuźniak – Giżycko

Andrzej Świąć – Kłobuck

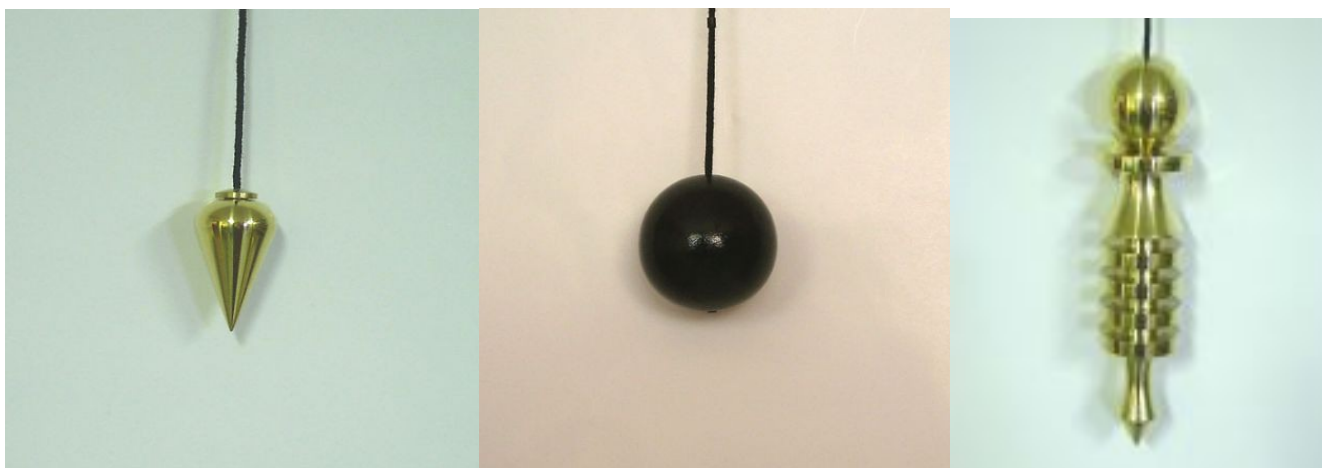
i od kwietnia 2012 r. Paweł Janik - Babice

[2] mierzona w oparciu o diagram oddziaływania biologicznego – SKALĘ GRADAN – jest to nowa, otwarta skala oddziaływania biologicznego określająca w jednostkach Gradan wpływ naturalnego promieniowania na nasze zdrowie.

[3] lewoskrętne pola wirowe – pionowe kolumny naturalnej energii występujące na niektórych

skrzyżowaniach siatki Hartmana (szwajcarskiej) – układzie promieniowań sieciowych.
Składową energii kolumny jest promieniowanie jonizujące. Rozkład pól wirowych w układzie promieniowań sieciowych odkrył zespół inż. Gracjana Kuźniaka [1] i dalej prowadzi pionierskie badania.

68

Wahadło kropelka.(podstawowe)
rys. nr 1

Wahadło neutralne (naturalne)
rys. Nr 2

Wahadło egipskie „Izis”
rys. Nr 3

Wahadło egipskie „Karnak”
rys. nr 4

Wahadło egipskie „Ozyrys”
rys. Nr 5

Wahadło „Mer-Izis”
rys. Nr 6

Rys. Nr 7 Wahadło uniwersalne.

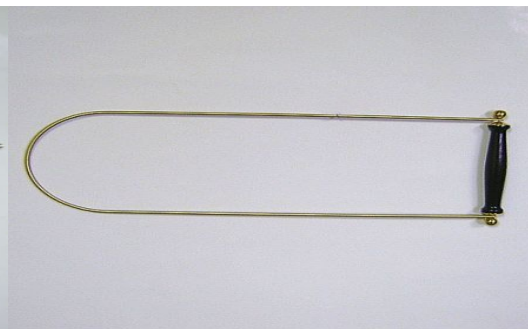

Rys. Nr 8 Różdźki jednoramienne.

69

Różdźki dwuramienne.
Rys. Nr 9

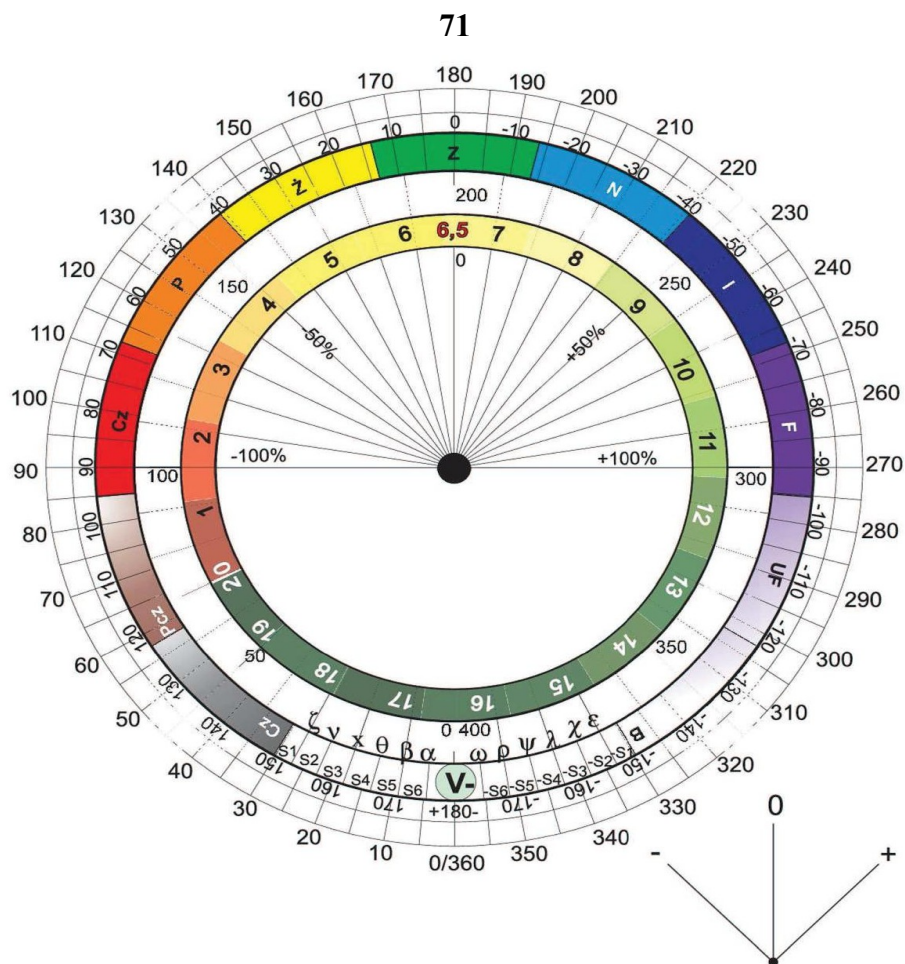

Różdźka Kosmos Pionowa.
Rys. Nr 10

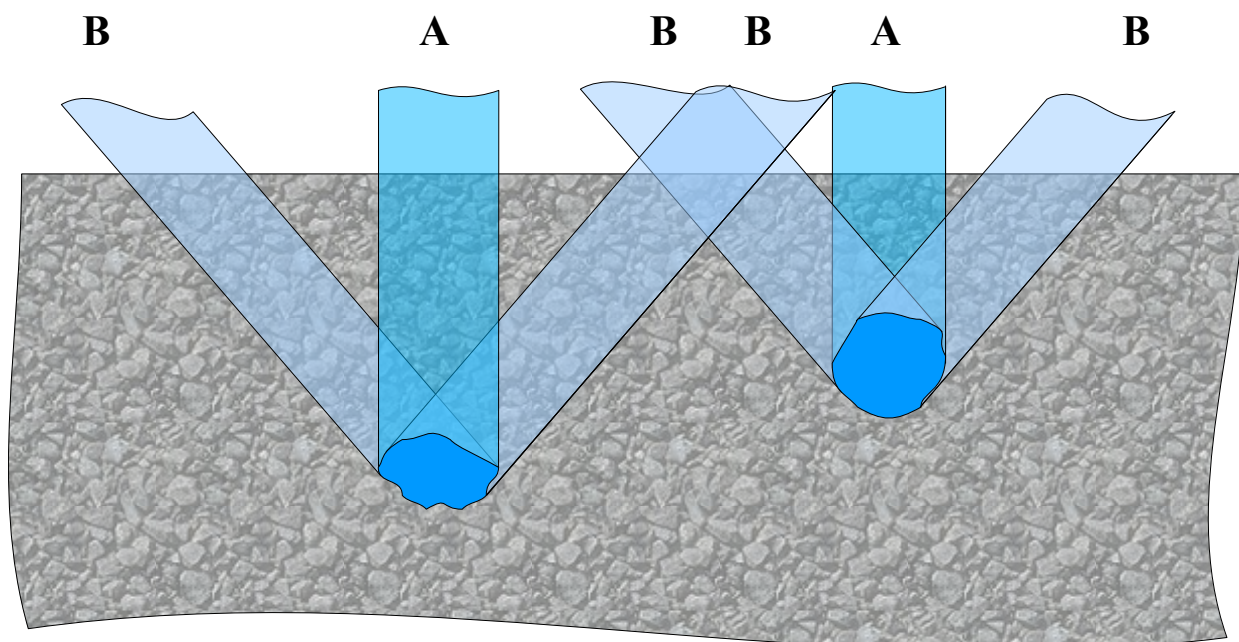

Rys. Nr 11 Różdźki hiszpańskie (kątowe, teleskopowe).

Rys. nr 15 Koło kolorów radiestezyjnych

A - PASMO NAD ŻYŁĄ WODNĄ

B - PROMIENIOWANIE BOCZNE 45°

Rys. nr 16 Przekrój żyły wodnej

